

כתב תביעה

התובעת:

נוגה ויזל, ת"ז 024460305
ע"י עו"ד נוגה ויזל, מ.ר. 24437
מרחוב גורדון 34 דירה 18 רחובות 7628704
טלפון: 052-3295296
כתובת דואר אלקטרוני: nwlawoffice@012.net.il

נגד

הנתבעת:

לינוי בר גפן
ע"י ב"כ עוה"ד גיא אופיר מ.ר. 42849
ו/או רועי בן דוד ו/או אייל עוזרי
ו/או ליבי שוד – אלדר ו/או אור שמש
ממגדל ב.ס.ר. 3, כנרת 5 בני ברק.
טלפון: 03-5323650 פקס: 03-5325691

סוג התביעה ונושאה: תיק אזרחי – סדר דין רגיל, לשון הרע.

רשימת כל הסעדים המבוקשים: פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק.

שווי נושא התובענה: ₪ 700,000

סכום אגרת בית המשפט שיש לשלם: סך של 17,000 ₪, בהתאם לפרט 1 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז – 2007 (להלן – תקנות האגרות). תביעה לסכום כסף קצוב. 2.5% מסכום התביעה, המשולמת בשתי מחציות, 1.25% מסכום התביעה, 8,750 ש"ח.

האם קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו:
לא.

הזמנה לדין

הואיל ועורכת הדין נוגה ויזל הגישה כתב תביעה זה נגדך, את מוזמנת להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצא לך כתב תביעה זה.

לתשומת ליבך, אם לא תגישי כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. בעלי הדין:

התובעת, עו"ד נוגה ויזל, סנגורית פלילית המייצגת נאשמים וחשודים בעבירות מין, בהליכים הפליליים נגדם (להלן: "התובעת").
הנתבעת, הגברת לינוי בר גפן, עיתונאית, מגישת טלוויזיה ובעלת עוקבים רבים ברשת, פרסמה בשתי מדיות לפחות, פרסומים פוגעניים ומכפישים כנגד התובעת (להלן: "הנתבעת").

ב. הסעדים המבוקשים:

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות ולפסוק כדלהלן:

1. להורות לנתבעת להסיר ולמחוק את דברי ההסתה ולשון הרע שפרסמה כנגד התובעת, באינטרנט.
2. בהתאם לסעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" / "החוק") להורות לנתבעת לפרסם תיקון ו/או הכחשה של דברי לשון הרע שפרסמה כנגד התובעת. זאת, בתפוצה זהה ובאותו היקף שבו פרסמה את דברי לשון הרע וההסתה ובין היתר, באמצעות דף הפייסבוק שלה, בטוויטר ובכל פלטפורמה אחרת לפי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.
3. פיצוי התובעת, ללא הוכחת נזק בגין פרסומי לשון הרע שפרסמה הנתבעת, בסך כולל של 700,000 ש"ח בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק לשון הרע, מאחר ומדובר בפרסומים שנעשו בכוונה לפגוע בתובעת, כעולה בבירור מפרסומי הנתבעת וכפי שיפורט להלן בהרחבה. לחילופין ולמען הזהירות, לפי סעיף 7א(ב) לחוק לשון הרע. וכן בהתאם לסעיף 7א(ה) לחוק, בגין לשון הרע שפרסמה הנתבעת כמפורט מטה.
4. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב הנתבעת בהוצאות התובעת ובשכ"ט עורך דין.

כל ההדגשות בכתב טענות זה אינן במקור אלא אם צוין אחרת במפורש.

ג. תמצית העובדות

1. ביום 29.11.2017 פרסמה הנתבעת בטוויטר ציוץ (להלן: "ציוץ"/"הפרסום הראשון") שתחילתו המלצת צפייה תמימה לכאורה והמשכו אמירה פוגענית כלפי התובעת שנועדה להשחיר את שמה ולעשות דמוניזציה לאישיותה "מאוד מקווה שאם לא הספקתם לראות את @guylerer הערב תצפו אינטרנטית. במקום עוה"ד נוגה ויזל לא הייתי יוצאת יותר מהבית" (מצ"ב נספח 1).
2. הציוץ זכה לתגובות, להן הגיבה הנתבעת ולמעשה יצרה דיון בעניינה של התובעת, ללא השתתפותה ובלא ידיעתה. באמצעות תגובותיה הלכו והחמירו פרסומיה נגד התובעת והעצימו את הפגיעה בה, בשמה הטוב ובפרנסתה. בתגובתה מיום 29.11.2017 לעוקבת Lihli Goralnik (להלן: "ליהי") הציגה הנתבעת את התובעת כ"חרא" וכסנגורית "ששופטים ועיתונאים בזים" לה, ש"הקייס" של לקוחותיה "עלול להדפק" ובשל כך ולכן עדיף להם לשכור סנגור אחר (להלן: "הפרסום השני"). בכך קראה הנתבעת להחרים את התובעת ולא לשכור את שירותיה כסנגורית ופגעה בעסקה ובפרנסתה (מצ"ב נספח 2).
3. הנתבעת שצפתה את תוצאות פרסומיה הפוגעניים הביעה על כך שמחה "יחצן עולה כסף. קרייסיס מנג'מנט עולה אפילו יותר. אני שמחה שעל זה היא תבזבז עכשיו" (ראה נספח 2 לעיל).
4. בעקבות פרסומיה הפוגעניים וקריאותיה להחרים התובעת, תהה אחד מעוקבי הנתבעת ושאל "האם אפשר להבין מההמלצה שמקובל עליך שיימינג על תלונה של הטרדה?" תחת מענה ענייני בחרה הנתבעת להשיב לשאלה בשאלה שכל כולה לשון הרע והוצאת דיבה "האם אפשר להבין מהשאלה שלך שמקובל עליך

להתעמר בנאנסת לפני, בזמן ואחרי הרשעה של הפוגעים בה כל עוד למתעללת יש מזה רווח כספי?

(להלן: "הפרסום השלישי") (מצ"ב נספח 3). באמצעות שאלתה, הציגה הנתבעת את התובעת כמי שמתעמרת בנאנסת "לפני, בזמן ואחרי" שהפוגעים בה הורשעו וכמי שמתעללת לשם השגת רווח כספי מהתעללויותיה. בד בבד ביקשה הנתבעת להכשיר עצמה כאילו הייתה לוחמת צדק טהורה וכאילו כלל לא פגעה בתובעת. המגיב השיב בשלילה והתעקש לקבל מהנתבעת תשובה "ממש לא. ועכשיו תורך לענות" והנתבעת השיבה "אני נגד שיימינג למתלוננות. זה לא שיימינג למתלוננת". כעולה מתשובתו, המגיב האמין לפרסומי הנתבעת ושינה תגובתו, אך הקשה והוסיף "היא התלוננה על הטרדה". הנתבעת שיקרה והשיבה "בגז קבע שתלונותיה שוחא" ותיקנה "שווא" (להלן: "הפרסום הרביעי") (מצ"ב נספח 4) כך הסתיים הדיון, כאשר המגיב, עוקביו ועוקבי הנתבעת מאמינים לשיקרי הנתבעת ולהכפשותיה חסרות השחר, מאחורי גבה של התובעת. הנתבעת הבחינה היטב בנזקים שגרמה לתובעת הפצת הכזבים, כעולה מציוצה "היא הייתה בהיסטריה" וכן "לא קונה את פרצוף ה"כלום לא מזיז לי"" (ראה נספח 2 לעיל).

5. הנתבעת לא הסתפקה בכך ופרסמה גם בפייסבוק פוסט פוגעני במיוחד, מלא דברי שטנה חמורים, כזבים ולשון הרע נגד התובעת (להלן: "הפרסום החמישי") (מצ"ב נספח 5). הנתבעת פרסמה שהתובעת נחשפה "כאישה אלימה שבעברה תלונות שווא", תייגה אותה כחלק מקבוצת "אנשים רעים" ש"רוע הוא המוטיבציה" שלהם וכ"חלאה" ושוב הציגה את התובעת כמי "ששופטים והציבור בזים לה" וגם כ"חתיכת שטן".

6. Elad Morag (להלן: "אלעד") שהציג עצמו כעורך דין הגיב וכתב, בין היתר, כי דברי הנתבעת "נאיביים" ובעניין האשמותיה החמורות כלפי התובעת הוסיף "אין לה הרי שום שנהא משלה למתלוננת. למה שתהיה לה?". לכך השיבה הנתבעת באריכות יתירה תגובה שבדומה לפרסום השלישי לעיל, נועדה להשחיר את התובעת ולהכשיר את הנתבעת ואף להאדירה ולהללה. הנתבעת הדגישה כי איננה נאיבית והוסיפה "יש לי ניסיון דומה במה קונה הציבור...". הנתבעת התייחסה להטחת השקרים בתובעת בתוכנית "הצנרת" והציגה אותם כ"חשיפת העבר" שלה. את תגובת התובעת לכזבים החמורים הציגה כ"תגובה היסטורית" לחשיפת עברה. הנתבעת הוסיפה ו"אבחנה" את התובעת כבעלת "אישיות די מעוררת שהתנהגותה שייכת לשדה הפסיכיאטרי יותר מאשר לעסקי או המשפטי" וכ"אישה שנטרפה עליה דעתה והיא מתעלת את הטירוף הזה לעבודה". הנתבעת הוסיפה וכתבה כי התובעת נחשפה כ"אישה קטנה וחלשה שכנראה לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם ובזמן" (להלן: "הפרסום השישי") (מצ"ב נספח 6).

7. לכך השיב אלעד תוך שהוא מייחס לתובעת "טקטיקה שיווקית", מה שהוביל להכפשה נוספת מצד הנתבעת שכתבה שהתובעת "איבדה את זה" ובמילים אחרות "משוגעת" (להלן: "הפרסום השביעי") (מצ"ב נספח 7).

8. העוקבת Riky Cohen (להלן: "ריקי") הגיבה לנתבעת "את צודקת בעניין הנפשי" והוסיפה תיזה משלה "לאבחון" הנפשי לתובעת "אבל אולי פסיכופטית ולא פסיכוטית, הפרעת אישיות קשה. בזה אי אפשר לטפל בפסיכיאטריה". על כך הנתבעת לא התווכחה בניגוד לתגובות שחלקו עליה או ביקרו את פגיעתה בתובעת (ראה נספח 7 לעיל).

9. כפי שהתברר, הפרסומים הפוגעניים לא היו המלצת צפייה תמימה ולא הייתה מאחוריהם אף מטרה ציבורית חשובה. פרסומיה החמורים נועדו אך ורק לשרת את האינטרסים האישיים של הנתבעת, לקדם את תוכניתה ששודרה ימים אחדים לאחר מכן. זו הסיבה בעטיה השקיעה הנתבעת מזמנה ומרצה לפגוע בתובעת, על לא עוול בכפה, רק כדי לייצר קדימונים סמויים לתוכניתה.

10. הינה כי כן, ביום 5.12.2017 פרסמה הנתבעת קדימון לתוכניתה, הפעם בגלוי "בעבר היססתי אם לומר את זה, היום כבר לא: האפיק הפילי (משטרה, פרקליטות) הוא לא הדרך המתאימה לביור הרוב המכריע של מקרי עבירות המין. גם אם אנשי המקצוע שבתוכו ינהגו ברגישות רבה (והם לא), סוג העבירה

והדרך להוכיח אותה לא עולים בקנה אחד עם מה שיש לו להציע...." את הפוסט חתמה בהזמנה לצפות בתוכניתה **"זה מה שנעשה הערב ב"על המשמר", 21:00, כאן11**" (מצ"ב נספח 8). אין זה פלא כי צופי התוכנית נתקלו בשמה של התובעת.

11. הקדימון לתוכנית חשף את המניע מאחורי פרסומי הנתבעת והתוכנית עצמה העידה שהנתבעת, בניגוד לרבים בציבור, מכירה את ההליך הפלילי על שלביו ובכלל זה השלב האינהרנטי של החקירה הנגדית. שלב שעלול להיות לא קל, בפרט למתלוננים בעבירות מין. זו הסיבה לטענתה שם כי **"סוג העבירה והדרך להוכיח אותה לא עולים בקנה אחד...."** מכאן, שהנתבעת פרסמה הדברים נגד התובעת מבלי שהאמינה באמיתותם למעשה בידעה כי אינם אמת. כך, ומאחר שלנתבעת **ניסיון במה הציבור קונה**, הציגה את החקירה הנגדית כיוזמה של התובעת לצורכי **"התעמרות"** ו**"התעללות"** משום **"שנטרפה עליה זעתה"** והיא **"לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם"** ולא כשלב בלתי נפרד מההליך.

12. רק לאחר זמן מה, התגלו לתובעת הפגועה והמותשת הפרסומים הפוגעניים והיא פנתה לנתבעת בתגובה לציצה. למרבה הצער, הנתבעת בחרה להוסיף חטא על פשע ולהשפיל, להגחיק ולבזות את התובעת בתגובה ללא מילים, פשוטו כמשמעו, רק באמצעות תווים וסימנים. בעקבות כך השיבה התובעת הפגועה **"ואווו מקסימה ובוגרת"** והנתבעת השיבה **"אני מאמינה ב"חנוך הנער על פי דרכו". הרי שתינו יודעות שאת תחזרי לשם כדי שיכו בך שוב ושוב, אז למה את מטרידה את הציבור עם תלונותיך?"** (מצ"ב נספח 9). דא עקא שמי שהטרידה את הציבור עם תלונות התובעת הייתה דווקא הנתבעת ששלפה אותן ושיקרה לגביהן כל אימת שביקשה להאדיר את עצמה.

13. תגובתה של הנתבעת מעידה יותר מכל על קור רוחה ואכזריותה של הנתבעת המתייחסת בבוז ובזלזול ולמישה בביטול מוחלט לניסיונות התובעת לטהר את שמה מול מפלצת השקרים שפעלה נגדה.

14. הנתבעת לא השיבה לשאלה **"מי מזין אותך במידע השגוי???"** ולא הסבירה למה התכוונה באומרה **"יכו בך שוב ושוב"**, ולא בכדי! הנתבעת לא נזקקה שיזינו אותה במידע שהיה ידוע לה היטב שהרי מדובר בעיתונאית ובמי שהגישה בדיוק אותה עת תוכנית טלוויזיה בנושא. כך או כך, ברי כי הנתבעת לא נקטה כל אמצעי להיווכח באמיתות פרסומיה למרות שהייתה יכולה לעשות כן בנקל. ואולם כאמור, בירור לא נדרש משהנתבעת ידעה כי פרסומיה אינם אמת. אילו היה בנתבעת מעט תום לב, הרי שבמקום להוסיף ולהכות בתובעת הייתה מסירה את פרסומיה הפוגעניים ומתנצלת ולו משום שהתוכנית שנועדו לקדם כבר שודרה. אך הנתבעת בחרה להוסיף ולהחמיר את הפגיעה.

15. קודם להגשת התביעה דן פנתה התובעת לנתבעת באמצעות מכתב התראה לפני נקיטת הליכים, במסגרתו הציעה לנתבעת להגיע לפתרון מוסכם ביניהן מחוץ לכותלי בית המשפט, אך הנתבעת בחרה להתעלם מהתובעת. בחלוף כחודש ימים ורק לאחר שהתברר לנתבעת, במסגרת הליך משפטי אחר בו היא התובעת בגין לשון הרע (להלן: **"ההליך האחר"**) כי התובעת נערכת לתביעה, טרחה להשיב לתובעת, רק משום חששה לתביעתה בהליך האחר. מתשובתה עולה בבירור כי ניתנה רק על מנת לצאת ידי חובה (מצ"ב מכתב התובעת מיום 28.6.21 ותשובת הנתבעת מיום 25.7.21, נספחים 10, 11 בהתאמה).

פירוט העובדות

16. התובעת, עורכת הדין נוגה ויזל, סנגורית פלילית המייצגת נאשמים וחשודים בתיקים בהם הואשמו בביצוע עבירות מין. במסגרת עבודתה, ייצגה את אחד הנאשמים בפרשת אונס החיילת בבסיס חצרים שכונתה "פרשת חצרים". בעקבות כך ועל רקע עבודתה כסנגורית נפתחה כנגדה מתקפה אכזרית בכוונה לפגוע בה ובשמה הטוב על מנת להפיק רווחים מסוגים שונים בעבור יוזמי ומשתתפי המתקפה.

17. הנתבעת, הגברת לינוי בר גפן, עיתונאית, מגישת טלוויזיה ובעלת עוקבים רבים ברשת, אשר ביקשה להינות אף היא מרווחי הכפשת התובעת, הצטרפה למתקפה ונטלה בה חלק פעיל, כמפורט לעיל. הנתבעת פרסמה פרסומים פוגעניים ושקריים בכוונה לפגוע בנתבעת ובין היתר כדי לקדם את תוכניתה ששודרה בסמוך.
18. כבר כאן יצוין ויודגש כי עסקינן במתקפה חסרת תקדים שנמשכת כבר שנים, באופן שהיא זוקפת את ראשה המכוער כל אימת שיש בכך כדי לשרת מי מיוזמי או משתתפי המתקפה. לאחר תקופה ארוכה במהלכה נגרמו לתובעת נזקים רבים וחמורים, אישיים ומקצועיים, חומריים ונפשיים, החלה התובעת לאסוף את שבריה ולחשוף את מעללי וכזביי תוקפיה. הנתבעת היא אחת מהם.
19. לשם הבנת הדברים, חשוב לציין כי המתקפה כנגד התובעת והטענות המשתנות שבבסיסה עלו לראשונה רק **בשלב הערעור** בפרשת חצרים, יחד עם הופעת מצלמות תוכנית "הצנרת". בשום שלב קודם לא נשמעו ולא נטענו הטענות האמורות בניגוד לתלונות שהוגשו נגד אחרים. רק לאחר הופעת תוכנית "הצנרת" ובעקבות התערבותו ועידודו של מגיש התוכנית, הוגשו ללשכת עורכי הדין מספר תלונות נגד התובעת, כולן נבדקו ולאחר בירור שנמשך תקופה ארוכה, כולן נגנזו. עוד יצוין כי בשום שלב לא הוגשה תלונה נגד השופטים על אף שנטען ששיתפו פעולה, אם במחיקת פרוטוקולים ואם בהתעלמות מהנעשה באולם. לא למותר להדגיש כי משתתפי המתקפה מעולם לא נכחו בדיון של התובעת ולמרות זאת פרסומי הנתבעת, רובם ככולם, נוסחו על ידה כדיווח, כאילו מידיעה אישית.
20. בבסיס המתקפה נגד התובעת כזבים רבים, אחד החמורים שבהם כלל לא קשור לפרשת חצרים אלא לעניין אישי של התובעת בעניינו שיקרו וטענו כי בג"ץ קבע כי תלונות התובעת הן תלונות שווא. הכיצד? בפתחה של תוכנית "הצנרת" מיום 29.11.2017, שנזכרה בצינור של הנתבעת, סיפר המגיש "הזמנו את אותה עורכת דין נגה ויזל לראיון מיוחד כאן אצלנו על הגג, בלי לספר לה, שממש כמו שהיא עושה למתלוננות גם אנחנו פשפשו בעבר שלה ומצאנו שם כמה עניינים לא סימפטיים". מה שלא סיפרו לתובעת וגם לא לצופים הוא שלא נמצאו שום עניינים ולכן הומצאו שקרים. המגיש אחז בידו מסמכים ואמר לתובעת כי זוהי החלטת בג"ץ בעניינה. מיד לאחר מכן, נשמע קולו של המגיש מודיע ברקע "אנחנו חושפים כאן לראשונה את עברה של עורכת הדין עצמה..." בהמשך הוסיף "אחרי שפוטרה הגישה בג"ץ. בג"ץ בדק את כל התלונות שלה, הממצאים היו חד משמעיים". כידוע, בג"ץ אינו בודק תלונות ובמקרים מסוימים, לכל היותר תבחן סבירות החלטת המדינה בעניין התלונה. בעניינה של התובעת בג"ץ קבע "לא הונחה בפנינו תשתית אשר תצדיק התערבות" ואולם, הדבר לא מנע מהמגיש לשקר בשידור. לשם כך, הקריא המגיש מתוך העתירה לבג"ץ את טענות המדינה- המשיבה לעתירה, תוך שהוא מציג אותן לצופים כאילו היו אלה "ממצאי החד משמעיים" של בג"ץ. שקר וכזב. (ראה פסקה 12 לבג"ץ 5770/05 נגה ויזל נ' מפכ"ל המשטרה (פורסם בנבו, 23.8.06)). על מנת להתל בצופים, השתמש המגיש בקטע ערוך במסגרתו הטיח בתובעת שהיא מגישה תלונות שווא "בלי סוף" וטען כי "אנשים" לא ידעו זאת "עד עכשיו". את חדר העריכה שרדה רק מילה אחת מתשובת התובעת למגיש "למה?" ומיד לאחריה נראה המגיש משיב בלי להניד עפעף "הינה בג"ץ קבע" הגם שלא היה ולא נברא.
21. המדובר בהחלטה פומבית של בג"ץ שפורסמה כעשור קודם לכן, בשנת 2006 ואשר ניתנת לצפייה בקלות באתר הרשות השופטת ואף באתרים אחרים ברחבי הרשת. למרות זאת, הוצגה ההחלטה כ"חשיפה" וכמכילה מידע שאיש לא הכיר "עד עכשיו", כאילו היו תוצר של תחקיר עיתונאי רציני ויסודי. כמי שבאה מהתחום הנתבעת יודעת היטב כי אין ולא יכולה להיות שום חשיפה בהחלטה פומבית שפורסמה עשור קודם ונגישה לכל דיכפין.
22. הנתבעת היא עיתונאית ומגישת טלוויזיה שהעידה על עצמה שיש לה ניסיון "במה קונה את הציבור"; הנתבעת עשתה תוכנית בנושא וערכה תחקיר; הנתבעת היא דמות ציבורית המודעת להיקף ולהשלכות של פרסומיה; הנתבעת העידה בעצמה ש"עיתונאים יודעים לדקלם מתוך שינה את כל מה שנוגע לסוגיות של דיבה, הם

יודעים לדקלם מתוך שינה את כל סעיפי החקיקה שקשורים ללשון הרע ודיבה". הנתבעת גם הסבירה מתי העיתונאים יקפידו על החוק וימנעו מפרסום דיבה ולשון הרע **"כשאנחנו באים לשדר משהו שנוגע לאדם חזק, בעל חברה, או עומד בראש מוסד חזק, תשב מחלקה משפטית שלמה על הראש שלנו, תעבור על כל פסיק וציץ, אנחנו לא נוכל לגהק בשידור בלי שעורך דין ישב ויאשר לנו את הדברים"** (מצ"ב נספח 12- וועדת הכנסת מיום 19.3.2014) ומתי לא **"הרי שתינו יודעות שאת תחזרי לשם כדי שיכו בך שוב ושוב"** (ראה נספח 9 לעיל).

23. לשיטת הנתבעת, התובעת היא "רק" סגורית פרטית שפרסומי כזבים ולשון הרע נגדה מייצרים אחוזי צפייה גבוהים באין מפריע. תוכנית המבקרת את ההליך המשפטי ובכללו את שלב החקירה הנגדית אינו מייצר אחוזי צפייה ולכן נבחרה התובעת לשמש כמושא לשנאה והסתה, קורבן לאלוהי טבלת הצפייה. נראה כי הנתבעת חמדה את המדרוג הגבוה של "הצנרת" לאחר שפגעה בתובעת ובשמה הטוב בנקל, באין מפריע וללא סנקציות.

24. במחקרים העוסקים בהשפעת התקשורת על המשפט נטען לא אחת כי מדובר בהשפעה מסוכנת. בין השאר, נטען כי **"התקשורת אומנם מעודדת הפצת מסרים משפטיים לציבור, אך היא עושה ככל יכולתה לערער את מעמדו של המשפט כמוסד הזוכה ללגיטימיות ציבורית"** עוד נטען כי **"האווירה הקרה והמנוכרת של ההליך המשפטי והשפה המשפטית המאופקת מנוגדת לנטייתה של התקשורת לעורר עימות, יצרים ורגש אצל הנמענים"**. לענייננו רלוונטי בעיקר הטיעון הגורס כי **"כיוון שהתקשורת אינה יכולה לתאר אירועים בתיאור מאופק המורכב מהנמקה לוגית מפורטת, היא יוצרת שיח המערער על כוחו של המשפט. שיח זה הוא שיח שטחי ואינו משקף את מסריו העמוקים של המשפט, אלא נותן מקום לקולות מתלהמים. כך מיטשטשת ההבחנה בין עובדות לבדיה ובין נתונים לעמדות או דעות"** (ראה הדר דנציגר-רוזנברג וענת פלג, "#גם_אני משפיעה על המשפט? נקודת המבט של נפגעות עבירות מין בשאלת השפעת התקשורת הממוסדת והרשתות החברתיות על המשפט", **משפטים על אתר**, יד' תש"פ).

25. דברים אלה מסבירים בהחלט את השימוש שנעשה בתובעת כדי לעורר עימות, יצרים ורגש אצל הצופים ומדרוג צפייה גבוה בערוצים. המחיר אותו נאלצה התובעת לשלם בעקבות השיח השטחי, הבדיות, השקרים והקולות המתלהמים, לא היווה שיקול. כך גם העובדה כי הנתבעת יודעת לדקלם מתוך שינה את סעיפי החקיקה הקשורים ללשון הרע ולדיבה, לא שינתה. שהרי התובעת איננה "אדם חזק", היא איננה "בעלת חברה" והיא אינה עומדת "בראש מוסד חזק", לפיכך ניתן לזכות במדרוג גבוה באמצעות הכפשתה והוצאת דיבתה, באין מפריע וללא שום סנקציה. כפי שהסבירה הנתבעת **"אין סנקציות"** אלא **"במה שנוגע ללשון הרע על גופים חזקים, שם אנחנו נשנן את החוק טוב טוב ואנחנו לא נוציא מילה כשאין לנו שמונה עורכי דין מהמחלקה המשפטית שבהרבה מקומות גם מכונה 'המחלקה להרס תחקירים' או לגדיעת תחקירים באיבם, כדי שחס וחלילה לא נסתכן בתביעה משפטית"** (ראה נספח 12).

26. הנתבעת פרסמה בשתי מדיות לפחות מספר פרסומים פוגעניים, מלאי כזבים, דברי שטנה, דיבה ולשון הרע, שפורסמו בכוונה לפגוע בתובעת ועל מנת לשרת את האינטרסים של הנתבעת.

27. קשה להתעלם מהלהיטות בה הנתבעת הכפישה ופגעה בתובעת כקדימון לתוכניתה ששודרה ימים אחרים לאחר הפרסומים ואשר עסקה כאמור, בטענה כי **"האפיק הפלילי [...]** הוא לא הדרך המתאימה לבירור הרוב המכריע של מקרי עבירות המין. גם אם אנשי המקצוע שבתוכו ינהגו ברגישות רבה (והם לא), סוג העבירה והדרך להוכיח אותה לא עולים בקנה אחד עם מה שיש לו להציע...."

28. הפרסומים נעשו בכוונה לפגוע בתובעת, בין השאר בכדי להוכיח טענתה בתוכנית לפיה, **"האפיק הפלילי"** כלשונה, איננו הדרך המתאימה לבירור ברוב מקרי עבירות המין. התובעת בהיותה סגורית היא אחת מזרועות ההליך הפלילי ולמעשה, החלשה מביניהן, כך שהשחרתה ויצירת דמוניזציה לדמותה משרתת את טענת הנתבעת בתוכניתה, בקלות יתירה.

29. פרסום הקדימון כאמור מעיד כאלף עדים כי פרסומיה הפוגעניים של הנתבעת כנגד התובעת לא היו אלא קדימונים סמויים לתוכניתה שלה. מעצם קיומה של התוכנית ומתוך הידיעה כי לתוכנית קדמו תחקירים והכנות, ברור באופן חד משמעי כי הנתבעת פרסמה את הפרסומים הפוגעניים בידיעה כי מדובר בכזבים גמורים ובכוונה לפגוע בתובעת. כך או כך, הנתבעת לא נקטה בשום אמצעי לברר את אמיתות פרסומיה על אף שימושה בלשון תקיפה וניסוחים חד משמעיים כאילו היו דיווחים על בסיס מידע.
30. ברי כי אין צורך ב"שמונה עורכי דין" ואף לא בסיועה של מחלקה משפטית כדי לדעת שבג"ץ לא קבע כי תלונות התובעת הן תלונות שווא שהרי הדברים כתובים בבירור, שחור על גבי לבן בהחלטה פומבית שניתן לאתר בנקל.
31. הדברים מקבלים חומרה יתרה הן משום היות הנתבעת עיתונאית והן משום השימוש שהיא עושה בבג"ץ להציג את כזביה, שהרי, מעצם היותה עיתונאית ברי כי הציבור מייחס אמינות לפרסומיה, על אחת כמה וכמה כשהיא "מבססת" את פרסומיה על החלטת בג"ץ. לעובדה כי מדובר בשקר וכזב אין שום משקל, ואין ספק כי הציבור הגדול שנחשף לפרסומיה הפוגעניים לא העלה על דעתו כי מדובר בכזבים גמורים וכי אמינות הפרסום שמורה רק לאנשים חזקים.
32. תוכניתה של הנתבעת ששודרה בסמוך מאוד לפרסומיה הפוגעניים עסקה בהליך הפלילי כ"דרך" לבירור עבירות מין ובטענה כי ה"דרך" להוכחת העבירה בהליך זה אינה מתאימה לסוג העבירה. אכן, לא פעם נטען כי החקירה הנגדית של מתלוננת בעבירות מין היא קשה וכלל לא נעימה ואולם, הלכה ידועה היא שהחקירה הנגדית היא "המכשיר היעיל ביותר שהומצא עד היום והמשמש בידי בעל דין לשם גילוי האמת במשפט" (בג"ץ 124/58 היועמ"ש נ' השופטת המנהל את החקירה המוקדמת ואח' פ"ד, יג [5] 23)
33. בחוסר תום לב ובכוונה לפגוע בתובעת, הציגה הנתבעת את התובעת כמי שמתעללת ומתעמרת במתלוננת להנאתה האישית ובזמנה החופשי וכאילו לא היה מדובר בחקירה הנגדית במהלך משפט פלילי. הביקורת נגד החקירה הנגדית כדרך הוכחה במשפט הפלילי, הוצגה בקדימונים הסמויים, הם הפרסומים הפוגעניים, כרוע וטרורף הדעת של התובעת.
34. הנתבעת הוסיפה והקצינה והציגה את התובעת, בין היתר, כ"אישה אלימה" "שנטרפה עליה דעתה" וכמי ששופטים ועיתונאים בזים לה, ועל שום מה? על שימושה במסגרת תפקידה **במכשיר היעיל ביותר לגילוי האמת במסגרת ההליך הפלילי**.
35. לעניין זה יפים וחשובים דבריה של פרופ' אייבי סמית, מרצה בכירה למשפטים וסגורית פמיניסטית המגינה, בין השאר, גם על נאשמים בתיקי עבירות מין. לשיטתה, ככלל ההגנה הפלילית עולה בקנה אחד עם הפמיניזם, בהינתן "אתוס ההגנה הפמיניסטי" המבוסס על ספקנות תמידית בשימוש המדינה בכוחה, לצד מחויבות עמוקה לכבוד האדם. פרופ' סמית המוערכת מאוד בקרב הקהילה המשפטית והפמיניסטית, סבורה כי חובה על סגור לחקור בתקיפות בחקירה הנגדית, ללא קשר לעבירה הנטענת. באשר לחקירת מתלוננים הדגישה כי על אף שעדותם קשה לשמיעה "הסגור מוכרח להקשיב בלי למצמץ ולמוטט בקור רוח את עדותם". בניגוד לפרופ' סמית שזכתה להערכה רבה בעקבות עבודתה, הנתבעת הפכה למטרה למתקפה. Abbe Smith, Representing Rapists: The Cruelty of Cross Examination and Other Challenges for a Feminist Criminal Defense 53-55, 279, 282. (2016) 290, 284. Lawyer, AM.CRIM. L.REV. 2
36. לשיטת הנתבעת, לתובעת אין זכות לשם טוב ולהגנה מפני פרסומים פוגעניים שכן היא אינה אדם חזק וגם לא בעלת חברה או עומדת בראשו של מוסד חזק. הנתבעת היא סך הכל סגורית פרטית ולכן דמה מותר ושמה הטוב הפקר. לשיטתה, ככל שהדבר נוגע לתובעת ולאנשים "לא חזקים כמותה" החוק חסר חשיבות והיא לא תהסס להכפישה ולשקר בעניינה משום ש"אין סנקציות" כלשונה והיא אינה מסתכנת בתביעה משפטית.

37. בעניין זה חשוב להזכיר את ההליך האחר בעטיו הואילה הנתבעת והשיבה למכתב ההתראה של התובעת. מדובר בהליך שרוב פרטיו חוסים תחת איסור פרסום ובמסגרתו הנתבעת כאן תובעת אחרים בטענה לפרסום לשון הרע נגדה. במהלך הכנת התביעה, גילתה התובעת על הבקשה להתיר פרסום שהוגשה בהליך האחר. בעקבות בירורה בעניין, התבקשה על ידי נציג המבקשת הנמצא בחו"ל לאסוף את החומרים בעבורו והתובעת הסכימה. משהדבר התברר לנתבעת ובא כוחה, מיהרו להשיב למכתב התובעת ובד בבד ביקשו עיון מחדש בהחלטת בית המשפט שהתירה עיון ופרסום של כתבי טענות בהליך האחר. שוב ניכר כי הנתבעת סבורה כי דמה סמוק משל אחרים ולכן זכויותיה לשם טוב, לפרטיות, לכבוד ועוד, גוברות על זכויותיהם של האנשים "הפשוטים" וביניהם, התובעת כאן.

38. ענייננו בעיתונאית ומגישת טלויזיה מנוסה המכירה היטב את כללי האסור והמותר של פרסומים פוגעניים ואשר ערכה תחקיר בנושא לצורכי תוכניתה. לכך יש להוסיף את העובדה כי אנו מצויים בעידן בו נגישות המידע פשוטה וקלה בעבור כל דורש, על אחת כמה וכמה בעבור אנשי תקשורת המלווים בידי מחלקות משפטיות.

39. חומרה יתירה מקבלים הפרסומים משום ניסוחם כ"דיווחים" משל הנתבעת הייתה עדה לדברים או לכל הפחות, בדקה ואימתה אותם. בהיותה עיתונאית, ניסוח הפרסומים כדיווחים, מחמיר את הדברים שבעתיים. דיווח איננו דעה וביחס לדיווח שקרי לא ניתן לטעון לאמת בפרסום.

הטענות המשפטיות

40. אין חולקין כי הפרסומים האמורים – הציוץ בטוויטר, הפוסט בפייסבוק והתגובות לשניהם – פורסמו על ידי הנתבעת כפי שאף הודתה בעצמה (ראה נספח 11 לעיל). כמו כן, אין חולקין כי מדובר בפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק שהרי כבר נפסק כי "לא יכול להיות ספק כי פעולה ישירה של כתיבת "סטטוס" או "פוסט" ברשת החברתית היא אכן פרסום כמובנו בחוק, ועל כן עשויה להקים עילה לתביעה ככל שיש בו משום לשון הרע". (ראה למשל, רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ [פורסם בנבו, 8.1.2020] (להלן: "פרשת ניידלי") וכן רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, [פורסם בנבו, 15.4.2018] (להלן: "עניין סרנה").

באשר לפרסום בתגובות נקבע "נראה כי אין מחלוקת. שפרסום התגובות הוא "פרסום" באחת הדרכים שחוק איסור לשון הרע חל עליה" (ראה למשל, ע"א (מחוזי חיפה) 62613-09-16 מרקוס נ' בוהדנה [פורסם בנבו, 29.6.2016] (להלן: "עניין מרקוס").

41. בנוסף, לא יכול להיות חולק כי פרסומי הנתבעת מהווים לשון הרע כמשמעותה בסעיף 1 לחוק, שהרי מדובר בדברי בלע של ממש, שהשפילו את התובעת, הפכוה למטרה לשנאה, לבוז וללעג, ביזו אותה ופגעו בעיסוקה כסנגורית ובתוך כך, בפרנסתה.

42. הנתבעת הציגה את התובעת כמי ששופטים, עיתונאים והציבור בזים לה וכסנגורית שתיקי לקוחותיה עלולים "להידפק" כלשונה. הנתבעת הציגה את התובעת כמי שמתעמרת ומתעללת לשם רווח כספי, "אישה אלימה" "רוע הוא המוטיבציה" חלאה" "חתיכת שטן" "אישיות די מעורערת" "אישה שנטרפה עליה דעתה" "אישה קטנה וחלשה שכנראה לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם ובזמן" ועוד (ראה נספחים 2 ו 6 לעיל).

43. הנתבעת לא הסתפקה בדברי הבלע החמורים ופרסמה שקרים חמורים. בין השאר, פרסמה כי בג"ץ קבע כי תלונות התובעת הן תלונות שווא, מה שלא היה ולא נברא.

44. בהינתן דברי הבלע והכזבים החמורים שפרסמה הנתבעת, הרי שלא יכול להיות חולק כי הנתבעת עשתה כן בכוונה לפגוע, כפי שנקבע למשל בעניין מרקוס לעיל "התבטאויות המשיב חרגו באופן בוטה וגס מעבר לכל גבול מותר. אין מדובר בהבעת דעה או במחלוקת אידיאולוגית שהמשיב מבקש להציג, שניתן לפרוש עליה את ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע (הגנת "אמת דיברתי" או הגנות תום הלב). דבריו של המשיב הם דברי בלע של ממש, שכוונת פגיעה בצדן".

45. זאת, על אחת כמה וכמה משהדברים פורסמו בעלמא ולא על בסיס התרשמותה האישית של הנתבעת. הנתבעת שמכירה את רזי העריכה הטלוויזיונית ואת הנפשות הפועלות בחרה בנתוני צפייה מרשימים עבור תוכניתה על פני אתיקה, יושרה ומוסריות.
46. כאמור, הנתבעת לא תוכל להתגונן באמצעות ההגנות הקבועות בחוק, לא הגנת אמת הפרסום ולא הגנת תום הלב. למעשה, ענייננו נכנס בגדרה של "חזקת חוסר תום הלב" הקבועה בסעיף 16(ב) לחוק ובס"ק (1) ו-(2). קרי, חזקה על הנתבעת שעשתה פרסומיה בחוסר תום לב משהפרסום לא היה אמת, הנתבעת לא האמינה באמיתותו וממילא שלא נקטה לפני הפרסום שום אמצעי סביר להיווכח אם הפרסום אמת, כמפורט לעיל.
47. בכל הכבוד לחופש הביטוי אין מדובר בזכות מוחלטת "מרחבי רשת האינטרנט הם אלה המאפשרים לכל אדם המצוי ליד מחשב להביע בקלות רבה את דעותיו. זה שיא פריחתו ותפארתו של חופש הביטוי. ואולם, אותה קלות ממש, היא שאפשרה למשיב לגרור את המערער אל תוך הוויכוח, שהוא כלל לא היה צד לו, לייחס לו דעתו שאינן דעותיו, לקללו, להסית נגדו [...] מי שמבקש ליהנות מאביב חופש הביטוי, ידע, כי לצד הקלות בה הוא יכול לפרסם את דעותיו והגיגיו, עליו להקפיד ולשמור על הגבולות המותרים.
48. חוק איסור לשון הרע יוצר "פשרה, הבאה לאזן בין חירותו של כל אדם להתבטא, לבין זכותו של כל אדם לשם טוב. בהוראותיו השונות של החוק, יש ביטוי לנקודות האיזון שקבע המחוקק בין ערכים אלה" (ראה למשל דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' קראוס ואח', פ"ד נב (3) 1 (להלן: "פרשת ידיעות אחרונות").
49. הזכות לשם טוב היא זכות כה חשובה עד כי נכתב עליה כי היא משולה לאדם עצמו "האדם וכבודו ירדו לעולם שלובים ואחוזים זה בזה; האדם הוא כבודו וכבודו של האדם הוא האדם" (ראה פרשת ידיעות אחרונות שלעיל). עוד נקבע כי הזכות לשם טוב היא זכות יסוד במשפטנו (ראה ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, פ"ד סה(3) 369, 503) וכך בכל משטר דמוקרטי, שכן "כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעיתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר" (ראה ע"א 214/89 אבני נ' שפירא, פ"ד, מג (840) 3).
50. אכן, אף הזכות לחופש ביטוי הוכרה כזכות יסודית על חוקית במשפטנו על שאינה זכות מנויה והיא כונתה לא פעם כ"ציפור נפשה של הדמוקרטיה". ואולם, הלכה היא כי "חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע אינה הזכות להשפיל" (ראה רע"א 10520/03 בן גביר נ' זנקר, [פורסם בנבו, 12.11.2006]).
51. בענייננו, לא היה זה חופש הביטוי כי אם חופש הביזוי שנועד להשפיל ולפגוע בתובעת. לא רק שאין אמת בפרסומים אלא שאין במעשה הנתבעת גרר של תום לב כמפורט לעיל. דברים אלה נכונים על אחת כמה וכמה משעסקינן בעיתונאית שלדבריה יודעת לדקלם מתוך שינה את כל מה שנוגע לסוגיות של דיבה ואת כל סעיפי החקיקה שקשורים ללשון הרע ואשר עשתה הפרסומים על מנת לקדם את תוכניתה.
52. במעשיה האמורים הנתבעת פרסמה כזבים חמורים על אודות התובעת, הכפישה את שמה ופגעה בפרטיותה. הנתבעת לא היססה לסלף ולעוות החלטת בג"ץ בפרסום "קביעות" שמעולם לא נקבעו, ביודעין ובמכוון.
53. מאחר שהפרסומים נעשו בחוסר תום לב משווע בכוונה לפגוע בתובעת באופן שהפרסומים שימשו כקדימונים לתוכניתה של הנתבעת ששודרה ימים אחדים לאחר הפרסומים ובהתאם ומשום הרווחים האישיים שהפקיה הנתבעת מפגיעתה בתובעת, יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל התביעה במלואה ולחייב הנתבעת במלוא הסעד המבוקש.

סעדים

לאור המפורט לעיל, בית המשפט מתבקש לקבל את התביעה במלואה ולחייב הנתבעת בכל הסעדים המבוקשים, כמפורט לעיל ולהלן;

1. בית המשפט הנכבד יתבקש לזמן את הנתבעת לדין.

2. בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת את סכום התביעה המפורט לעיל, בתוספת הצמדה וריבית החל ממועד הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
3. בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט, בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כחוק ממועד הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
4. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את התביעה על כל חלקיה.

עו"ד נוגה ויזל
התובעת

נספחים

תוכן עניינים

כתב תביעה – נוגה ויזל נגד לינוי בר גפן

מספר	תאריך	שם המסמך	עמוד
1	29/11/2017	העתק הפרסום הראשון שביצעה לינוי בר גפן באתר טוויטר	14
2	29/11/2017	העתק הפרסום השני שביצעה לינוי בר גפן באתר טוויטר	16
3	30/11/2017	העתק הפרסום השלישי שביצעה לינוי בר גפן באתר טוויטר	18
4	30/11/2017	העתק הפרסום הרביעי שביצעה לינוי בר גפן באתר טוויטר	20
5	30/11/2017	העתק הפרסום החמישי שביצעה לינוי בר גפן באתר פייסבוק	22
6	30/11/2017	העתק הפרסום השישי שביצעה לינוי בר גפן באתר פייסבוק	24
7	30/11/2017	העתק הפרסום השביעי שביצעה לינוי בר גפן באתר פייסבוק	26
8	05/12/2017	העתק הפרסום השמיני שביצעה לינוי בר גפן באתר פייסבוק	28
9		העתק הפרסום התשיעי שביצעה לינוי בר גפן באתר טוויטר	30
10	28/06/2021	העתק מכתב התראה ששלחה התובעת נוגה ויזל אל לינוי בר גפן	32
11	25/07/2021	העתק תשובת לינוי בר גפן למכתב ההתראה של התובעת	44
12	19/03/2014	העתק דברי לינוי בר גפן בכנסת בוועדה לקידום מעמד האישה	47

עמוד 14

נספח 1 :

העתק הפרסום הראשון שביצעה לינוי בר

גפן באתר טוויטר

מיום 29/11/2017

נספח 1- "הפרסום הראשון"

29 בנוב' 2017 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**

מאוד מקווה שאם לא הספקתם לראות את @guylerer הערב תצפו אינטרנטית. במקום עוה"ד נוגה זייל לא הייתי יוצאת יותר מהבית

211

5

23

עמוד 16

נספח 2 :

העתק הפרסום השני שביצעה לינוי בר גפן

באתר טוויטר

מיום 29/11/2017

נספח 2- "הפרסום השני"

- 2017 בנוב' 29 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
אם המזועזעים ישכחו תוך יום, למה שהמעוניינים יזכרו בהמוניהם וישכרו אותה? אני ממש לא בטוחה שגישת "אנשים מתים על חירות" נכונה פה, אם אדם יחשוב שהקיים שלו עלול להדפק בגלל ששופטים ועתונאים בים לעוה"ד שלו, יש סיכוי שיחפש מישהו אחר
- 10 ❤️ 3 🗨️
- 2017 בנוב' 29 · @Lihigoralmik **Lih Goralmik**
בינתיים הפייסבוק שלה מפורק ב"סיפורי הצלחה", הודות ליחצ"ן שלקחה לעצמה. זה והצגרת יביאו לה עבודה, אני מקווה שהיא לפחות לא ישנה טוב כלילה
- 7 ❤️ 1 🗨️
- 2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
יחצן עולה כסף. קרייסיס מנג'מנט עולה אפילו יותר. אני שמחה שעל זה היא תבזבז עכשיו
- 3 ❤️ 1 🗨️
- 2017 בנוב' 29 · @guy_glick **Guy Glick**
בתשובה ל-@guylerer @LinoyBarGeffen
ממה שראיתי היא לא ממש מתביישת בזה
- 1 🗨️
- 2017 בנוב' 29 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
היא הייתה בהיסטריה
- 3 ❤️ 1 🗨️
- 2017 בנוב' 30 · @hadasshtailf **hadasshtailf**
בתשובה ל-@guylerer @LinoyBarGeffen
יצא לי להיתקל בה...לא נראה לי שישפיע עליה...
- 7 ❤️ 1 🗨️
- 2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
לא קונה את פרצוף ה"כלום לא מזו"ל"
- 6 ❤️ 1 🗨️
- 1 תשובה נוספת
- 2017 בנוב' 29 · @MordechaiDamari **Damari**
בתשובה ל-@guylerer @LinoyBarGeffen
ראשי התיבות עוה"ד במקרה שלה זה עוזרת הדיאבלו. כמה רוע יש בבני אדם זה לא יאמן.
- 7 ❤️ 1 🗨️
- 2017 בנוב' 29 · @_ende_neu **Keren**
בתשובה ל-@guylerer @LinoyBarGeffen
צפיתי בחלק הראשון בצהריים ועדיין יש לי טעם של מיצי קיבה בפה.

עמוד 18

נספח 3 :

העתק הפרסום השלישי שביצעה לינוי בר

גפן באתר טוויטר

מיום 30/11/2017

נספח 3- "הפרסום השלישי"

2017 בנוב' 30 · @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**
בתשובה ל-@guylerer @LinoyBarGeffen
בוקר טוב לינוי.
האם אפשר להבין מההמלצה שמקובל עליך שיימינג על תלונה של הטרדה?
    1

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
בוקר טוב. האם אפשר להבין מהשאלה שלך שמקובל עליך להתעמר בנאנסת לפני.
בזמן ואחרי הרשעה של הפוגעים בה כל עוד למתעללת יש מזה רווח כספי?
  2   1

2017 בנוב' 30 · @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**
ממש לא.
עכשיו תורך לענות.
    2

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
אני נגד שיימינג למתלוננות. זה לא שיימינג למתלוננת.
    1

עמוד 20

נספח 4 :

העתק הפרסום הרביעי שביצעה לינוי בר

גפן באתר טוויטר

מיום 30/11/2017

נספח 4 - "הפרסום הרביעי"

- ▼

30 בנוב' 2017 · @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**
אוקיי, עינתי לך (באריכות) לפני שראיתי את התשובה הזאת.
היא התלוננה על הטרדה.
בעיני היא גם עוברת את הגבול כעו"ד וגם אישה שהתלוננה.

 1   1
- ▼

30 בנוב' 2017 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
בגצ קבע שתלונתי שוחא

   2
- ▼

30 בנוב' 2017 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
שוחא

עמוד 22

נספח 5 :

העתק הפרסום החמישי שביצעה לינוי בר

גפן באתר פייסבוק

מיום 30/11/2017

נספח 5- "הפרסום החמישי"

...

Linoy Bar Geffen

30 בנובמבר 2017 · תל אביב-יפו, מחוז תל אביב ·

בעקבות העבודה המעולה של הצנרת ושל [Guy Lerer](#) בחשיפתה של עוה"ד נוגה ויזל כאישה אלימה שבעברה תלונות שווא, מיד הגיבו רבים וטובים בטענה הקבועה: "זה רק ישרת אותה, זה מביא עוד לקוחות". זו כאילו טענה מפוכחת שנשענת על האמונה שלאנשים רעים הולך טוב יותר ורוע הוא המוטיבציה האפקטיבית ביותר. אלא שלטעמי זו הקלושה שבטענות ואפילו עוה"ד ויזל מבינה את זה, אחרת לא הייתה מנסה למנוע את שידור הכתבה. שם טוב הוא עדיין נכס בעל תשואה גבוהה יותר משם רע. בניגוד לציניות הפופולארית, אנשים - גם הפחות מוצלחים שבהם - לא ששים לשים את מבטחם בחלאות, בוודאי כאשר החלאות האלה מוצגות כחלאות בפומבי. זו בדיוק הסיבה לקיומן של תביעות דיבה, יחצ"נים, פרסומאים ושיווק. זו בדיוק הסיבה שאנשים, כמו נוגה ויזל, מכתתים רגליים לאולפני טלוויזיה ולא רק לבתי משפט כדי להגן על אנסים ומטרידים מינית - שם טוב. אני בספק די גדול אם יושב בבית גבר שאומר לעצמו אחרי הצפיה בכתבה: "כן, נראה לי שבפעם הבאה שאאנוס אקח את נוגה ויזל, למרות שאין לי מושג מה אחוז הזיכויים שהיא הצליחה להשיג ולמרות ששופטים והציבור בזים לה, כל זה לא משנה - עושה רושם שהיא חתיכת שטן ואני זקוק בדיוק לזה כרגע בחיים שלי".

44 תגובות 4 שיתופים

320

שתפי

לייק

עמוד 24

נספח 6 :

העתק הפרסום השישי שביצעה לינוי בר

גפן באתר פייסבוק

מיום 30/11/2017

נספח 6 - "הפרסום השישי"

Elad Morag

נורא הייתי רוצה להאמין במה שאת כותבת, אבל 12 שנים במקצוע עריכת הדין גורמים לי לחשוב שהדברים קצת נאיביים.

היא משדרת מה שהיא חושבת שיביא לקוחות. אין לה הרי שום שנאה משלה למתלוננות. למה שתהיה לה? ללקוחות שלה, מסיבותיהם, עשויה להיות, הם צפויים לראות את דבריה כהזדהות, וזה כנראה הגל שהדברים מכוונים לרכב עליו.

אני מסכים ששידור הכתבה מגביר את התפוצה של המסרים הללו.

תופעת לוואי (שהיא הרוויחה ביושר בדברים) היא שהפוקוס עובר אליה, ואנשים שוכחים מיהן חלאת המפתח בכל העסק הזה).

4

לייק - 3 שנים - נערך

Linoy Bar Geffen

אני לא בטוחה שנאיביות היא התואר שהולם אותי או איזושהי אמונה שלי. לך יש נסיון כעו"ד ומה שופטים מוכנים לקנות ואני רוצה להאמין שיש לי נסיון דומה במה קונה הציבור (גם אם לא תמיד אני מוכרת לו את זה). אני חושבת שמה שחשפה הכתבה השניה של לרר הוא שיש דברים שבכלל לא נובעים מאסטרטגיה מתוכננת. חשיפת העבר של ויזל, התגובה ההיסטרית שלה לכך (ולמרות שהיא ניסתה להיראות כמי שאיננה היסטורית - היא נראתה מזועזעת מאוד) גורמים לי לחשוב שיש כאן עסק עם אישיות די מעוררת שהתנהגותה שייכת לשדה הפסיכיאטרי יותר מאשר לעסקי או המשפטי. נדמה לי שהיא מלבישה על המוטיבציות שלה את הטענה שככה מביאים קליינטורה וככה זוכים במשפט, כשלמעשה עסקינן באישה שנטרפה עליה דעתה והיא מתעלת את הטירוף הזה לעבודה. לא תמיד זה מצליח. לפעמים החולשות האלה נחשפות. ברגע שלרר חשף את עברה כבר לא ראינו יותר על המסך את האישה החזקה, הקלגסית, עם הסכין בין השיניים, אלא אישה קטנה וחלשה שכנראה לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם ובזמן והצמיחה שריון דמיוני שמתפרק לה.

12

לייק - 3 שנים

עמוד 26

נספח 7 :

העתק הפרסום השביעי שביצעה לינוי בר

גפן באתר פייסבוק

מיום 30/11/2017

נספח 7- "הפרסום השביעי"

Elad Morag

אני חובב נאיביות (עם שורוק, למען הסרן Linoy Bar Geffen ספק, ונאיבי רוב הזמן בעצמי) ולא התכוונתי לפגוע או לזלזל במשהו או מישהו.

אני כן חווה שוב ושוב לקוחות (בעיקר מהצד השני) שמחפשים מישהו שיכסח, שיהיה אגרסיבי, שימוטט. כיוון שיש מי שמחפש את זה, יש מי שמוכר את זה. זו טקטיקה שיווקית שעובדת לעורכי דין.

קטונתי מלנתח אף אחד פסיכולוגית, אבל בתחום הפילי, עם ההשלכות הקשות של הענישה והמצוקה הנפשית שהן עלולות לגרום לתוקף, חולירה ככל שיהיה, לפני המשפט, נראה לי שמישהי שטוענת שהיא מכסחת מתלוננות וממוטטת אותן על הדוכן (ביטוי של עיתונאים) עשויה לקרוץ לו.

זה סגנון שלא הייתי נותן לו במה. אם יש עבירות אתיות בייצוג - יש לאן להגיש תלונות ויש מי שיגיש. את צודקת שאנשים הגונים נרתעים מזה. תבדקי מה אחוז ההגונים מקרב לקוחותיה.

5

לייק · 3 שנים · נערך

Linoy Bar Geffen

אני לא חושבת שהיא תהיה מובטלת, אבל גם עו"ד כרישים מהפילי תמיד ניסו לשוות לעצמם איזו הדרת כבוד ויוקרה, כדי לא להיראות כמו סתם בריונים. היא איבדה את זה.

2

לייק · 3 שנים

עמוד 28

נספח 8 :

העתק הפרסום השמיני שביצעה לינוי בר

גפן באתר פייסבוק

מיום 05/12/2017

...

Linoy Bar Geffen

5 בדצמבר 2017 · תל אביב-יפו, מחוז תל אביב ·

בעבר היסטתי אם לומר את זה, היום כבר לא: האפיק הפילי (משטרה, פרקליטות) הוא לא הדרך המתאימה לבירור הרוב המכריע של מקרי עבירות המין. גם אם אנשי המקצוע שבתוכו ינהגו ברגישות רבה (והם לא), סוג העבירה והדרך להוכיח אותה לא עולים בקנה אחד עם מה שיש לו להציע. הגיע הזמן לדבר על מה אפשר לתקן בו בשביל האחוז הקטן של המקרים שכן ניתן להגיע בעזרתנו לצדק, אבל צריך לעסוק בעיקר בחלופות: מאגרי מידע, צדק מאחה, תביעה אזרחית וחינוך. זה מה שנעשה הערב ב"על המשמר", 21:00, כאן 11

27 תגובות 8 שיתופים

163

שתפי

לייק

עמוד 30

נספח 9 :

העתק הפרסום התשיעי שביצעה לינוי בר
גפן באתר טוויטר

- ▼ **Linoy Bar Geffen** @LinoyBarGeffen · 29 בנוב' 2017
מאוד מקווה שאם לא הספקתם לראות את @guylerer הערב תצפו אינטרנטית, במקום עוה"ד נוגה ויזל לא הייתי יוצאת יותר מהבית

✉ 211 ♥ 5 🔄 23 💬
- ▼ **נוגה ויזל** @NogaWiesel · 16 שע'
רק עכשיו ראיתי את הציוץ שלך, כמה בורות!!!! כמה זה שניזונים מבור כמו גיא לרר, תלונות שווא ????????????? תתביישי לך

🎵 ♥ 🔄 1 💬
- ▼ **Linoy Bar Geffen** @LinoyBarGeffen · 4 שע'
#####&&&????????????????????&&&@#@#@#

✉ 1 ♥ 🔄 1 💬
- ▼ **נוגה ויזל** @NogaWiesel · שעתיים
זאוווווו מקסימה ובוגרת.

🎵 ♥ 🔄 1 💬
- ▼ **Linoy Bar Geffen** @LinoyBarGeffen · שעתיים
אני מאמינה ב"חנוך לנער על פי דרכו", הרי שתינו יודעות שאת תחזרי לשם כדי שיוכי בך שוב ושוב, אז למה את מטרידה את הציבור עם תלונותיך?

✉ ♥ 🔄 1 💬

עמוד 32

נספח 10 :

העתק מכתב התראה ששלחה התובעת

נוגה ויזל אל לינוי בר גפן

מיום 28/06/2021

28/06/2021

לכבוד
לינוי בר גפן
ג.ג.הנדון : התראה לפני נקיטת הליכים

"כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר"
(ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא [20], בעמ' 856)

הריני לפנות אלייך בעניין שבנדון כדלקמן :

1. כידוע לך, אני עורכת דין, סגורית המייצגת חשודים ונאשמים בתיקים בהם הואשמו בביצוע עבירות מין.
2. על רקע עבודתי כסגורית נפתחה כנגדי מתקפה אכזרית שנועדה לפגוע בי ובשמי הטוב ובה בעת, להפיק רווחים מסוגים שונים, בעבור יוזמי ומובילי המתקפה.
3. למרבה הצער, גם את הצטרפת לתוקפיי ולקחת חלק פעיל במתקפה נגדי. בפרסומים שפרסמת, בשתי פלטפורמות לפחות, השמצת, הכפשת ועלבת בי, השחרת את שמי ופרסמת ביודעין, כזבים אודותיי.
4. כפי שניתן לראות בנקל, פרסומייך נעשו בכוונה לפגוע בי פגיעה קשה ככל האפשר. כוונתך להגחך, לעלוב ולהשפיל אותי ברבים ניכרת בבירור מפרסומייך ובכלל זה מהשיח שניהלת בענייני עם עוקבייך.
5. בדומה ליוזמי המתקפה ומוביליה, גם את עשית כן מתוך אינטרסים אישיים ולשם הפקת רווחים על חשבון חורבות שמי ונפשי.
6. בין שאר פרסומייך הפוגעניים פרסמת כי אני "מתעללת" בנאנסת לצורכי רווח כספי ואף המלצת לי שלא לצאת מביתי. לא זו אף זו, לאחר שאחד מעוקבייך הציב מראה בפנייך ותהה הכיצד את מעודדת "שיימינג" כנגד מתלוננת על הטרדה, הוספת חטא על פשע ופרסמת שקר מפגיע. על מנת לשוות לעצמך דמות של לוחמת צדק טהורה, שיקרת ביודעין ופרסמת כי בג"ץ קבע שתלונותיי הן תלונות שווא.
7. מציוציך עולה כי כבר אז, בזמן אמת, הבחנת בחומרת הנזקים הנגרמים לי כתוצאה מהכזבים האמורים. ראייה לכך הם ציוציך: "היא הייתה בהיסטריה", "אני לא קונה את פרצוף ה"כלום לא מזיז לי"". זאת, ביודעך כי למעשה זו הייתה תדהמה לנוכח השקרים החמורים שהוטחו בי בהפתעה. כידוע לך, תלונותיי לא היו תלונות שווא ואף בג"ץ מעולם לא קבע שתלונותיי שווא, נהפוך הוא. למרבה הפליאה, הדבר לא עורר בך פרומיל של חמלה, לא חזרת בך משקרייך ואף נראה כי המוטיבציה שלך לפגוע בי רק הלכה וגברה.

8. בציוצייך קראת לא לשכור את שירותי כסנגורית, הזהרת כי תיקים שבהם אייצג עלולים "להדפק" כלשונך, משום ש"שופטים ועיתונאים בזים" לי, לשיטתך. פרסומיך נעשו בכוונה לפגוע ותוך צפיית תוצאת הפגיעה שניכר כי הסבה לך שמחה רבה כפי שהצהרת בציוצך על כך שאאלץ לבזבז את כספי על "קרייסס מנג'מנט".
9. ואולם, בכך לא הסתפקת והוספת ופגעת בי ובשמי הטוב ברשת הפייסבוק. בפוסט פוגעני במיוחד הכפשת את שמי כ"אישה אלימה" והוספת ושיקרת כי תלונתי תלונות שווא.
10. בפרסומך האמור הכרזת קבל עם ועדה כי בכוונתך לפגוע בשמי הטוב וכלשונך "שם טוב הוא עדיין נכס בעל תשואה גבוהה יותר משם רע". הלכה למעשה, הצהרת כי מטרתך להציג אותי כ"חלאה" בכדי לפגוע במשלח ידי. על מנת שלא יחסר הוספת עוד מנת השחרה לשמי וטענת "ששופטים והציבור בזים" לי ואף כיניתי אותי "שטן".
11. כפי שהתברר, הכזבים הפוגעניים האמורים לא נעשו רק מתוך כוונה תמימה לפרגן לקולגה על תוכניתו ששודרה ואף לא מתוך אמונה במטרה ציבורית עליונה. הסיבה היחידה להכפשתי ולפגיעה הקשה בשמי נעשתה לצורכי אינטרסים אישיים שלך וליתר דיוק, כדי לקדם את תוכניתך בנושא, ששודרה ימים ספורים לאחר הפרסומים. בהינתן המתואר לעיל, אזכור שמי בתוכניתך איננו בבחינת צרוף מקרים.
12. ברי כי פרסומיך הפוגעניים המבוססים על כזבים נועדו למכור לציבור תדמית בדויה במטרה שיצפו בתוכניתך שהרי כפי שכתבת בעצמך "יש לי ניסיון דומה במה קונה הציבור". בהתאם לאסטרטגיית "המכירה" האמורה, לא רק שפרסמת כזבים אודותיי אלא שהצגת את תגובתי בעקבות השקרים כ"היסטריה" לנוכח חשיפת עברי. לכל אלה הוספת "אבחון מקצועי" וקבעת כי אישיותי "אישיות די מעוררת" מהתחום "הפסיכיאטרי". כמו כן, הצגת אותי כמשוגעת "אישה שנטרפה עליה דעתה" והוספת באכזריות לשמה "אישה קטנה וחלשה שכנראה לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם".
13. אבחנותיך המקצועיות בתחום הרפואה קיבלו "חיזוק ותמיכה" מצד עוקבייך שהוסיפו חוות דעת משלהם. כמו למשל העוקבת ריקי כהן שסברה כי "את צודקת בעניין הנפשי" והוסיפה "אבל אולי פסיכופטית ולא פסיכוטית, הפרעת אישיות קשה. בזה אי אפשר לטפל בפסיכיאטריה".
14. הפגיעה האכזרית בי ובשמי הטוב לא הייתה אלא "פרומו" לתוכניתך ששודרה ימים ספורים לאחר מכן, ואשר עסקה בנפגעות עבירות מין והקשיים שהן חוות במסגרת ההליך הפלילי. באותה תוכנית, נזכר שמי ולא במפתיע. ברי כי ידעת היטב כי את מפרסמת כזבים חמורים.
15. משהתגלה לי ציוצך, הגבתי לו. תחת התייחסות לכזבייך כי תלונתי "תלונות שווא" בחרת להגחך אותי ולהשפיל אותו באמצעות תשובה ללא מילים שכללה רק סימנים ותווים, כאות לזלזולך בי.
16. גם בתגובתך השנייה נמנעת במכוון מלהתייחס לשקר "תלונות שווא" שפרסמת. מהמשך תגובתך ניתן לראות כי מצאת בי מטרה קלה שניתן להכות בה לשם השגת יעדייך. הגם שנושא תלונתיי הרגיש מעולם לא הועלה על ידי, ביקשת לעלוב בי כששאלת מדוע אני מטרידה את הציבור בעניין תלונתיי. למרבה הפלא, בתגובתך אליי נשמטה המילה "שווא" ביחס לתלונתיי.
17. התנהלותך האמורה מקימה לך אחריות בהתאם לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), הן לפי סעיף 6 והן לפי סעיף 7 לחוק זה.

18. הריני להפנותך לסעיפים 7א (א)/(ב) לפיהם בית המשפט הנכבד מוסמך לפסוק לטובתי **פיצוי ללא הוכחת נזק** בסך **50,000 ש"ח**. מאחר שפרסום לשון הרע על ידך נעשה בכוונה לפגוע, הרי שאם אפנה לאפשרות של הליך אזרחי, יהא בית המשפט הנכבד מוסמך לחייבך לשלם פיצוי בסך **100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק**.
19. אזכיר כי בין שלל דברי לשון הרע שפרסמת נגדי היו **"אכזרית"**, **"מתעללת"** לשם הפקת רווח כספי, **שיקרת** וטענת שבג"ץ קבע שתלונתיי שווא (מספר פעמים), **"חארות"**. הצגת אותי כמי **"ששופטים ועיתונאים בזים"** לה ולכן עניינם של לקוחותיי עלול **"להדפק"**. כמו כן, כמי **"ששופטים והציבור בזים לה"**, **"אישה אלימה"**, **"שטן"**, **"חלאה"**, **"אישיות די מעורערת שהתנהגותה שייכת לשדה הפסיכיאטרי"**, **"אישה שנטרפה עליה דעתה"**, **"אישה קטנה וחלשה שכנראה לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם"** ועוד, ועוד. הכל בעלמא וללא שום בסיס רק משום היותי מבין סוכני המשפט-סנגורית פלילית.
20. בהתאם למסת הפרסומים, חומרתי והתועלות שהפקת לעצמך בגינם, עומדת לי הזכות לתבוע ממך פיצויים בסך של לא פחות מ- **700,000 ש"ח**.
21. בשלב זה ובטרם אנקוט בהליכים נוספים נגדך אם ברצונך להגיע לפתרון הולם ומוסכם אבקשך להודיעני על כך באמצעות דוא"ל לכתובת nwlawoffice@012.net.il לא יאוחר מיום **12.07.2021**. בכדי להימנע מאי אילו אי הבנות אבקשך לוודא קבלת הודעתך על ידי.
22. אין בתכתובת זו כדי למצות את טענותיי או סעדיי לפי דין.

(מצ"ב למכתב זה העתקי פרסומי לשון הרע שפרסמת)

בכבוד רב ,

נוגה ויזל, עו"ד

Linoy Bar Geffen

אני לא חושבת שהיא תהיה מובטלת, אבל גם עו"ד כרישים מהפלילי תמיד ניסו לשוות לעצמם איזו הדרת כבוד ויוקרה, כדי לא להיראות כמו סתם בריונים. היא איבדה את זה.

2

Like 3y

Riky Cohen

לתחושת [Linoy Bar Geffen](#) את צודקת בעניין הנפשי, אבל אולי פסיכופטית ולא פסיכוטית, הפרעת אישיות קשה. בזה אי אפשר לטפל בפסיכיאטריה.

2

Like 3y

Adi Eliav

לא הייתי מעסיק אותה [Linoy Bar Geffen](#) בשום אופן ובכל עניין. הייתי מתבייש שאישיות כזו תייצג אותי לכן אני חולק עליכן וטוען שהיא ירתה לעצמה ברגל.

1

Like 3y

Natalie Fartuk Mordehai

לינוי את מאוד צודקת [Linoy Bar Geffen](#)

Like 3y

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**

בוקר טוב. האם אפשר להבין מהשאלה שלך שמקובל עליך להתעמר בנאנסת לפני
בזמן ואחרי הרשעה של הפוגעים בה כל עוד למתעללת יש מזה רווח כספי?

1 2

2017 בנוב' 30 · @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**

חמש לא
עכשיו תורך לענות.

2

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**

אני נגד שיימינג למתלוננות. זה לא שיימינג למתלוננות.

1

2017 בנוב' 30 · @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**

אוקיי. עמתי לך (כאריכות) לפני שראיתי את התשובה הזאת.

היא התלוננה על הטרדה.
בעיני היא גם עוברת את הגבול כעו"ד וגם אישה שהתלוננה.

1

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**

בגצ קבע שתלונותיה שוחא

2

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**

שוחא

2017 בנוב' 30 - @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**
אוקיי, ענתי לך (באריכות) לפני שראיתי את התשובה הזאת.

היא התלוננה על הטרדה.
בעיני היא גם עוברת את הגבול כעו"ד וגם אישה שהתלוננה.

✉ 1 ❤️ 🔄 1 💬

2017 בנוב' 30 - @LinoYBarGeffen **LinoY Bar Geffen**
בגצ קבע שתלונתיה שוטא

✉ ❤️ 🔄 2 💬

2017 בנוב' 30 - @LinoYBarGeffen **LinoY Bar Geffen**
שווא

✉ ❤️ 🔄 💬

2017 בנוב' 29 - @Lihigorainik **Lih Gorainik**

כתשובה ל- [@guylerer](#) [@LinoYBarGeffen](#)

כמה מיזוגניה באישה אחת. הבעיה שישכחו תוך יום. במקביל היא תצבור ערימות של לקוחות אנשים חדשים, עולם עצוב.

✉ 9 ❤️ 🔄 2 💬

2017 בנוב' 29 - @LinoYBarGeffen **LinoY Bar Geffen**

אם המזעזעים ישכחו תוך יום, למה שהמעוניינים יזכרו בהמוניהם וישכרו אותה? אני ממש לא בטוחה שאישה "אנשים מתים על חארות" נכונה פה. אם אדם יחשוב שהקיים שלו עלול להדפק בגלל ששופטים ועיתונאים בזים לעוה"ד שלו, יש סיכוי שיחפש מישהו אחר.

✉ 10 ❤️ 🔄 3 💬

אני נגד שיימינג למתלוננות. זה לא שיימינג למתלוננות.

   1

2017 בנוב' 30 - @PurpleUmbrella **PurpleUmbrella**
אוקיי, ענתי לך (באריכות) לפני שראיתי את התשובה הזאת.

היא התלוננה על הטורדה.
בעיני היא גם עוברת את הגבול כעו"ד וגם אישה שהתלוננת.

  1

2017 בנוב' 30 - @LinyoBarGeffen **Linyo Bar Geffen**
בגצ קבע שתלונותיה שואא

   2

2017 בנוב' 30 - @LinyoBarGeffen **Linyo Bar Geffen**
שואא

2017 בנוב' 29 - @Lihigoralnik **Lih Goralnik**

בתשובה ל-@guylerer @LinyoBarGeffen

כמה מיזוגניה באישה אחת. הבעיה שישכחו תוך יום, במקביל היא תצבור ערימות של לקוחות אנשים חדשים. עולם עצוב.

  9

2017 בנוב' 29 - @LinyoBarGeffen **Linyo Bar Geffen**

אם המזעזעים ישכחו תוך יום, למה שהמעוניינים יזכרו בהמוניהם וישכרו אותה? אני ממש לא בטוחה שאישה "אנשים מתים על חארות" נכונה פה. אם אדם יחשוב שהקיים שלו עלול להדפק בגלל ששופטים ועתונאים ביום לעוה"ד שלו, יש סיכוי שיתפס מישהו אחר

  10

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
יחצן עולה בסף קריסיס סג'מונט עולה אפילו יותר. אני שמחה שעל זה היא תבזבז עכשיו

  3

2017 בנוב' 29 · @guy_glick **Guy Glick**
בתשובה ל- @guylerer @LinoyBarGeffen
סמה שראיתי היא לא ממש מתבוישת בזה

    1

2017 בנוב' 29 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
היא הייתה בהיסטריה

  3

2017 בנוב' 30 · @hadasshtailf **hadasshtailf .חד**
בתשובה ל- @guylerer @LinoyBarGeffen
יצא לי להיתקל בה... לא נראה לי שישפיע עליה...

  7   1

2017 בנוב' 30 · @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
לא קונה את פרצוף ה"כלום לא סוזן לי"

  6   1

1 תשובה נוספת

2017 בנוב' 29 - @LinoyBarGeffen **Linoy Bar Geffen**
מאוד מקווה שאם לא הספקתם לראות את @guylerer הערב תצפו אינטרנטית.
במקום עוה"ד נוגה ויזל לא הייתי יוצאת יותר מהבית

23 5 211

נוגה ויזל @NogaWiesel · 16 שע'
רק עכשיו ראיתי את הציוץ שלך . כמה בורות !!! כמה זה שניזונים מבור כמו גיא לרה.
תלונות שווא ????????????? תביישי לך

1

Linoy Bar Geffen @LinoyBarGeffen · 4 שע'
??

1 1

נוגה ויזל @NogaWiesel · שעתים
ואווווו מקסימה ובוגרת.

1

Linoy Bar Geffen @LinoyBarGeffen · שעתים
אני מאמינה ב"חנך לנער על פי דרכו". הרי שתינו יודעות שאת תחזרי לשם כדי שיכו
בך שוב ושוב, אז למה את מטרידה את הציבור עם תלונותיך?

1

211 5 23

נוגה ויזל @NogaWiesel · 16 שעי
רק עכשיו ראיתי את הצינץ שלך , כמה בורות !!! כמה זה שנימונים מבור כמו גיא לרה.
תלונת שווא ?????????????? תתביישי לך

1 1

Linyoy Bar Geffen @LinyoyBarGeffen · 4 שעי
????????!!!!!!!????????!!!!!!!????????!!!&&&&ssssssss @ @ @ # @ #

1 1

נוגה ויזל @NogaWiesel · שעתיים
ואוווווו מקסימה ובגרת .

1 1

Linyoy Bar Geffen @LinyoyBarGeffen · שעתיים
אני מאמינה ב"חונך לנער על פי דרכו". הרי שתינו יודעות שאת תחזרי לשם כדי שיכו
בך שוב ושוב, אז למה את מטרודה את הציבור עם תלונותיך?

1 1

Linoy Bar Geffen @LinoyBarGeffen · שעת"ים

אני מאמינה ב"חונך לנער על פי דרכו". הרי שתינו יודעות שאת תחזור לשם כדי שיכו
בך שוב ושוב, אז למה את מטרידה את הציבור עם תלונותיך?

נוגה ויזל

@NogaWiesel

בתשובה ל- @LinoyBarGeffen: @guylerer

נדבקת בטיפפשות ובבורות של גיא לרר ? איזה
תלונות ??? מי מזין אותך במידע השגוי ??? " יכו
בך שוב ושוב " - את על עראק ? או שגם את
התחלת להשתמש בגראס כמו הבור ? ע"פ
התכנית האחרונה אני זאת שחבטתי בו שוב
ושוב (את זה אפשר לעשות רק בשידור חי ולא
באייטמים ערוכים).

2018 - 26 באוג' 10:54

עמוד 44

נספח 11 :

העתק תשובת לינוי בר גפן למכתב

ההתראה של התובעת

מיום 25/07/2021

גיא אופיר, משרד עורכי-דין

Guy Ophir, Law offices

B.S.R 3 Tower (12 fl), 5th kineret st, Beni Brak
Tel: 03-5323650
Fax: 03-5325691

office@ophirlaw.com

WWW.OPHIRLAW.COM

מגדל ב.ס.ר 3 (ק' 12), רח' כינרת 5 בני ברק
טלפון: 03-5323650
פקס: 03-5325691

25.7.2021

**מבלי לפגוע בזכויות-
בדוא"ל nwlawoffice@012.net.il**

לכבוד
גב' נוגה ויזל, עורכת דין
מגדל המוזיאון - ברקוביץ' 4 תל אביב

ח.נ.,

הנדון: הוצאת לשון הרע
סימוכין: מכתבכם מיום 28.6.2021

בשם מרשתנו, גב' לינוי בר-גפן, הרינו לאשר את קבלת מכתבך שבסימוכין ולהשיב אליך כדלקמן:

1. מרשתנו דוחה מכל וכל את האמור במכתבך שבסימוכין, אשר רובו ככולו הינו עורבא פרח וניסיון נואל להטיל מורא על מרשתנו.

2. נתחיל מהסוף: גם אם נניח וכל הדברים המובאים במכתבך מפי מרשתנו הנם לשון הרע, אזי למרשתנו עומדת הגנת תום הלב בהתאם לאמור בסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965:

"(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

3. זאת ועוד, המיוחס למרשתנו בסעיפים 12 – 14 למכתבך מהווים הבעת הדעה כאמור בסעיף 15(5)א לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965:

(5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע–

כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור בסעיף 13(5)

4. הפרסומים המובאים במכתבך מהווים הבעת דעה על אופן התנהלותך כ"כ נאשמים בעבירות מין. ודוק – במסגרת השתתפותך בתוכנית זמן אמת, פירטת לגבי האופן בו את בוחרת לחקור מתלוננות על עבירות מין באופן חסר רגישות אשר עולה לכדי התעללות רגשית:

"מי שמתלוננת על הדוכן, היא לא קיימת בעיני. היא בוכה, אני ממשיכה. אני חוקרת, אני יותר קשה, מערימה עוד יותר קשיים. וגם לא מאפשרת לה הפסקה. לא תהיה הפסקה. היא לא תצא לנוח, להתרענן... היא תישאר על הדוכן. אני רוצה שהיא תעיד ברצף. אם היא דוברת אמת, שתעיד, אחד אחרי אחד, בדיוק מה היה ואיך היה ושתיתן הסברים. איך בדיוק היה האונס, לכאורה... היו מקרים שחשבתי שנאשם ביצע את העברות, אבל מה שעניין אותי זה הלקוח. אז זה לא משנה, האמת לא חשובה במשפט. במשפט אין צדק, יש משפט".¹

¹ באת כוחו, סרטון באתר יוטיוב (אורך: 16: 49), 5 ביוני 2017

גיא אופיר, משרד עורכי-דין

Guy Ophir, Law offices

5. באשר לטענותייך כי מרשתנו הכפישה את שמך שעה שפרסמה "אבחון מקצועי מהתחום הפסיכיאטרי", הרי שברור לכל שמרשתנו אינה מומחית בתחום בריאות הנפש, ופרסומיה מהווים מורת רוח מהתנהלותך.

6. יפים לעניינו דברי בית המשפט בת.א. (י-ם) 1594/06 אורלי עטיה ברהם נ' יעקב בניטה :

"ואמנם, ביטויים מסוג זה אינם מבטאים ברגיל אמירה עובדתית, ואינם מיועדים להיות מובנים כאמירה כזו (ראו דברי כב' השופטת ביניש בע"פ 8735/96 ביטון נ' קופ, נב(1) 19, בפסקה 10. באותה פרשה נדונה התבטאות אשר ייחסה לנפגע שם כי הטיפול בו הנו "דרך ספתו של פסיכולוג או דרך קליניקה של פסיכיאטר". בית המשפט ציין, כי הנתבע שם "לא התכוון לקבוע אבחנה קלינית לגבי מצבו הנפשי של המערער, אלא להביע מורת רוח מסגנון הדברים שכתב"...אין בהם משום פגיעה בשם הטוב, במובן חוק איסור לשון הרע."

7. יתר טענותייך נדחות מכל וכל.

8. יודגש כי אין באמור במכתב זה כדי לגרוע באלו מזכויות ו/או טענות מרשתנו, ככל ויתקיים הליך משפטי.

בכבוד רב ובב"ח,

גיא אופיר, עו"ד

עמוד 47

נספח 12 :

העתק דברי לינוי בר גפן בכנסת בוועדה

לקידום מעמד האישה

מיום 19/03/2014

נספח 12

נוסח לא מתוקן

הכנסת התשע-עשרה
מושב שני

פרוטוקול מס' 76
מישיבת הוועדה לקידום מעמד האישה
יום רביעי, י"ז באדר ב' התשע"ד (19 במרץ 2014), שעה 9:30

סדר היום:

הצגת ההצעה לקוד האתי להתמודדות משותפת תקשורתית עם תכני אלימות מינית

נכחו:

חברי הוועדה:

עליזה לביא – היו"ר
תמר זנדברג – מ"מ היו"ר

יפעת קריב
פנינה תמנו-שטה

מוזמנים:

היבה ריזק	–	מ"מ עוזר ראשי, משרד התקשורת
דולי דדון אייזנברג	–	הממונה על מעמד האישה, משרד התקשורת
אליטל יוספי	–	מתמחה, משרד התקשורת
ד"ר תהילה אלטשולר	–	ראש פרויקט רפורמות במדיה, המכון הישראלי לדמוקרטיה
גנית לב-ארי	–	ממונה על מעמד האישה, רשות השידור
אילת מצגר	–	משנה למנכ"ל, הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו
אורית סוליציאנו	–	מנכ"לית, איגוד מרכזי סיוע לנפגעות תקיפה מינית
יפעת בלפר	–	עו"ד באיגוד, איגוד מרכזי סיוע לנפגעות תקיפה מינית
ליאת קליין	–	יועמ"ש, איגוד מרכזי הסיוע לנפגעי ונפגעות תקיפה מינית
עו"ד עירית בוטון אלוני	–	מרכז נגה לנפגעי עבירה
הדס שטיין	–	עיתונאית וכתבת פלילים, תא העיתונאיות
לינוי בר גפן	–	עיתונאית ומנחה, תקשורת
סיון כרמון	–	מנהלת רגולציה, שידורי קשת
רוני אלוני סדובניק	–	יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה, ארגון לה"ב
עו"ד כרמית פולק כהן	–	סגנית ויועצת משפטית, המועצה הלאומית לשלום הילד
רעות גיא	–	מנהלת תחום קצה ונערו, עמותת עלם
מאירה בסוק	–	יועצת משפטית, ארגון נעמ"ת
שרון צ'רקסקי	–	מנהלת קשרי ממשל, ויצ"ו ישראל
ענת יערה פלדמוס	–	משקיפה, המשמר החברתי
ורד כהן ברזילי	–	מנהלת מרכז מדיה נשים

מנהלת הוועדה:

דלית אזולאי

רישום פרלמנטרי:

סמדר לביא, חבר המתרגמים

הצגת ההצעה לקוד האתי להתמודדות משותפת תקשורתית עם תכני אלימות מינית

היו"ר עליזה לביא:

בוקר טוב. אנחנו ביום האחרון במושב הזה. זה ממש יום עמוס ביותר כאן בכנסת, חברי כנסת ייכנסו, ייצאו, אנחנו כולנו בין ועדות ויש כמה דברים פתוחים וחשובים. בוקר טוב לחברת הכנסת פנינה תמנו-שטה, תודה שהצטרפת שלנו. במקביל נעשים פה גם ועדת כספים, גם ועדת חוקה, סוגיות שאנחנו עמלנו עליהן במושב הזה ולא רצינו לדחות את הוועדה שלנו, את הוועדה החשובה הזאת, שהיא המשך לדיון שהיה בוועדה לקידום מעמד האישה ב-14 באוקטובר בנושא 'רייטינג זה לא הכול' – בחינת השתתפות עבריינים בתכניות ריאליטי, ועדה שכינסנו בעקבות אירוע מצער שאירע בתקשורת ושאלנו את עצמנו מה אפשר לעשות, מה לא עשינו ובמציאות הקיימת איך עוד אפשר לבוא לנסות ולשנות.

התפתח דיאלוג מאוד מעניין בוועדה וביקשנו להמשיך אותו ולנסות יחד לקבוע קוד אתי שיחייב, קוד אתי שיבוא ממקום של שיתוף, ממקום של דיאלוג. אנחנו לא באנו ואמרנו שצריך להתחיל מחדש, אבל כן לבוא וללמוד מטעויות או מחולשות של לפחות לנסות לשים אותן על הבמה, על השולחן ולראות איך מתמודדים איתן, במין איזה סדר של גופי התקשורת עצמם, אולי לפי איזה שהוא תור. במקרה או שלא במקרה, בימים האחרונים אירע אירוע נוסף מצער בתקשורת, אירוע קשה, ריאיון ששודר עם ילדה בת 7 שנפגעה מינית על ידי קבוצת נערים, לאחר שהאם סירבה להתראיין. בעקבות זה היה האירוע הזה שרואיינה הילדה, אמנם בטשטוש קולה ושמה ופרטים מזהים, אבל זה לא בסדר וכך לא מתנהגים ונחצה קו אדום. בבדיקות שעשיתי, גם מזיכרוני וניסיוני כחברת מועצת הרשות השנייה לשעבר, ומיד הרמתי טלפון למנכ"לית לשעבר, אילת מצגר, שיושבת כאן, בוקר טוב, אילת, ודיברנו על הדברים ושאלנו מה כתוב ומה לא כתוב, אבל גם מה מוסכם ומה לא מוסכם, ואולי הגיע הזמן לכתוב מחדש, או אולי הגיע הזמן להחזיר את הכדור למחוקק, או מה קורה ברגולציה ועוד ועוד.

אז אני רוצה באמת לברך אתכם על המהירות בכתיבת המכתב והפנייה שלכם, של מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית, על התלונה לנציב פניות הציבור ברשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, באמת חיידתם במדויק את הצורך בסוגיה הזאת של אתיקה בכל כלי התקשורת. גם תא העיתונאיות הוציא הודעה, בוקר טוב, הדס והחברות. באמת אני חושבת שהקולות הללו בכל מה שקשור לעיסוק בעברייני מין ואלימות קשה והעבודה המבורכת שלך, הדס, אנחנו אחרייך, את מפנה ואנחנו פה רואים איך עובדים, אבל באמת לבוא ולראות מה אפשר לעשות מתוך המקום שהחברה היא חברה של כולנו והילדים הם ילדים של כולנו והיום זו הילדה הזאת ומחר זה הילד שלך ואיך ממשכים להגן מתוך מקום של הסכמה, מתוך מקום של דיאלוג ומההבנה שהמרחב הציבורי של כולנו צריך להיות יותר נקי, יותר ראוי ויותר מתוקן.

אנחנו מברכים על הקוד שהוגש אתמול. אני הספקתי לעבור עליו ממש ככה בקצרה, אני מאוד מאוד מחכה בסקרנות לשמוע את הדברים. מאחר שזמננו מוגבל, אנחנו חייבים לסיים את הישיבה, המליאה מתחילה ב-11:00, כמו שאתן יודעות זה היום האחרון במושב הזה, אני רוצה ממש להתחיל.

אנחנו נשמע כרגע את ההצעה לקוד אתי לגבי מופעים תקשורתיים של עבירות תקיפה מינית כפי שנכתב יחדיו על ידי שותפים ושותפות רבים, מהמכון הישראלי לדמוקרטיה, מרכזי הסיוע, תא העיתונאיות, הרשות השנייה, והייתי רוצה קודם כל לפתוח איתך, היועצת המשפטית של איגוד מרכזי הסיוע, עורכת הדין ליאת קליין. כמקובל בוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, אנחנו פותחים עם דמות של אישה ואת תציגי לנו דמות של אישה. בבקשה, ליאת.

ליאת קליין:

בוקר טוב, וכבר אני אומרת לך תודה גדולה על הדיון. אני אגיד עליו משהו בהמשך, אבל אני אתחיל מזה שנתקלתי לאחרונה במקרה בסרט דוקומנטרי על רות גרובר, עיתונאית אמריקאית יהודייה שהיא בהחלט פורצת דרך. היא נולדה ב-1911 והיא דמות מאוד מעניינת, גם בעשייה העיתונאית שלה ובכלל היא דמות מאוד צבעונית ומעניינת, גם חברה של וירגיניה וולף, מחברת 'חדר משלך', והיא דמות שמבחינתי לפחות פתחה צוהר, גם לעולם של נשים בתוך העשייה התקשורתית וגם למקום המיוחד של אישה עין ומבט נשי בתוך העשייה הזאת.

חשבתי לדבר עליה, אבל לא יכולתי גם להתעלם מחג הפורים ומההקשר של השבוע האחרון ואם כבר מדברים על הצורך בנשים חלוצות והמקום המיוחד של נשים אז רציתי להגיד כמה משפטים על הדמות של אסתר, שהיא דמות שאני מחוברת אליה באופן אישי, אני ליאת אסתר, ואני אספר גם איזה שהיא אנקדוטה אישית על הסיפור הזה. אחד הקטעים האהובים עליי במגילת אסתר ואהובים עליי בתנ"ך זה אותו משפט מפורסם שאומר מרדכי לאסתר, אותה בחירה שלה לגשת למלך אחשוורוש ולנסות להציל את העם

שלה, בשעה שהיא יודעת שמי שניגש למלך ולא נקרא אחת דינו להמית, והיא בוחרת והיא ניגשת אליו ואומר לה מרדכי את המשפט המפורסם, המשפט האלמותי של 'אם החרש תחרישי בעת הזאת רווח והצלה יעמדו ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו, ומי יודע אם לא לעת הזאת הגעת למלכות'.

הסיבה שאני מספרת את זה כי זה קצת קשור לאנקדוטה אישית שלי. לפני שלוש שנים וקצת התחלתי את דרכי באיגוד וזה היה קצת לפני פורים, כשהיה לי משהו כמו 24 שעות להודיע אם אני לוקחת או לא את התפקיד הזה והתלבטתי אם זה לא גדול עליי ומה אני עושה. היו לי כמה רגעים של החלטה והתקשרתי למי שהיה בן זוג שלי באותה תקופה והוא אמר לי ככה, בפרפראזה על המשפט הזה, הוא אמר לי 'ליאת אסתר, אם החרש תחרישי בעת הזאת, קרוב לוודאי שהאיגוד ימצא יועצת משפטית טובה לא פחות, ומה זה אומר עלייך שאת בורחת מהנושא הזה, ומי יודע אם לא זאת התשובה שלך ללמה למדת משפטים'. אז אני מספרת את זה כי גם בעיסוק בפגיעה מינית, וחשוב להגיד את זה כאן, יש מחירים. זו בחירה להתעסק עם טראומה ולפגוש אותה כל הזמן ולראות אותה ואני חושבת שכשאנחנו יושבים פה ומדברים על העיסוק בפגיעה מינית אז יש לו מחיר, אבל לפעמים כנשים אין לנו באמת בררה ויש צורך בזה. זה אולי משהו שלמדתי מאסתר וגם אולי מהדמות של רות גרובר העיתונאית, שיש משהו שמחייב אותנו בעמדה שלנו להשמיע את זה.

אני אגיד במשפט לפני שממש נתחיל, שאני כן רואה בדיון הזה עכשיו ובעשייה פה עכשיו עת רצון מאוד מאוד חשובה, שאנחנו יושבים פה ומתכנסים עכשיו על עקרונות לסיקור אחר, לא רק לסיקור תקשורתי אחר, אלא גם אולי לאווירה טלוויזיונית חינוכית, שוויונית יותר ונקייה מאלימות, ובמובן הזה אני חושבת שיש כאן קריאת כיוון של כל השותפות ושל כל השותפים למשהו מכוון. ונכון שאולי עוד הדרך ארוכה עד שזה ייטמע, אבל כבר באמירה הזאת יש משהו שהוא מאוד מאוד גדול. אז אני מברכת על הדיון ועם זה נצא לדרך.

היו"ר עליזה לביא:

תודה ותודה על השיתוף והכנות. הרגע שהשתמשת בפסוק זה אותו רגע שאסתר הופכת להיות ממלכת יופי למנהיגה, והמפרשים מרחיבים שם. זה באמת רגע מכוון, גם השם שלה משתנה במגילה מרגע זה והמעבר שלה, היא לא סתם מלכת יופי, אלא באמת מי שלוקחת אחריות ויש לה ויכוח הלכתי עם מרדכי, היא קוראת לצום שלושה ימים, הצום למעשה מבטל את ליל הסדר, יש שם ויכוח הלכתי מרתק שגם אנחנו למדים על ידע עצום שיש לאסתר, שמוצגת לנו רק כמלכת יופי כל החלק הראשון של המגילה. באמת דמות ראויה ומודל לחיקוי.

אגב, היא מתווכחת עם המפרשים שיכתבו אותה לדורות, הם מסרבים, אנחנו מדברים על 500 שנים לפני הספירה, זאת התקופה, אנחנו לא מדברים על 2014, המגילה נכתבת 500 שנים לפני הספירה. אסתר דורשת 'כתבוני לדורות', והם לא מוכנים, הם לא מוכנים שיהיה שם של אישה על מגילה ויש ויכוח מרתק והיא דורשת, ואני לא אמשך כי אני יכולה לדבר על זה שעות, אבל איפה היא הופכת להיות מודל לחיקוי? לפני 500 שנים, בגירוש ספרד. תפתחו את העדויות באינקוויזיציה, דמות המודל לחיקוי לאנוסות בעיקר שמשמרות את היהדות שלהן, מה שואלים אותן? לא 'האם אתן שומרות את יום כיפור?' או 'האם אתם שומרות שבת?' אלא 'האם אתן שומרות את צום אסתר המלכה?', כלומר המודל לחיקוי של האנוסות זה אסתר המלכה. אז – אסתר המלכה.

ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר, ראש פרויקט רפורמות במדיה, המכון הישראלי לדמוקרטיה. אני יכולה להמשיך לדבר הרבה על אסתר המלכה, אבל אנחנו נעבור אלייך.

תהילה אלטשולר:

אפשר לקרוא לה א' ממשרד ראש הממשלה. אם לא היו מחליטים לכתוב ספר, זה מה שהיה נשאר.

היו"ר עליזה לביא:

קודם כל תודה רבה, על הכדור שעבר אלייך בוועדה הקודמת ובאמת על העבודה שהרבה נשים היו שותפות ואנחנו לא נזכיר בוועדה עכשיו את כולן, אבל את לקחת את המושכות ואת ההובלה וקודם כל תודה על העבודה ועל האירוח של כל השותפים והשותפות. אז אני מבקשת להעביר אלייך להציג בפנינו את הדברים, אבל גם אשמח מאוד אם תוכלי להרחיב על התהליך.

תהילה אלטשולר:

אני אפתח במה שהסתיים הדיון הקודם. בדיון הקודם ישבתי פה ואמרתי 'חברים יקרים, אי אפשר לשחק עוד פעם את משחקי הרגולציה', מה שלא יופיע בערוץ 10 יופיע מחר בוואלה ומגרש המשחקים הזה הוא מגרש משחקים מאוד מאוד בעייתי, מאוד עקום, כפי שכולנו יודעים. בהיותי חברה עכשיו בוועדת שכטר לבדיקת עתיד השידור המסחרי, אני לא רוצה להיכנס יותר לסיפור הזה, אבל מה שברור הוא שהתחושה כמעט הרומנטית שלפיה שינוי בכללים של הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו יביא מזרז לכל המחלות של שוק התקשורת, התחושה הזו, כמו שאמרתי, היא בעיקרה רומנטית. השאלה הגדולה היא באמת מה צריך לעשות, מה בדנ"א של התקשורת שמשנתנה מול העיניים שלנו צריך להשפיע ואולי מה לחיוב או מה לשלילה.

אז באופן מאוד מאוד כללי אני חושבת שצריך לשים לב שהיכולת היום לעשות public shaming, כלומר להתחיל להפיץ ברשתות ובכל אמצעי התקשורת האחרים כעס ובושה וזעם על מופעים ביזיוניים כמו זה שחוינו למשל לפני 24 שעות או קצת יותר, הדבר הזה לא היה קיים פעם. אפשר היה לשבת ולצעוק מול הטלוויזיה עד שנגמרו לנו הריאות, אבל יש פה יכולת חדשה, לקבץ את ציבור היחידים ולהפוך אותו לציבור יותר מאוגד. אני חושבת שמי שעושות את זה יפה מאוד היום אלה תא העיתונאיות ואני חושבת שבאמת צריך לתת את הבמה להן בהקשר הזה. אנחנו ראינו את עצמנו כמקדמים, כפסיליטיטורים, שיכולים לשאול את השאלה הזאת אולי בצורה יותר רחבה, אבל בוודאי שעיקר העבודה צריך לבוא משם, צריך לבוא מבפנים, צריך לבוא ממי שחיות את עולם התקשורת, מבינות את הכשלים שלו בצורה יפה מבפנים ומסוגלות גם לעמוד מול הקולגות שלהן ולייצר אמירה ערכית.

עוד דבר אחרון לפני שאני נכנסת לתוך הקוד. יש עכשיו מחוץ לכנסת, כל מי שבא ראה, צופרים ורעשנים והפגנה של אנשי רשות השידור. אני חושבת שגם צריך לשים את הדבר הזה על השולחן. ובאמת בלי להיכנס לשאלת ועדת לנדס או לא ועדת לנדס, שידור ציבורי מתפקד, שיש לו אתיקה עיתונאית יפה וראויה, יכול לסחוב אחריו את השוק. מה שקורה היום הוא למעשה ספירלה שאנחנו יורדים איתה למטה ולמטה, כשמה שמוביל את השוק הזה אלה אינטרסים מסחריים, אני אפילו יכולה לומר אינטרסים מסחריים בזויים, אלה כבר לא אינטרסים מסחריים לגיטימיים.

לגבי הקוד הזה. מה שיש פה לפניכם זה שלושה קודים אבל בעצם שני קודים, או יותר נכון שתי ואריאציות על אותו נושא. השאלות שעמדו לפנינו כשניסינו לשאול את השאלה בשולחן העבודה שקיימנו במכון לדמוקרטיה היו כמה שאלות. השאלה הראשונה היא למשל האם יש טעם להבחין בין סיקור חדשותי לבין מופעים תקשורתיים אחרים כמו דרמה, ריאליטי וכו', וזאת להזכירכם, כל הדיון הזה התעורר דווקא בגלל תכנית ריאליטי, לא בגלל סיקור חדשותי. זאת הייתה השאלה הראשונה. השאלה השנייה שעמדה לפתחנו הייתה האם מוצדק להבחין בין סיקור חדשותי אולי באתרי אינטרנט ובעיתונות כתובה מול סיקור חדשותי טלוויזיוני. יש להם אולי מאפיינים אחרים, לטלוויזיה ולמדיה אחרת, מצד אחר מי מבדיל עוד, הלוא באתרי האינטרנט אפשר לקרוא גם טקסט מילולי וגם טקסט טלוויזיוני. זאת הייתה השאלה השנייה ובאמת השאלה השלישית הייתה שאלת המקל. מאוד נחמד לכתוב קודים, זה אפילו נותן הרגשה טובה ומשחררת, השאלה היא מי לידינו יתקע שהדבר הזה אכן הולך להיות מיושם. פה אני חושבת שצריך לשלב כוחות, גם ברמה של ארגוני חברה אזרחית, שלכל אחד מהם יש משהו להוסיף מהמקום הייחודי שלו, גם בהיבט של הכנסת, כי לפחות מהמחקר, הייתי אומרת כבר היום בלי להסגיר את גילי, ארוך השנים שלי בנושא מועצות עיתונות בארץ ובעולם, רק איום בחקיקה זה הדבר שבעצם מחזיק. אני לא מדברת על חקיקה ממש, אני נגד חקיקה, אבל האיום בחקיקה הוא שוט מצוין לנפח את אותה חגורת הצלה שקוראים לה מועצות עיתונות או כללי אתיקה עיתונאית. הדבר השלישי הוא רגולציית הטלוויזיה. ושוב, אני אומרת, רגולציית הטלוויזיה מדברת על סגמנט מאוד מאוד מוגבל, שקרוב היום שהוא כבר יהיה חסר תוחלת. תחשבו שנניח היו אוסרים לפרסם את הריאיון הזה בערוץ 10, אז היו מעלים אותו לאתר ועל האתר, כפי שידוע לכם, אין תחולה כרגע לכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו.

אז יש לנו בעצם כאן שני מסמכים. המסמך האחד דומה יותר בקונספט שלו לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות או לכל תקנון אחר. הוא כתוב בצורה הרבה יותר רחבה, הרבה יותר עקרונית, הרבה יותר משפטית אפילו, הרבה יותר כללית, לעומת שני הקודים האחרים, אבל בעיקר הקוד השני שבו משתמשות תא העיתונאיות. צריך לשים פה את הדבר על השולחן, הגרעין של הקודים האלה הוא גרעין זהה, הוא נוצר באיגוד ארגוני הסיוע ואנחנו עשינו שתי ואריאציות עליו. התחושה שלי היא ששני המסמכים נדרשים בעת הזאת. יש צורך להוסיף סעיפים מתוך הקוד הזה לתוך תקנון האתיקה של מועצת העיתונות. השופטת בדימוס דורנר הביעה נכונות לעשות את זה בדיון שקבענו. זה היבט אחד, היבט אחר זה להשאיר את הקוד כפי שהוא, כאיזה שהוא דבר שבאמת רוצים לשאוף אליו, הוא צריך להיות תלוי על הקיר בכל ארגון תקשורת בארץ. איך הוא יהיה תלוי על הקיר? אם באמת יהיה מספיק public shaming ולחץ ציבורי לעשות את זה. לעומת זאת הקוד של תא העיתונאיות, מסמך העקרונות, תא העיתונאיות בוודאי ירחיבו בזה, התחילו פשוט ללכת מארגון תקשורת לארגון תקשורת ולנסות לשכנע כל אחד מארגוני התקשורת לאמץ את הוורסיה שמתאימה לו לקוד הזה. זה גם דבר חשוב מאוד והם בטח ירחיבו בו עוד מעט.

לגופו של עניין, אני חושבת שיש כאן כמה דברים שהם משמעותיים, בעיקר בתפיסה העקרונית של הקוד, שאומרת את הדבר הבא, מה שאנחנו מבקשים להגן עליו הוא לא בהכרח הפרטיות של הנפגעים והנפגעות כלפי הציבור, אלא ההבנה שיש כאן פגיעות חוזרות ונשנות באנשים שכבר נפגעו והדבר הזה, שום צליל של קול ושום פיקסלים לא יעזרו כשמתקשרים לילדה בת 7 - - -

היו"ר עליזה לביא:

איך מונעים את הטלפון הבא לילדה בת 7?

תהילה אלטשולר:

Public shaming, אין פה שום דרך אחרת. את יכולה לחוקק מחר חוק או לשנות את הרגולציה של הרשות השנייה וכמו שאנחנו רואים עכשיו, כל פעם נקבל את זה ממקום אחר, כי גם כשתחוקקי חוק ותקבעי יילדה בת 10, אז תקבלי את הילדה בת 10.5. אבל אם הרשתות החברתיות והתקשורת בעצמה יהיו מלאים עכשיו בביזוי, וזאת המילה, זה מה שצריך לעשות במקרה הזה, בביזוי של אותו אדם שבלי להתבייש עמד מול מצלמה של טלוויזיה ונתן לדבר הזה לקרות, אני חושבת שנעצור את זה.

היו"ר עליזה לביא:

גם כאן בשיתוף את מתלבטת. גם אני כשכתבתי את הפוסט התלבטתי, האם אני בעצם פוגעת פעם נוספת בילדה, האם זה שמישהו מעלה את הסרטון כדי אולי להראות את הזוועה משתף פעולה ומרחיב את היריעה, אז זה לא כזה פשוט.

תהילה אלטשולר:

נכון ולא נכון.

פנינה תמנו-שטה:

לא רק לא פשוט, כשאת אומרת 'בואו נבזה אותם, זה יהיה המאבק שלנו', אני מתנצלת, אבל אני חייבת לחלוק עלייך, גם כמישהי שבאה מהעיתונות. אני חושבת שלא באלימות אנחנו מנצחים, אלא ב - - -

תהילה אלטשולר:

לא, public shaming זה לא אלימות.

פנינה תמנו-שטה:

לא, הטרמינולוגיה. רק חשוב לי לומר לך, אני הקשבתי בקשב רב לקוד שאתם מאמצים ואת אומרת שאחת ההמלצות זה להכניס את זה למועצת העיתונות, כמי שיכניס את זה לכללי האתיקה. קודם כל מועצת העיתונות, כמי שהייתה נציגת ציבור, לא מספיק חזקה, אז להכניס את זה למקום שהכתבים והעיתונאים הצעירים, שלרוב מביאים את הראיונות האלה - - -

תהילה אלטשולר:

התקדמנו מעבר לזה.

פנינה תמנו-שטה:

אני אשמח מאוד לשמוע, אבל אני יכולה להגיד ממה שאני כרגע בחלק מהדיון ואני מברכת אתכם, תא העיתונאיות, אמנם הייתי בהריון מתקדם והייתי פעם אחת בתא, אבל אני שמחה שאתן כאן וכל מי שנמצא, ואני חושבת שגם ההנחה הזו שמועצת העיתונות היא זאת שתעגן את הכללים האלה בתוך כללי האתיקה זה דווקא רעיון רומנטי. הוא לא הרעיון הרומנטי שאמרת. לגבי זה שאת אומרת שזה רעיון רומנטי של רגולציה וחקיקה יכולה לפתור, אני לא מסכימה, אני כן מסכימה עם זה שזה צריך להיעשות בדיאלוג, בכמה חזיתות, זה כולל את ההתגייסות של התקשורת, את האנשים המוסריים בתקשורת והנשים שמובילות את המאבק הזה, זה צריך להיות בזירה לא הרגולטיבית אלא יותר החקיקתית, כי אין אף אחד שהוא מעל

החוק, או שהוא לא נתון לביקורת, וביקורת הרבה פעמים צומחת מעצם העובדה שמישהו עובר על החוק, ואני רוצה לראות עורך שיהיה מוכן לאשר חומרים כאשר הם בניגוד לחוק.

לינוי בר גפן:

זה כבר קורה היום.

פנינה תמנו-שטה:

אז את יודעת מה? אולי אף אחד לא מתלונן.

לינוי בר גפן:

זה לא נאכף.

פנינה תמנו-שטה:

בדיוק ויש כאלה שלא מתלוננים, אנשים חוששים לגשת למשטרה, ואני גם יודעת שרשויות המדינה, שצריך לתת להן גם גיבוי, לא עושות מספיק את עבודתן, דוברויות של משרדי ממשלה, מקבלים תלונות מכתבים אחרים, של אותם ערוצים שלא פרסמו, ולא עושים עם זה דבר. אלה דברים שצריך לעבוד עליהם. לעניין הכללים של הרשות השנייה, בוודאי ובוודאי שצריך לחשוב איך מחילים את זה, צריך לקחת את זה להחלה על האינטרנט.

אבל יותר מהכול, אני חייבת לומר, אתמול יצאנו מהכנסת בסביבות 12 בלילה, הגעתי למלון, ראיתי את השידור של התאונה של משפחת אטיאס ואני אומרת לכם, הצטמרתי. זה היה לי קשה לראות איך משדרים חומרים שמביאים לביזוי המת. אף אחד לא שואל אותם, לא בטוח ששאלו את המשפחה, הטראומה

קריאה:

שאלו.

פנינה תמנו-שטה:

לא בטוח, אמרתי, יש מקרים שגם לא שואלים. אני אומרת לך, הדלפות מגיעות הרבה פעמים מהמשטרה, או מעורכי הדין. אני לא מאשימה גורם אחד, זה יכול לבוא מכל כיוון וצריך לחשוב על הדברים האלה גם במסגרת החקיקתית. זה צריך להיות בכמה וכמה כיוונים.

היו"ר עליזה לביא:

תודה, חברת הכנסת פנינה תמנו-שטה. את רוצה להוסיף?

תהילה אלטשולר:

ממש בקצרה. אני לא חושבת שהמחלוקת בינינו היא גדולה כמו שאת מציגה אותה, גם אני חושבת שיש צורך בפעולה מכל מיני כיוונים. אמרתי קודם, אני לא חושבת שמועצת העיתונות היום ממלאת את תפקידה כפי שהיינו רוצים שהיא תמלא את תפקידה, אבל ללא ספק צריך לרתום פה כל מי שאפשר. הסיפור של הביזוי, מה שאני מתכוונת לומר ושה יישמע בצורה הזאת, זה כוחה של המדיה החדשה, היא משנה מאוד את הדני"א של התקשורת, התקשורת המסורתית בישראל עומדת על נפשה כדי לשרוד כלכלית וחלק מהתוצרים של זה הוא מה שאנחנו רואים כאן, זה ניסיון מאוד מאוד מכוער להתמסחר בכל מחיר. אבל היכולת להשתמש במדיה החדשה כדי להפעיל מנוף נוסף שלא היה קיים לפני עשור על התנהלותה של המדיה, אני תולה במנוף הזה תקוות. אני חושבת שהדבר הזה הוא חשוב.

שוב, מה שאמרת, החלת כללי הרשות השנייה והכול, אני נמנעת מלדבר על זה. יושבת עכשיו על המדוכה ועדת שכתור.

מה שניסינו לעשות כאן זה למעשה להתייחס באופן כללי גם לסיקור חדשותי עיתונאי, איך מסקרים, איך מתארים אלימות מינית, למשל בסוגיות של כניסה לפרטים, זאת השאלה שאת העלית קודם, האם אפשר

להשתמש בתיאורים פורנוגרפיים של הפגיעה, כאילו במסווה של סיקור עיתונאי. דיברנו על הנושא של צילומים וצילומי אילוסטרציה שמקבעים תודעה יותר מהכול ועל תכניות תחקירים. אחר כך עסקנו קצת גם בסוגיות של דרמה ותוכן עלילתי אחר. אני חייבת לומר ששם המצב הוא יותר רגיש, מפני שכאן יש איזה שהיא תביעה כלפי אמצעי התקשורת, 'בואו ובכוח תכניסו לתוך השוק תכני אנטי אלימות מינית', שזה, שוב, אני אומרת, מנקודת ראות של מחוקק זאת התערבות הרבה יותר גדולה. אבל זה כוחו של קוד אתי, להבדיל למשל מחקיקה בכנסת.

התעסקנו באופן די רחב בזכויות של משתתפי תכניות מציאות, כי זה בעצם היה הטריגר לכתיבת כל הקוד הזה ודיברנו על שני היבטים, הן על ההיבט של לחץ על המשתתפים לעשות דברים שיכולים להיחשב אלימות מינית, כמו לפסל על שדיים של משתתפת, וגם בהקשר של ללחוץ על אנשים להתוודות על דברים שהם עברו, תוך כדי התכנית. ההיבט השלישי הוא ההיבט של היחסים בין אנשי הפקה למשתתפים, ששוב, הופכים להיות יחסים לא בין עובד ומעביד, אבל ללא ספק אלה יחסי מרות, כמו שהיינו רוצים לראות אותם ברוח החוק. התייחסנו גם בסעיף אחד לסיפור של פרסומות, שגם עלה בחורף האחרון כדבר שאפשר לדבר עליו.

אני חושבת שהנציגות של תא העיתונאיות יציגו קצת יותר לעומק את הקוד שלהן. ושוב, האמירה צריכה להיות כזאת, צריך להיות קוד רחב, שנוכל לשאת אליו עיניים, צריכים גם להיות קודים יותר ברורים, עם דוגמאות שיוחלו בתהליך הסברתי בתוך כל אחד מאמצעי התקשורת, והפעילות, עוד פעם, חייבת להיות רב מערכתית.

היו"ר עליזה לביא:

תודה.

אורית סוליציאנו, מנכ"לית איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית.

אורית סוליציאנו:

אני מאוד מברכת על הדיון הזה ובעצם על מה שאת עשית, כי אנחנו לפני שלוש שנים, באיגוד מרכזי הסיוע, החלנו תהליך של ליזום קוד אתי בתכניות ריאליטי והתהליך התמסס ובעצם בזכות הדיון שאת כינסת לפני כמה חודשים הצלחת לכנס את כולנו ואני חושבת שזה הישג בלתי רגיל. כארגון וולונטרי או כארגון לשינוי חברתי, אני חושבת שלא היינו מצליחים לעשות את מה שאת עזרת לנו לעשות.

היו"ר עליזה לביא:

דלית, מנהלת הוועדה, מזכירה לי שזה היה בדיון הפותח ועכשיו הדיון הסוגר.

אורית סוליציאנו:

אז באמת אני מאוד מברכת אותך, גם מתוך ההבנה שלך את הנושא התקשורתי ואת ההבנה של המשמעות של זה ואני גם רוצה להגיד תודה לשותפותינו בתא העיתונאיות, כי בעצם אין משמעות לתהליכים האלה בלי העבודה של כל הגופים האלה יחד, כל אחד בספרה שלו. אנחנו, כמייצגים את הקול של הנפגעות, ואני מאוד מחזקת את מה שתהילה אמרה, מקבלות כל הזמן שיחות ותלונות מנפגעות שממש נמצאות, אני לא יודעת איך להגיד את זה, בחרדה קיומית על סף תהום כשהתקשורת רודפת אחריהן.

גם החקיקה. הייתה לי באמת התלבטות, לפני שבועיים הגשתי תלונה במשטרה נגד אתר שפרסם את התמונה של המתלוננת בפרשת ברלד, שהייתה מפוקסלת בשאר העיתונים. אנחנו לא הגשנו תלונה, אבל אנחנו נעשה את זה בפעם הבאה, נגד כל כלי התקשורת שלא מודעים לסעיף 352 בחוק העונשין שאומר שם שאסור לכלי תקשורת לרדוף בצילומים, גם צילומים מפוקסלים, אסור לעשות את זה וכל כלי התקשורת עושים את זה. אני דיברתי עם כמה כתבים, הם לא יודעים, אז אנחנו ביקשנו ממנכ"ל מועצת העיתונות שיוציא מכתב אזהרה, יותר נכון הודעה, אבל אם לא, בפעם הבאה אנחנו נצטרך להתחיל להגיש תלונות.

אני לא ארד לכל הפרטים, אני בעיקר חושבת שנעשה כאן מעשה ועכשיו צריך להגיע לשלב הבא, איך מטמיעים את הקוד הזה. אנחנו עשינו בשנה שעברה כמה סדנאות ב'ידיעות', ברשות השידור, בוואלה, כשהמטרה להציג את הנושא של פגיעה מינית ואת הטראומה שנגרמת עקב ה - - -

היו"ר עליזה לביא:

הסדנאות האלה התחילו אחרי 'האח הגדול', נכון?

אורית סוליציאנו:

הם התחילו בשנה שעברה, אני אגיד לך בעקבות מה בדיוק היא התחילה.

היו"ר עליזה לביא:

דנה רון ו'האח הגדול', נכון, אילת?

ליאת קליין:

אז התחילה ההידברות על הקוד הזה.

היו"ר עליזה לביא:

אני זוכרת את הדיון שהיה אז במועצת הרשות השנייה ואז בעצם - - -

אורית סוליציאנו:

אני חושבת שהרבה פעמים העיתונאים לא מודעים למה זה פגיעה מינית ולמה הסיקור התקשורתי גורם לפגיעה מינית. הסדנה הספציפית ב'ידיעות' התחילה כי היה סיפור של נערה שעברה אונס קבוצתי, נערה בת 12 ומה עשו, לדעתי, כנראה עורכי הדין או מי שהיה בצד כנגד, הם פרסמו בפייסבוק את כל התכתובות עם הנערה הזאת. כשקראתי את זה התחלתי, כי מי שקורא את זה, האזרח הרגיל, חושב 'אוי איזה נערה מופקרת'. ילדה בת 12, שכנראה עברה חוויות מאוד קשות שגרמו לה להגיע למצב הזה, ומה פתאום הם מפרסמים את ההתכתובות שלה בפייסבוק? זה פשוט צרם ואני חייבת לציין שרון ירון, העורך הראשי של 'ידיעות אחרונות' קיבל אותנו בזרועות פתוחות.

אנחנו לא הצלחנו עדיין עם כל כלי התקשורת לעשות את זה, אני מקווה שגם בעזרת תא העיתונאיות ייפתחו לנו דלתות, גם אפרופו מה שהיה אתמול בערוץ 10, בצינור לילה. אנחנו רוצים מאוד להיכנס לשם. ממה שראינו בסדנאות, העיתונאים לא היו מודעים לעובדה שהסיקור התקשורתי יכול להוות טראומה.

היו"ר עליזה לביא:

אבל אני רוצה רגע לשאול ולחבר את הדברים שאמרה חברת הכנסת פנינה תמנו-שטה, במקום הזה שאת באה ומנסה להסביר או לספר את הסיפור לאותם עיתונאים, אבל יש פה תחרות, בעיקר בקרב העיתונאים הצעירים של לרוץ, של להביא כותרת, של לספק, של למכור את העיתון, הרי בסופו של דבר אמצעי התקשורת בשורה התחתונה זה מאזנים, איך אני מוכר יותר, וסיפורים כאלה מוכרים. מה התשובה שלך לזה?

אורית סוליציאנו:

אני דווקא מביאה תשובה ששמעתי מהעיתונאים. העיתונאים אמרו לנו, למשל במקרה של סיקור אבל, אחרי פיגועים, אחרי הרבה שנים שהייתה תחרות ביניהם הם הגיעו להסכמה לא כתובה שהדבר הזה צריך להיפסק וכיום הוא לא מתקיים.

פנינה תמנו-שטה:

זה הגיע מתוכם.

אורית סוליציאנו:

מתוך העיתונאים.

הדס שטייף:

אני חייבת, סליחה רגע, כי זה ממש חשוב. בסך הכול אנחנו התחלנו בתהליך שהוא עבודה אמיתית, בגלל כל הסיבות האלה, מועצת העיתונות שהיא די חלשה ועוד כהנה וכהנה ואנחנו התחלנו בסדרת פגישות עם ראשי המערכות כדי להגיע איתם להבנה סביב עניין הקוד האתי. היינו כבר בערוץ 10, היינו בערוץ 2, והם מאוד פתוחים - - -

היו"ר עליזה לבאי:

את היית בערוץ 10 וקורה מה שקורה בתכנית צינור לילה, איך זה מתכתב אחד עם השני?

פנינה תמנו-שטה:

לוקח זמן עד שרמת המדיניות גם יורדת.

הדס שטייף:

כן, אבל מצד שני הטלטה הזו דווקא מחזקת אותנו עם ההגעה שלנו לאמצעי התקשורת כדי לבקש את השוויוניות בשידור ואת הקווים האדומים, כי זה גם עוזר לאמצעי התקשורת. גם להם יש אינטרס, ואיפה האינטרס שלהם? זה מעקר את התחרות, זה גורם להם להיות קצת יותר רגועים ויותר שפויים כשהם לא חוששים שאם הם לא יראינו את הילדה בת ה-7 אז הערוץ האחר יעשה את זה. זה מאוד מאוד חשוב - - -

פנינה תמנו-שטה:

ברשותך, זה תא העיתונאיות בשיח עם ראשי המערכות?

הדס שטייף:

בדיוק, כשזה כמובן סביב הקוד האתי. זאת אומרת הוא על השולחן.

פנינה תמנו-שטה:

שאלה, מדוע למשל בפגישה כזאת, לא שאני רוצה לנהל את עבודתכן, אני בטוחה שאתן יודעות איך לעשות את זה, אבל למה לא להגיע עם כוח נגיד שהוא מגובה - - - ?

הדס שטייף:

אנחנו כרגע בשורה של פגישות מקדימות, קודם כל להציג את העבודה ואת הרעיון, לקבל באופן עקרוני את ההסכמה, כשהרעיון הכללי הוא אחר כך, וגם דיברנו עליו יחד עם ארגון נפגעות תקיפה מינית, לעשות איזה סוג של חתימה פומבית מחייבת ואז זה כמובן גם סביב פרסום המחויבות. אבל כדי שהם יבואו ויחתמו אנחנו חייבים לעשות את העבודה המוקדמת והיא עבודה לא קלה. הכול הוא תהליך, כמו כל דבר, אנחנו מטמיעים, זה איזה שהוא תהליך. לכן אני חושבת שכדאי לדלג על השלב של ה - - - כי אנחנו כבר באמצע העבודה, ובאמת לעבור לעניין ה - - -

אילת מצגר:

אני חושבת שהדברים מתרחשים במקביל ואני חושבת שטוב שיש הרבה כוחות. יש תהליכי ההסברה והשכנוע, לצערי הרב אנחנו ניאלץ להשתמש גם בתהליכים של הגשת תלונות במשטרה, כשהחוקים לא ייאכפו, גם מה שקורה כאן בכנסת, גם לעשות אירועים ציבוריים. המאבק הוא רב ממדי. אני אולי אציין שבסדנה שעשינו בוואלה, יחד עם עורך וואלה ינון מגל, אז הוא באמת אמר את מה שאת אמרת, 'אם אין חוק, אז אין'. אחר כך יצאנו החוצה - - -

לינוי בר גפן:

אבל יש חוק.

אילת מצגר:

לא, אני מדברת על דברים שאינם בחוק.

פנינה תמנו-שטה:

לא, אין חוק שלא לראיין ילדה בת 7.

לינוי בר גפן:

יש, בוודאי שיש. אתה לא יכול לראיין את הילדה בת ה-14, באישור ההורים - - -

היו"ר עליזה לביא:

אבל, לינוי, אם ההורים מסכימים להכניס את ה - - - ?

קריאה:

מתחת לגיל 14 אין משמעות להסכמה של - - -

היו"ר עליזה לביא:

חברות, אני לא שומעת כלום.

פנינה תמנו-שטה:

לינוי, אני יודעת שהוגשה עכשיו הצעת חוק, אני יודעת שאין חוק.

לינוי בר גפן:

יש חוק.

היו"ר עליזה לביא:

חברות, לינוי בר גפן, בבקשה.

לינוי בר גפן:

יש חוק. אני מזכירה לכם, לא מזמן התראיינה, נדמה לי שזו הייתה השופטת בדימוס סביונה רוטלוי, היא התראיינה אצל קרן נויבך וגם הסבירה שכשאתה מראיין את הילדה בת ה-14 אחרי זה אתה מייצר מצב של עדות שהיא - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל השופטת סביונה רוטלוי הגישה הצעת חוק יחד עם חברתי יפעת קריב לעניין ראיונות שעושים לקטינים.

לינוי בר גפן:

חבריה, אני יכולה להראות לכם, יש כל כך הרבה חוקים שכבר נחקקו ועדיין אתם מגישים הצעות חוק כאלה, אבל החוק כבר קיים. אכיפת החוק לא קיימת וידיעת החוק לא קיימת.

היו"ר עליזה לביא:

רגע, לפני זה, אתמול, כשהתקשרתי אלייך, אילת, וביקשתי שתעשי לי סדר מה קיים ומה לא קיים, מה כתוב ומה לא כתוב, ומה בעצם ההסכמה הרווחת שאת אמרת לי 'עליזה, נחצה קו אדום'. אז בואי תעשי לנו רגע סדר מבחינתך כמועצת הרשות השנייה - - -

הדס שטייף:

לפני זה אני חייבת להגיד משהו. בבית משפט כמו גם במשטרה הם לא יכולים לחקור ילד עד גיל 14, לדעתי, או משהו כזה, אלא באמצעות חוקר ילדים וזה מעוגן בחוק. גם אם ההורים מסכימים, וזה בדיוק היה - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל ברוך ה', כי ראינו שגם בין כותלי בית המשפט יש דברים שקורים ולצערנו - - -

היו"ר עליזה לביא:

אז בואו נבין מבחינה משפטית איפה אנחנו עומדים.

אילת מצגר:

אני חושבת שעצם העובדה שאנחנו מנהלות על זה ויכוח זה אומר שיש אי בהירות בסוגיה הזו וזה אור אדום לכולנו, זה רמזור שאנחנו צריכים להבין שיש פה בעיה וצריך לפתור אותה. ברמה הפורמלית ביותר, ככל שידוע לי, חברותיי אולי לא מסכימות איתי, אבל אני לא חושבת שכדאי שנתווכח על זה, אבל ככל שידוע לי אם יש הסכמה של ההורים, כן אפשר לראיין את הילדה הזו, השאלה אם אנחנו רוצים שההסכמה הזו זה יהיה מה שיאפשר לראיין את הילדה הזו, כי בעצם אנחנו נמצאים כאן מתוך תחושה של תסכול שאנשים שעושים במלאכה, אין להם את המצפן הפנימי למנוע מאיתנו ומהנפגעים האלה את הדברים שבעצם לא צריך לעשות.

היו"ר עליזה לביא:

אז מה קיים בעצם?

אילת מצגר:

מה שקיים זה כללים שמדברים על חשיפת פריטים - - -

היו"ר עליזה לביא:

כללים?

אילת מצגר:

יש חוק, יש כללים.

היו"ר עליזה לביא:

כללים של הרשות השנייה?

אילת מצגר:

לרשות השנייה יש כללי אתיקה, שהם מתייחסים לכך שאסור לחשוף פריטים של אנשים שנפגעו, של אנשים שנמצאים במהלכים כאלה, אסור לחשוף קטין שנמצא במשפחה שיש לגביה איזה שהוא עניין משפטי שמתנהל, שהקטין יכול להיחשף בעניין הזה, קל וחומר אם הקטין הזה הוא זה שנפגע. ברגע שיש את ההסכמה של ההורים אנחנו עוברים למגרש אחר. השאלה אם ההסכמה הזו מספקת בעינינו כתברה, זה הדבר שאנחנו צריכים לדבר עליו.

היו"ר עליזה לביא:

רק שאלת הבהרה. בעצם הכללים שלכם חלים על נניח הזכיינים, לדוגמה קשת, רשת, אבל הם לא חלים על מאקו. כלומר הראיון עם הילדה בת 7 יכול להיות משודר במאקו, אתם לא מפקחים על מאקו.

אילת מצגר:

יכול להיות משודר במאקו.

פנינה תמנו-שטה:

אבל אני מדברת על משהו מעבר לרשות השנייה. האם יש חוק או - - -

היו"ר עליזה לביא:

רגע, אנחנו שומעים את הרשות השנייה, כי מבחינתנו הרשות השנייה - - -

פנינה תמנו-שטה:

האם קיבלתי כבר את רשות הדיבור או עוד לא?

היו"ר עליזה לביא:

חברת הכנסת פנינה תמנו-שטה, אנחנו מבינות שאנחנו בתהליך ואנחנו בתהליך מול אמצעי תקשורת. יש פה בעיה, גם אם אנחנו נאכוף בטלוויזיה המסחרית, אז את רואה שהאתרים המקוונים לא, ואת רואה ש - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל אני שואלת שאלה אחרת, אני לא רוצה להתמקד ברשות השנייה, עם כל הכבוד, אני רוצה לדעת מה קיים מבחינת חקיקה, כמו שאמרה העיתונאית לינוי בר גפן, היא אמרה שאסור לראיין ילדה בת 7, לא לפי חוק הרשות השנייה, אני רוצה לדעת מה קיים ברמה - - -

היו"ר עליזה לביא:

אני רוצה לשמוע קודם את אילת, אחרי זה אני אשמע אם יש למישהו להוסיף מבחינת חקיקה. מה שמעניין אותי, הרי אם יש חוק הוא היה אמור גם לחול עליכם, אתם לא עובדים באי או בחלל בודד. מעבר לכללים הנוספים שאתם הוספתם ואתם מוסיפים לאורך הדרך כי אתם מזהים פרצות או חולשות או התקדמות טכנולוגית כזו או אחרת, אז בואי תגידי לנו, הרי אתם כפופים לחוק מדינת ישראל, הרי אם קיים חוק הוא גם אמור להיות מוחל עליכם, לכן אני לוקחת אתכם כמקרה בוחן, כי אם קיימת רגולציה זה אתם. אז בואי נשמע איפה אתם.

אילת מצגר:

ברור. כשאני מדברת על חוק אני לא מדברת רק על החוק שלנו, כי ברור שהגורמים שאנחנו מפקחים עליהם צריכים לפעול לפי כל חוק שקיים במדינת ישראל. לכן בסוגיה הזו קודם כל צריך להגיד שהנושא עדיין נמצא בבדיקה. אנחנו עוד לא יודעים את כל העובדות. על פניו נמסר לנו שכן הייתה כאן הסכמה, יש ויכוח סביב העובדה אם הייתה הסכמה או לא, אבל מה שאין ויכוח לגביו זה שזה היה מזעזע, מה שנעשה, ושלא צריך לעשות את זה. אני חושבת שכולנו יכולים להסכים על זה.

למה הנושא של הקוד האתי הוא יפה ואני כל כך שמחה שתהילה הרימה את הכפפה ותא העיתונאיות, העובדה שהן עושות כרגע, זה בדיוק מה שצריך לעשות, כי ההצלחה של רגולציה בדבר הזה תלויה בהסכמה של הגורמים שעוסקים במלאכה לקחת על עצמם את הכללים האלה. כי כמו שאת אומרת, יכולים להיות 20 חוקים, וכמו שלינוי אמרה, יש 50 חוקים, אבל הם לא נאכפים, אנשים לא מבינים אותם, יש התפלפלויות, זה כן, זה לא, צריך שהגורמים - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל אני חייבת לעצור, בגלל שזה התקשורת אז חייבים - - - אני חושבת שאנחנו פה מתבלבלים. עם כל הכבוד, השיח הזה קצת צורם לי, כי אני נמצאת בהמון ועדות בשנה האחרונה ואני שומעת את השיח ופתאום פה השיח הוא כאילו 'צריך את רצונם הטוב'. יש חוק, מי שעובר על החוק - - -

אילת מצגר:

לא, ממש לא. את מפרשת לא נכון את דבריי.

פנינה תמנו-שטה:

עליזה, זו התפיסה שלי, אני נורא מצטערת. זה נראה לי, גם כמישהי שמאמינה בחופש ביטוי וגם כמישהי שבאה מעולם העיתונות, צריך לבוא ולומר, קודם כל יש קווים ברורים, מי שעובר על החוק, לא לפחד להגיש נגדו תלונות, לא לבוא ולומר הפעם לא נגיש תלונה, כן צריך דווקא לעודד ללכת עם הדברים האלה למשטרה וללכת איתם לבית משפט, וכאשר עורכים ייקנסו וכאשר מערכת תשלם את המחיר, אז גם בינו שלא עושים את זה.

הדס שטייף:

המשטרה לא מתעסקת עם - - -

פנינה תמנו-שטה:

את יודעת מה? המשטרה לא תתעסק, אז נלך עם זה לבית המשפט.

הדס שטייף:

המשטרה לא מתעסקת עם זה.

פנינה תמנו-שטה:

הרי את יודעת את זה, יש לך ניסיון רב, יש עורכים שאולי יצפצפו, אבל הרבה מאוד עורכים, כאשר הם יודעים שזה בניגוד לחוק, הם מוותרים על החומר.

הדס שטייף:

בסך הכול כשמדובר על ילדה בת 7, ואמרה את זה מאוד יפה - - -, החוק מדבר על זה שאסור ל - - -

כרמית פולק כהן:

לפרסם. היא משתמשת במילה 'לפרסם', לא לראיין. לכן בהקשר הזה - - -

הדס שטייף:

כשאת מסתכלת על זה, הכוונה בסופו של דבר כל הדברים האלה שאסור - - -

כרמית פולק כהן:

אין כוונה.

לינוי בר גפן:

אנחנו לא מראיינים למגרה, הכוונה בראיון היא לפרסם את זה.

היו"ר עליזה לביא:

רגע, אני רוצה להקפיד על רשות הדיבור. אני רוצה לשמוע אותך עכשיו, עורכת הדין כרמית פולק מהמועצה - - -

אילת מצגר:

אבל, עליזה, אני מתנצלת, אני לא סיימת.

היו"ר עליזה לביא:

אני יודעת, אבל רק הבהרה לגבי הסוגיה הזאת ואני חוזרת אלייך. המועצה הלאומית לשלום הילד, הבהרה לגבי הפלפול הזה, כן חוק/לא חוק.

כרמית פולק כהן:

סעיף 24 לחוק הנוער (טיפול והשגחה) קובע שאסור באמת, כמו שתא העיתונאיות אמרו, לפרסם קטין בכל מיני נסיבות, את דמותו, את קולו, כל אלמנט מזהה שהוא, בין הסיבות, בין היתר, שנעברה בו עבירת מין וכו'. המילה 'לפרסם' היא קריטית פה, בגלל שלא כתוב לראיין ולכן למעשה אפשר לראיין אותו, פלוס טשטוש קול, טשטוש פנים, הסתרת בגדים וכו'.

תהילה אלטשולר:

המילה היא 'לזהות'. זאת המשמעות של חוק הנוער (טיפול והשגחה).

כרמית פולק כהן:

בדיוק. זו הבעיה, כי לכאורה אני לא יודעת מי הילדה בת ה-7 שהתראיינה אתמול. לכאורה הם עמדו בחוק, לכאורה.

תהילה אלטשולר:

אנחנו עובדים על תיקון.

כרמית פולק כהן:

חברת הכנסת רוזין לא נמצאת פה, אבל אני אגיד שבשיתוף עם המועצה לשלום הילד מיכל רוזין הגישה הצעת חוק שבהצעת החוק הזאת באמת ישנם שני סעיפים שאחד מהם הוא סעיף שאומר שאסור לראיין - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל זו אותה הצעת חוק שאני דיברתי עליה שגם אנחנו הגשנו.

היו"ר עליזה לביא:

בסדר.

כרמית פולק כהן:

אני מדברת על מה שאני יודעת. אחד מהם באמת אומר שאסור לראיין קטינים מתחת לגיל 16, אנחנו כן דיברנו על גיל 16, כי אנחנו חושבים שיש צורך להגן על קטינים בגילאים נמוכים הרבה יותר, עיין ערך מה שקרה אתמול, שאין ספק שהשיח גם, ראו את השיח של הילדה בת ה-7, כשהיא אומרת, מה עשו לך? 'מעצבן', זאת אומרת אין ספק שהשיח הוא אחר עם ילדה בת 16 או ילדה בת 7, לא צריך בכלל אפילו להסביר את ההקשר הזה. בנוסף, הדבר השני שנכתב בהצעת החוק הזאת הוא שבכל מקרה שבו מחליטים לראיין פוגע, בגיר לכל הדעות, יהיה צריך לראיין גם אחת מבני המשפחה או נציג של הנפגע, על מנת שהשיח התקשורתי יהיה מאוזן ועל מנת שגם הנפגעים יקבלו ביטוי נכון בתקשורת, ולא יוצג רק השיח, כמו שאמרת, בפייסבוק שפרסמו רק את ה - - -

היו"ר עליזה לביא:

תודה. אילת, אני חוזרת אלייך.

אילת מצגר:

אני רוצה לסיים את דבריי, כי אני מתרשמת מהתגובה של חברת הכנסת פנינה שאני לא הסברתי את עצמי נכון. אני חושבת שצריך להיות מאוד ברור שמה שקרה הוא לא מקובל עלינו. אם היה אפשר לקבוע הפרה היום על הדבר הזה, זה מה שהיינו עושים והיינו מטפלים בזה.

היו"ר עליזה לביא:

למה אי אפשר לקבוע הפרה?

אילת מצגר:

מכיוון שיש שאלה לגבי הנושא של הסכמת ההורים. כפי שהוסבר לך כאן, אם הייתה הסכמה של ההורים, אז זו לא הייתה עבירה לראיין את הילדה הזו.

פנינה תמנר-שטה:

כמה הגשתם בשנים האחרונות? זו השאלה האמיתית, את יודעת מה? אני נורא מצטערת, חברת הכנסת עליזה לביא, אבל זו באמת השאלה, בסוף אם הרשות השנייה - - -

היו"ר עליזה לביא:

זאת לא השאלה עכשיו.

אילת מצגר:

מה? לא שמעתי את השאלה.

היו"ר עליזה לביא:

כמה הפרות הגשתם. זאת לא השאלה.

אילת מצגר:

כי לשמחתנו לא היו הרבה עבירות כאלה. אם זה היה קורה יותר אז היינו במצב רע. אבל רק שנייה, אני רוצה להגיד, אני חושבת שהתסכול של כולנו נובע מכך שיש כאן גורמים שעשו משהו שכולנו יודעים שאין לעשות את הדבר הזה. לפעמים לא צריך להגיד שאסור לעשות משהו, כולנו מרגישים בתוכנו שיש לנו את הגבולות שלנו וכשדבר כזה בא ומכה בנו ואנחנו רואים שלא לכולם יש את אותם גבולות, אז אנחנו אומרים 'אוקיי, כנראה שצריך - - -

היו"ר עליזה לביא:

אני רוצה להחזיר אתכם למה התכנסנו כאן. אני לא רוצה לחזור על הדיון שקיימנו פה בראשית המושב. היינו בדיון הזה ובאנו ואמרנו שהמצב הגרוע הביא אותנו לבוא לאחד כוחות.

אילת מצגר:

אז אנחנו אחרי שכבר יש הצעה לקוד שאנחנו קיימנו עליו דיון ארוך ומעניין במכון הישראלי לדמוקרטיה. אנחנו נעשה עליו עוד עבודה. אני חושבת ואני חוזרת למה שאמרתי, שהחשיבות זה באמת הסכמת הגופים שיקבלו על עצמם את העקרונות האלה, כדי שאנחנו נדע שכולם מסכימים לגבי מה מותר ומה אסור. והעבודה שהדס דיברה עליה, לדבר עם הארגונים, לקבל את ההסכמה, שזה יחלחל למטה לאותם עיתונאים צעירים שלא בדיוק רואים את הדברים שרואים המנהלים שלהם, שכולם ידברו באותה שפה, זו החשיבות של הדבר הזה. עכשיו, אם אנחנו נראה שזה לא עובד כך, אז יכול להיות שלא תהיה בררה אלא כן לחוקק עוד חוק. אני מסכימה עם מה שאמרה תהילה, האיום של החוק הוא מאוד משמעותי. החיקוק שלו לא בהכרח יביא אותנו למקום שאנחנו רוצים להגיע אליו, אנחנו רוצים להגיע למקום שכל עיתונאי, כל אחד שעוסק במלאכה, יידע שמה שנעשה זה דבר שלא ייעשה, לא ייעשה בכל אמת מידה של חברה שאנחנו רוצים לחיות בה, להגן על הילדים שלנו ועל הציבור שצופה בזה, גם על מי שנפגע וגם על מי שצורך את התקשורת הזאת. לכן יש חשיבות מאוד גדולה לקבוע קוד שיהיו בו פרמטרים שהגופים כן מסכימים לגביהם, וזה לא

אומר שצריך ללכת לכל אחד ואחד ולקבל ממנו את הווי, זה אומר שיש פה עקרונות שכולנו מסכימים, כולנו סביבם, ואז אם אנחנו רואים שהדבר הזה לא עובד, לצערי, יכול להיות שאנחנו צריכים לחשוב על מהלך יותר אגרסיבי מבחינת חקיקה.

ליאת קליין:

אני רוצה להעיר משהו. גם להחזיר אותנו לקוד כולו וגם אנחנו מדברים פה על נקודה חשובה ומעניינת והיא גם נורא אקטואלית, אבל היא היבט אחד מבין כל ההיבטים הרחבים שנמצאים פה, ואני רוצה להגיד שני דברים. דבר אחד, זה כן בהקשר של מה שאמרתם כאן, גם הדס וגם אילת, על הטמעת החשיבות, אני כן אגיד את זה כבר בפתח הדברים, שכבר בעובדה שכל מי שנכח בדיון הקודם וכל מי שנמצא פה כעת נותן איזה שהיא רוח גבית למהלך הזה ולא היה אחד שחלק על הנחיצות והצורך לקיים מסמך כזה, זה כבר אמירה. אני חושבת שזה נותן רוח גבית, וזאת גם הציפייה מהוועדה ומהמקום הזה ומהכנסת לתמוך במהלך הזה שיוביל אותנו לקדם את זה ולהטמיע את זה עוד ועוד, שזה יוכל לחלחל למטה. זו אמירה כללית.

אני כן רוצה להחזיר אותנו, הקוד הזה עוסק בסיקור וסיקור הוא נושא חשוב, אני מניחה שגם תא העיתונאיות ירחיבו עליו בהמשך, אני כן רוצה להתייחס גם להיבט השני שמוזכר כאן וזה לקוד השני, ואני חושבת שחשוב להזכיר אותו כאן, כל ההיבט של הדרמה והעלילה ומה שעושה הקוד הזה בהקשרים האחרים שהם לא סיקור. אני אגיד מראש שבעוד שהאמנה שקשורה לסיקור מנסה לאזן בין זכות הדיבור לדעת בין ההגנה על הפרטיות בעיקר, ועקרונות נוספים, האמנה השנייה והחלק השני של המסמך הזה מתייחסים לאיזון אחר, שזה בין חופש הביטוי וגם זכות הדיבור לדעת לאינטרס ציבורי רחב יותר, וזה המאבק החברתי בתופעת האלימות המינית.

אני אגיד ככה משפט על אלימות מינית, כדי להחזיר אותנו גם לזה. אלימות מינית, ואמרנו את זה גם בדיון הקודם, היא לא לרוב, ואת זה אנחנו יודעות לומר היום, תוצר של פתולוגיה אישית, אלא היא הרבה מאוד תלויה בהבנה והבניה חברתית. אני חושבת שלמדיה התקשורתית יש חשיבות מאוד מאוד גדולה בעיצוב השיח של אלימות מינית ואני אגיד שחוץ מסיקור, למופעים, תהילה ציינה את זה מקודם, אבל באמת ביטויים שראינו אותם, ביטויים של משימות שהן בוודאי הטרדה מינית, לפסל על גוף חשוף של אישה במהלך תכנית, או כל מיני ביטויים אחרים שנשמעו בתכניות טלוויזיה, ראינו שההשפעה שלהם על השיח החברתי היא כל כך רחבה, כך שאי אפשר לא לתת את הדעת גם על המקום הזה וליצור פה איזה שהוא איזון.

אני באמת חושבת שהיתרון של המסמך הזה ושל המסמכים האלה ביחד, כל אחד בנושא שלו, הוא הבנה יותר רחבה של איך אנחנו לא רק מונעים פגיעה נוספת במי שעברה פגיעה מינית, אלא איך אנחנו גם שומרים על נפגעות ונפגעים נוספים שצופים בבית ויושבים בבית וזו תופעה כל כך רחבה. אם אחת משלוש נשים או אחת מארבע וחמש נשים עוברות פגיעה מינית, הקהל הוא נורא גדול, זה אומר שצריך להתמודד עם התופעה הזאת, כי אחרת גם בטלוויזיה כולה ולא רק על אותה נפגעת, אלא גם נפגעות פוטנציאליות אחרות שרואות, וזה אני כן אגיד בהקשר של סיקור, כי זה לא רק ההגנה על אותה ילדה, כי אם יש עכשיו ילדה בבית שמתלבטת אם ללכת להגיש תלונה והיא עכשיו יושבת בזמן הזה שאנחנו יושבות פה עם רכזת הליווי בהליך המשפטי ואומרת לה 'אני מתלבטת אם להגיש תלונה' והיא רואה את התכתובת של אותה נערה בת 12 רצה שם ואת כל התכתובת בפייסבוק היא תגיד 'אולי אני לא רוצה ללכת להגיש תלונה'.

הדס שטייף:

היא לא תגיד אולי, היא לא תרצה.

ליאת קליין:

היא לא תרצה, קרוב לוודאי. אם היא תדע שזה המחיר שהיא הולכת לשלם היא לא תתלונן ופה אנחנו כחברה משלמים מחיר מאוד יקר, שאנחנו לא נאבקים בתופעה הזאת ויותר ויותר עברייני מין מהלכים חופשי, יותר ויותר פגיעות מיניות נשארות במחשכים ולכן העבודה שלנו לא צריכה להיות בהגנה רק על אותה נפגעת, אלא הרבה יותר רחבה והרבה יותר עמוקה, שמאזנת את כל האינטרסים האלה ביחד ואני חושבת שהמסמך הזה עושה את זה, על כל החלקים שלו. אני חושבת שזה נמצא ואני מצפה שבאמת תהיה רוח גבית וקריאת כיוון מכאן שהדבר הזה יוטמע במערכות כולן.

היו"ר עליזה לביא:

אני רוצה לדעת אם יש פה נציגי שידור. נמצאת פה סיוון מקשת?

סיון כרמון:

אנחנו עבדנו יחד עם תהילה, טלי גורן, הרגולציה אצלנו, על מנת לבסס את הקוד האתי. הבאנו את הטיעונים שלנו, אני חושבת שהייתה עבודה ברוכה מבחינתנו ואנחנו מברכים על זה ועומדים בכל ה - - -

היו"ר עליזה לביא:

מה זה אומר 'אנחנו מברכים על זה'? מה המשמעות של 'אנחנו מברכים על זה'?

סיון כרמון:

זאת אומרת שאנחנו מחילים את הכללים שהקוד האתי מבקש, אני חושבת שאנחנו משתדלים לעמוד בכל הכללים במסגרת שידורי קשת. אילת פה יכולה להעיד על העמידה שלנו על הכללים בתחום הזה. אנחנו משתדלים לעשות את מה שנדרש מאיתנו על פי החוק.

היו"ר עליזה לביא:

מבחינתך המשמעות של קוד כזה שמתפתח מחייב יותר?

סיון כרמון:

ודאי. כל קוד שאנחנו שותפים לו, אנחנו מן הסתם מאמצים אותו ומחויבים לו, בין אם זה קוד אתי על השתתפות ילדים, או קוד אתי לתכניות ריאליטי וגם קוד אתי - - -

היו"ר עליזה לביא:

מנחה של תכנית אצלכם יעבור איזה שהיא - - - ? איך זה יקרה? איך אותו מנחה של תכנית איקס יידע מהקוד האתי הזה?

סיון כרמון:

זה מחלחל מאצלו ל - - -

היו"ר עליזה לביא:

איך זה מחלחל? על חלחול במים אני יודעת, למדתי, או באדמה, אדמה חולית, לא מחלחל/כן מחלחל, איך זה יחלחל?

פנינה תמנו-שטה:

האמת שזה לא יכול לחלחל אם אין הכשרה או אין כנס או - - -

סיון כרמון:

בקשת הייתה לנו סדנה שהגיעו אליה נציגים של אחד מארגוני נפגעות תקיפה מינית, שעשה סדנה לכל הנהלת הביניים של קשת ורפרנטים של התכניות. אני הייתי נוכחת בסדנה הזאת, ארבע שעות של הרצאה, כולל מעבר על הכללים והחוקים.

היו"ר עליזה לביא:

הבנתי. הקוד האתי הזה מאומץ, אתם שותפים לו והוא מאומץ, איך הוא יחלחל אצלכם? הבנתי מה נעשה, אני זוכרת גם, הייתי גם חברת מועצת הרשות השנייה באותה תקופה, אבל עכשיו קוד אתי, תני לי ככה להבנתך או אם היית יכולה לתכנן עבור קשת, איך החלחול הזה נעשה, איך מטמיעים קוד אתי עד אחרון המנחים, מפיקים, מגישים? איך זה מחלחל?

סיון כרמון:

אנחנו עובדים באופן צמוד בכל אחת מהתכניות שלנו, לכל תכנית יש רפרנט ורכז ואנשים מטעם קשת שהם בקשר צמוד עם ההפקה, הם מקבלים מאיתנו את כל ההנחיות של המחלקה הרגולטורית ומהמחלקה המשפטית, הם מקבלים את ההנחיות איך לעבוד הלאה, מעבירים את זה, אם יש סוגיות, שאלות, אנחנו כל הזמן נמצאים בשיח, גם עם ההפקות וגם עם האנשים בשטח וגם עם אנשים שלנו, כדי לתת מענה לכל שאלה כזו.

היו"ר עליזה לביא:

תודה, סיון.

יש פה עוד נציגי גופי שידור? לא הגיעו?

פנינה תמנו-שטה:

ברשותך, בנושא הזה, אני חושבת שבסופו של דבר אין ספק שזה צריך לבוא מכמה חזיתות. אז הנה, אז אמנם מועצת העיתונות היא לא הכי חזקה, אבל סדנאות ושבתות אפשר לעשות, גם אפילו על פי חתך של עורכים, של כתבים, אבל צריך לקחת את זה, צריך לקחת ולדחוף את זה, כי אחרת זה לא יקרה. אז נכון שיש את הכנסים באילת, כנס עיתונות כזה או אחר, יש בחיפה, אבל זה לא מספיק.

היו"ר עליזה לביא:

תודה.

עצרתי אותך, בבקשה, הדס שטייף.

הדס שטייף:

יש משהו שהוא מאוד חשוב וזה מתחבר לדברים של נשים שלא מתלוננות או ילדים או צעירים. אנחנו כתא העיתונאיות התמודדנו עם הסיפורים האלה גם בפרשת עמנואל רוזן וגם בפרשות אחרות שכרגע עומדות על הפרק. אחד הדברים שגורמים לנשים/צעירות שלא להתלונן זה דווקא הפרסומים באמצעי התקשורת. זאת אומרת אם אני לוקחת את פרשת ברלד, למשל, שהנערה בת ה-17 הפכה ממתלוננת אחר כך לנאשמת או נחקרת בעיני התקשורת, מה שאגב במשטרה זה לא היה ולא נברא, זה פשוט לא היה, ברלד, בניגוד לאחרים עורר המון סימפטיה ואמפתיה, בפני ציבור שלם, גם של אנשי תקשורת, ופתאום הנערה המסכנה הזאת הפכה להיות סוג של נאשמת ומותקפת וזה גרם לזה שמתלוננת נוספת בסיפור של ברלד, שאני באופן אישי הייתי בקשר איתה, סירבה בתוקף להגיע ולהתלונן. העדות שלה הייתה חשובה מאוד, כי היא הראתה את ההתנהלות הרצידיביסטית, שיש צורך לבית המשפט ובוודאי למשטרה, עד כדי כך שאותה בחורה צעירה אושפזה בבית חולים פסיכיאטרי, כי היא פשוט התמוטטה רק מלראות מה עשו לאותה נערה.

אני חושבת שצריך גם בעניין הזה לתת את הדעת, כי זה גורם לכל כך הרבה סיפורים חשובים שמתרחשים וקורים והם חברתיים, מדובר באנשים שהם אנשים שלוקחים במושכות בתחומים שונים, בעצם להמשיך ולהסתובב ולא לשלם את המחיר שהם צריכים, כי נשים לא מגיעות להתלונן. כשיש את תא העיתונאיות, את לינוי בר גפן, אותי, את ורד ואחרות, שעושות את הצעד ואת העבודה, אנחנו בעצמנו הופכות להיות מותקפות, הופכות להיות כאלה ששותות את דמם של חשודים, ובפרשת עמנואל רוזן הפכנו להיות המוציאות להורג של המסכן הזכאי, כי גם לציבור אין את ההבחנה שכשנאמר חוסר ראיות מספיקות הבן אדם לא זכאי, לא אייל גולן ובוודאי לא עמנואל ולא אחרים, ואנחנו הופכות להיות מין איזה סוג של - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל זה בדיוק העניין של שליחי ציבור אמיתיים, בסוף הם משלמים מחיר, לצערנו. אבל אני לא חושבת שזה מה שירתיע אותך.

הדס שטייף:

לכן האמירה צריכה להיות הרבה יותר חשובה ויוצאת דווקא מהבית הזה, ומכן, כי אנחנו משלמות מחיר מאוד כבד. אני באופן אישי משלמת מחיר מאוד מאוד כבד בגלל המלחמה הזו. אני גם אומרת, רבותיי, הדס שטייף או תא העיתונאיות לא מסתובבות עם פנס ומחפשות מתלוננות כדי לעשות סוג של מהפכה או

פרסום, אלא הן מגיעות והן נעצרות פה כי הן לא מוכנות ללכת הלאה. זה גם משהו שצריך לבוא לידי ביטוי במפגשים עם אמצעי התקשורת, כי יש לזה משמעות חברתית מאוד מאוד גדולה ואני חושבת שגם אתן צריכות לתת על זה את הדעת עוד לפני שאנחנו נכנסות לקוד האתי שהוא מטפל בזה, אבל לדעתי לא מספיק.

היו"ר עליזה לביא:

אז שוב אני חוזרת ואומרת, רק שיתוף פעולה, גם של הבית הזה, גם של השטח וגם של גופי התקשורת. אני רואה את זה כמשהו מודולרי, כלומר דרך הטיפול במי שיש לו פיקוח עליו ומול פייסבוק או אפילו ווטסאפ.

תהילה אלטשולר:

אבל מעריב או עיתונים אחרים?

לינוי בר גפן:

בורות, מופעלת בקטעים האלה בתקשורת גם הרבה מאוד בורות, אם אפילו אנחנו מדברים על ההמשגה שקשורה לתחום עבירות המין, הכול היום מוגדר תחת הטרדה מינית בשעה שהמעשים לפעמים הם בכלל לא הטרדה מינית, הם אונס או ניסיון אונס או מעשה מגונה. עצם העובדה שיש בורות היא לא מקרית, זו בורות שמתאפשרת, כי אף אחד לא מרגיש צורך לא להיות בור בנושא הזה. למה? כי אין עליו שום חרב מתהפכת. הרי עיתונאים יודעים לדקלם מתוך שינה את כל מה שנוגע לסוגיות של דיבה, הם יודעים לדקלם מתוך שינה את כל סעיפי החקיקה שקשורים ללשון הרע ודיבה, למה? כי יושבת מחלקה משפטית שעוברת על כל פסיק ואות. כשאנחנו באים לשדר משהו שנוגע לאדם חזק, בעל חברה, או עומד בראש מוסד חזק, תשב מחלקה משפטית שלמה על הראש שלנו, תעבור על כל פסיק וציוץ, אנחנו לא נוכל לגהק בשידור בלי שעורך דין ישב ואישר לנו את הדברים. אבל כשמדובר בילדה בת 7, אף אחד לא בודק לפני, וזה אולי מה שעצוב, כי אם ניקח את הסיפור עכשיו של ערוץ 10, ולרר הוא בחור טוב בסופו של דבר, לא הייתה לו כוונה לפגוע, אבל - - -

תהילה אלטשולר:

אז מה היה לו? מה הוא חשב?

לינוי בר גפן:

מה הוא חשב? הוא לא חשב. זה בדיוק העניין. יש לו עורך ואף אחד בתוך מערכת שלמה - - - חברה, לפני כמה חודשים הייתה ילדה בת 12 שרואיינה באותו ערוץ. ברגע שמרואיינת ילדה בת 12, הנה הרף, ועכשיו כשרואיינה ילדה בת 7 פתאום ילדה בת 12 לא נראה כזה ביג דיל לראיין, שטויות, מה הבעיה? זאת אומרת שבעוד חודש או חודשיים גם תרואיין ילדה בת 3 וגם נתחיל אולי לסקור עבירות מין ב - - - זה יקרה, כי הרף כבר הוצב. למה? אין סנקציות, אין תחושה במערכות האלה של אם אני לא אדע מה החוק אומר יקרה לי משהו רע. כן יש את התחושה הזאת, אם אני לא אצא בזמן לברייק פרסומות, כי אז אני אקנס ויישב לי עורך פה על האוזנייה שאומר 'צא עכשיו לפרסומות, אחרת אנחנו משלמים קנס'. זה כן יקרה במה שנוגע ללשון הרע על גופים חזקים, שם אנחנו נשנן את החוק טוב טוב ואנחנו לא נוציא מילה כשאין לנו שמונה עורכי דין מהמחלקה המשפטית שבהרבה מקומות גם מכונה 'המחלקה להרס תחקירים' או לגדיעת תחקירים באבס, כדי שחס וחס וכלילה לא נסתכן בתביעה משפטית. אבל ילדה בת 7? מי יתבע עליה? מי יילך למשטרה עליה? מי יילך ויגיש תלונה עליה? מישהו יעשה את זה באמת?

היו"ר עליזה לביא:

לינוי, רגע. את מעבירה את הכדור אלינו? אל המחוקקות?

לינוי בר גפן:

אני אומרת כזה דבר, אני מעדיפה את ההסכמה, ההפנמה של כלי התקשורת, מה שעגום בעיניי מאוד שבאמת קיימת הבורות הזאת, את ההפנמה של כלי התקשורת של קוד מחייב. אבל כשהגעתי לכאן היום ושאלתם עכשיו - - -

פנינה תמנו-שטה :

זה לא סותר, העבודה שאת עושה עם קידום הקוד - - -

לינוי בר גפן :

אתם שאלתם עכשיו מי כאן נציגה של כלי התקשורת? יש כאן רק אחת מקשת. מה זה אומר על הכוונות, אם יש בדיון הזה רק נציגה אחת מכלי התקשורת? קיבלנו בפגישות שלנו עם ערוץ 10 ועם חברת החדשות הסכמה לקוד האתי הזה - - -

היו"ר עליזה לביא :

יכול להיות שערוץ 10 לא הגיע כי הוא חשש פה מבית דין שדה. יכול להיות שהם חששו, אני לא יודעת, אין לי מושג למה הם לא הגיעו. אני מופתעת שאין פה נציגי שידור.

לינוי בר גפן :

זה עצוב ואני חושבת שיש כאן איזה שהיא אמירה כלפי ה - - -

היו"ר עליזה לביא :

הדבר הזה.

פנינה תמנו-שטה :

אבל בוא נודה על האמת, אז קשת שהגיעו היום, כל הכבוד להם, למה אני אומרת את זה? כי בפעם הבאה הם יגידו 'אוה, אלה לא באו, לא חטפו ביקורת, אנחנו הגענו וחספנו ביקורת'. מי שצריך לחטוף ביקורת זה מי שלא מגיע. אבל אנחנו לא בעניין של ביקורת, בואו באמת נבנה את הדבר הזה.

לינוי בר גפן :

אנחנו צריכות מצד אחד, באמת עדיף שהדברים ייעשו בהסכמה ולא בחקיקה. להגיד לכם שהסכמה על עקרונות כלליים היא דבר מספק? לא, אני חושבת שאנחנו נמצאים בשלב שבו העקרונות הכלליים שאומרים לשקול את לעומת זה, עזבו, אף אחד לא שוקל בריל טיים את זכות הנפגעת לעומת זכות הציבור לדעת.

פנינה תמנו-שטה :

אבל זה לא סותר.

תהילה אלטשולר :

זה לא נכון, גם חוק לשון הרע מנוסח באותה דרך בדיוק ועובדה ש - - -

היו"ר עליזה לביא :

אני לא שומעת.

פנינה תמנו-שטה :

זה לא סותר, אני חושבת שאני פה בגלל ש - - - המהלך שהיושבת ראש מקדמת הוא נכון, כי הוא לא סותר. כי מצד אחד קידום הקוד הוא נכון, תוך כדי שיח ואפילו שיח של הבכירים שיגיעו לפה - - -

לינוי בר גפן :

אנחנו צריכים גם קוד של עשה ואל תעשה.

פנינה תמנו-שטה :

אני הייתי אומרת אפילו להביא את הבעלים לפה לדיון פתוח על הקוד, אבל מנגד זה לא סותר את העובדה שאנחנו נעשה חשיבה ונמשיך לקדם חוקים שהם נחוצים.

לינוי בר גפן :

הקודקס לא יכול להיות בעקרונות כלליים, אלא באמת פרטני ברמה של עשה ואל תעשה. כי אנחנו לא במצב שבו שיקול הדעת הרחב מופעל לטובת הנפגעות והנפגעים.

הדס שטייף :

כשדיברנו על אמנה דיברנו על קיצור של הקוד האתי, כשהעבודה הסופית, אחרי שאנחנו נפגשות עם כל אמצעי התקשורת, שהיא תהיה באמת בנוסח עשרת הדברות של עשה ואל תעשה מאוד ברור. זאת אומרת משפטים קצרים מהודקים מאוד שיהיו תלויים בכל המערכות על מנת שיהיה ברור למה אנחנו מכוונות.

היו"ר עליזה לביא :

תודה.

ורד כהן-ברזילי, בבקשה.

ורד כהן ברזילי :

רציתי רק לומר שלושה דברים, לא לחזור על כל מה שחברותיי אמרו, שכמובן מקובל ומוסכם עליי. אני כן מחזקת את נושא המקל. אני לא בטוחה שחקיקה היא הפתרון, כי כמו שאמרנו הרבה פעמים יש חקיקה והחקיקה לא מיושמת, אבל כן צריך שיהיה מקל, איזה שהוא מקל. זאת אומרת הקוד האתי, כשלעצמו, אני חושבת שגם לבנות רק על איזה שהוא מהלך של תא העיתונאיות, עם כל הכבוד שאני רוחשת לתא העיתונאיות ולחוזקה שלנו אל מול הגופים המשדרים, אני חושבת שזה בהחלט לא מספיק. צריך באמת שהקירות ירעדו, שברגע שתיעשה איזה שהיא עבירה כזו, או איזה שהוא מעשה כזה, יבינו שקו אדום זה קו אדום. אי אפשר שהקו האדום כל פעם עובר ממקום למקום. הוא לא יכול. קווים אדומים, אסור שיחצו אותם. צריך להבהיר את זה.

וכמו שאמרנו, כן בהגשת תלונות, כן בחקיקה, כן באיומי חקיקה, ואני חושבת שכן צריך להביא את כל ראשי המערכות, לחייב אותם להגיע ולהגיד להם, או שחותמים על החוק ומיישמים אותו, או שתהיה חקיקה. זאת אומרת אין כאן בכלל פשרות. האמירה הזאת חייבת להיות מאוד ברורה.

דבר נוסף, תזמון. זה לא יכול לקרות מחר, מחרתיים, אחר כך, זה חייב להיות באיזה שהוא תזמון, באיזה שהוא לוח זמנים שהוא מאוד מאוד צפוף ואומרים 'אנחנו רוצות את השינוי עכשיו, היום', לא מחר ולא מחרתיים, כי בינתיים כל יום שעובר זה עוד יום שקווים אדומים נחצים.

דבר נוסף, אני מאוד מברכת את החלפת השם, או התוספת החדשה של שם הוועדה הזאת, שמדברת על שוויון מגדרי. שימו לב, דיברנו על זה גם בדיון הקודם, לנוכחות הנשית, אין גברים, צריך למצוא את הדרך להביא גם את הגברים לשולחן הדיונים, לחייב אותם.

פנינה תמנו-שטה :

יש פה שני מאבטחים.

ורד כהן ברזילי :

זה מה שרציתי להגיד, אין מה לעשות, עדיין המשרות הבכירות, מי שעדיין בידו ויכול לשנות את כל הסיקור וצורת הסיקור ולעשות את הסיקור אלה אותם גברים שהם אווזים במשרות הבכירות, ולכן אנחנו חייבות למצוא את הדרך להגיע אליהם בצורה מאוחדת ולא מתפשרת.

היו"ר עליזה לביא:

אני אגיד לך למה אני מוטרדת יותר עכשיו. משום שכן הקוד האתי מדובר וכן אתן עושות עבודה ועברתן כבר לפחות כמה גופי תקשורת, ואנחנו הזמנו, והראיה, ובאמת אני מברכת על ההשתתפות שלך, הנציגה של קשת, וקשת כן שלחו, היחידים. זה אומר דרשני. כלומר עצם ההתכנסות שלנו - - - אני חייבת לומר שכשנכנסתי והבנתי שתוך כדי אנחנו לבד פה, בלי נציגי תקשורת, אני חושבת שגם על זה אנחנו צריכות לחשוב. כלומר כשאני מדברת על חלחול, על הטמעה, על הבנה, על אימוץ, ועל השאלה הזאת בעצם, על הכמה כדורים באוויר שצריך כן לכדרר כדי שמהו יקרה, אני קצת מוטרדת. אני חייבת לומר שאני קצת מוטרדת ובעצם מה המקום שלנו כדי כן לבוא ולהביא אותם.

יש לנו פה את שרון מוויצ"ו, דוברות שלא דיברו עד עכשיו וחברות הכנסת. שרון, בבקשה.

שרון צ'רקסקי:

אני אדבר בקצרה. כולכן מכירות אותי, אני מנהלת את קמפיין אות הקלון כבר שנה רביעית, ויצ"ו עושה את זה כבר שש שנים. אות הקלון לפרסומת הסקסיסטית. הרבה מהדברים שהעליתן חוזרים על עצמם במאבק שלנו היומיומי בפרסומות. את דיברת על shaming, זה לא עוזר, צר לי להגיד את זה. אנחנו עושות קמפיין פעם בשנה ובמהלך השנה גם פונות למפרסמים וגם לחברות מסחריות בדרישה שישירו פרסומות, הן לא יורדות.

היו"ר עליזה לביא:

קודם כל לברך אתכם על הקמפיין הזה, את מנהלת אותו ומובילה אותו כבר שש שנים, אז באמת ברכות. זה כן מחלחל, אני גם דיברתי על זה - - -

שרון צ'רקסקי:

לא, אבל אני משתפת אתכן בתסכולים שלנו. הנה, תסתכלי על הפרסומת של רשות הדואר, מה קרה? לא קרה כלום. הפרסומת נשארה וחזרה. אנחנו הגשנו תלונה לפני שלוש שנים על פרסום החוצות של ארנה. אתן זוכרות את הפרסומות האלה? התלונה נסגרה.

תהילה אלטשולר:

כן, אבל אם הפייסבוק היה מתפוצץ מאנשים שאומרים שמנהל הדואר יתפטר, שמנהל הדואר יתפטר, היה לו לא נעים.

שרון צ'רקסקי:

- - - היה דיון ציבורי ברשות החברתיות על רשות הדואר, על ארנה?

היו"ר עליזה לביא:

אז קודם כל פה יש לי בשורה, כי אני פניתי לשר התקשורת ארדן ואמרתי לו שלא יעלה על הדעת שחברות ממשלתיות תהיינה שותפות לביזיון הזה, כי זה כספי ציבור, ואני חייבת לומר לכם שפרסומות שיהיו על ידי חברות ממשלתיות עוברות פילטר נוסף ברשות השנייה. כלומר כן הצלחנו לעשות משהו בחברות הממשלתיות.

תהילה אלטשולר:

אז עוד פעם, זה אלה שמופיעים ברשות השנייה, ואז מה תעשי אם זה יופיע במאקו?

פנינה תמנו-שטה:

בואו נקים אתר שלנו, שנעלה ונציף את כל הנקודות האלה.

תהילה אלטשולר:

זה לא מקרה שנמצאים פה האנשים של קשת. העיתונות הכתובה וגם המקבילות שלה ברשת לא מרגישים שהם כפופים לשום כללים.

היו"ר עליזה לבאי:

דיברנו על הליך מול כל כלי התקשורת. אין לנו רגולציה לעיתונות הכתובה, אין לנו רגולציה על המקוונת, יש לנו רגולציה ומבחינת רייטינג טוב שיש רגולציה, אז בואו נראה לפחות עם החיילים הקיימים. לפני שאנחנו מאלתרות חיילים נוספים בואו נראה עם החיילים הקיימים איך אנחנו כן עושים ועושות את זה נכון. לצערי עושות את זה ולא עושים את זה, כי גם על זה אנחנו צריכות לדבר, למה רק נשים יושבות בחדר הזה ועשו את המאמץ להגיע לכאן ב-30:9? גם על זה, כי זה חלק מהמקום שלנו בהתמודדות, וככל שנכיר בחולשות של המציאות ושל המערכת נהיה מחוזקות יותר.

הדס שטייף:

לכן צריך ללכת לנקודות החלשות וזה הרייטינג. צריך ממש לעקר את הדבר הזה ואני חושבת שאז זה יוכל לחלחל הרבה יותר טוב, כי בארצות הברית, למשל, זה קיים.

שרון צ'רקסקי:

אני רוצה רק לסיים במשפט. יש פה אינטרסים כלכליים מאוד מאוד חזקים ומאוד מאוד קשה לשבור את זה. כשמדברים על חברות מסחריות ואנחנו בקשרים, אני מציעה את שיתוף הפעולה איתנו ועשינו קילומטראז' בעניין הזה, אנחנו פנינו לחברות מסחריות שיש להן השפעה מאוד מאוד גדולה על המשק, כדי לנסות לעשות שינויים כי השינויים הם מאוד מאוד איטיים והאינטרסים הכלכליים באמת לא מאפשרים את זה.

היו"ר עליזה לבאי:

תודה.

עורכת הדין רוני סדובניק.

פנינה תמנו-שטה:

רוני, את מ-?

רוני אלוני סדובניק:

אני יו"ר הוועדה למעמד האישה בארגון לה"ב ויועצת ראש לשכת עורכי הדין למעמד האישה. בין השאר אני גם מייצגת הרבה מאוד מנפגעות תקיפה מינית בהליכים פליליים ואני מוצפת כל הזמן בחזית מול העיתונאים, לעצור את המתקפה והמריבות, כמו נשרים על הגופה עם הדם. מי שמתראיינת או נותנת ריאיון בערוץ אחד אז מיד תוקפים אותה ומעלים כנגדה דברים בערוץ השני המתחרה, עונש, וזה קיים ויש פה ממש מערכה, שהנפגעת נמצאת פעם שלישית ורביעית בשדה מערכה.

אני רוצה רק לשים דגש על שני דברים, להעלות אותם, להיות אפקטיביים, לתת קצת הצעות אופרטיביות. קודם כל הקוד האתי, אני חושבת שהוא ממש מצוין, אני חושבת שזאת עבודה ראויה וחשובה מאוד וגם ברמה האתית היא חלק מהנורמות החברתיות, גם הפליליות, והיא מחלחלת. אז קודם כל, הקוד האתי הזה, צריך לפנות למועצת העיתונות, לדליה דורנר, ולעמוד על כך - אני ניסית בכמה דרכים, זה לא עובד - שזה ייכנס כנספח כמות שהוא לקוד האתי של כללי האתיקה של הלשכה.

פנינה תמנו-שטה:

אבל מה זה יעזור אם זה יישאר דפים מנוסחים יפה והיטב?

רוני אלוני סדובניק:

רגע, אני אסיים את דבריי. קודם כל, כי כבר נעשתה פה עבודה וראוי שזה יהיה חלק מהקוד האתי של העיתונאים. זה אחת. שתיים, יש חקיקה, שמעתי שהיה פה ויכוח, יש חקיקה מאוד ברורה מה מותר ומה אסור, ואסור. אסור לראיין ילדים נפגעי עבירות מין, למה? משום שחזקה שזה עומד לפני חקירה פלילית וחזקה שמדובר בחומר ראיות וחזקה שנגרם פה נזק ראייתי וזיהום ראייתי. מי שעושה את זה, העיתונאים פשוט נותנים יד לביזויה השני של הנפגעת הזאת בהליך המשפטי. כמו שקרה, למשל, עם המקרה של הילדה בת ה-12, שגם אותה אני מייצגת עכשיו, אלוי פנו לאחר הריאיון הנוראי שהיה איתה בטלוויזיה, לא הכרתי אותה לפני כן, ואני יכולה להגיד לכם שב-11 כתבי האיטום שהוגשו כנגד הנערים הפוגעים, הילדים הפוגעים, מאוד קשה יהיה לנהל את התיק הזה משום שבריאיון הזה העדות שלה זוהמה. בא עיתונאי, שהוא לא עורך דין והוא לא יודע מה הוא עושה והוא יושב שם ושואל אותה שאלות ומנחה אותה, 'אז מה בדיוק?' והוא משחיל מילים אולי לפיה, אולי הוא עושה כמה קאטים, או איך שקוראים לזה, versions, כדי שזה יתאים לו לצילום שלו וזה זיהום ראיות.

תמר זנדברג:

זה כבר ברמה אחרת, יש ייעוץ משפטי? יש רמה ציבורית, שבטח דנתם בה וסליחה שאיחרתי ותיכף נדון בה שוב, אבל מה שאת אומרת כבר זה שיבוש הליכי משפט.

היו"ר עליזה לביא:

חברת הכנסת זנדברג, שם אנחנו נמצאים.

תמר זנדברג:

בסדר, אבל זה לא ברמה של קוד אתי.

רוני אלוני סדובניק:

לכן אמרתי, שזה מאוד מאוד חשוב - - -

היו"ר עליזה לביא:

אני עוצרת אותך רגע.

רוני אלוני סדובניק:

רגע, דבר אחרון. רק דבר אחרון. הצעה פרקטית. אני חושבת שאת צריכה לפנות לפרקליט המדינה, ליועץ המשפטי לממשלה. יש הנחיות שנקראות הנחיות פרקליט המדינה, ההנחיות האלה מורות למשטרה לאיזה עבירות לתת תעודות, זה נקרא תעודות בהעמדה לדין. יש עבירות רבות שיש תעודות לא לחקור ולסגור אותן מחוסר עניין לציבור.

היו"ר עליזה לביא:

זאת אומרת את עכשיו אומרת לי, יש לך כלי, בואי תתחילי - - -

רוני אלוני סדובניק:

יש כלי, את יכולה לפנות ולהגיד, יש כאן הרבה מאוד עניין לציבור - - -

פנינה תמנו-שטה:

אבל מה תעודות, אם אנשים לא מגישים תלונות?

רוני אלוני סדובניק:

יש תלונה. יש תלונה עכשיו שהגישו בעזרת מרכז הסיוע בעניין הילדה, ויש תלונה שלנו בעניין של פרסום ענק במעריב, מתוך דלתיים סגורות, של ילדה שעברה את ההדגמה ההיא בבית המשפט. הכול התפוצץ

בגלל מעריב, שללא רשותה וללא רשות משפחתה פרסמו את כל מה שקרה בבית המשפט, עם ההדגמה, בעיתון מעריב, ועוד ציטטו כביכול מפיה שהיא טוענת שהשופטים השפילו אותה, כשהיא מעולם לא התראיינה. אני לא צריכה לספר לכם מה קרה בעקבות זה וכמה מחיר אישי גם שילמנו פה, גם אני וגם הדס.

אז אני רוצה לומר שיש עכשיו תלונה במשטרת ישראל, שתשעה חודשים מעוכבת, נגד מעריב, על כך שהם הפרו את החוק של חיסיון, דלתיים סגורות ופרסום פרטים מזהים על קורבן עבירה. המשטרה לא עושה כלום. אז אולי גברתי תוכל לעזור בזה.

והדבר השני, שיש תביעה חדשה, חסרת תקדים, של אותה נערה, בבית משפט השלום בתל אביב, שהתחילה להתנהל נגד מעריב בעניין של פרסום אסור של פרטים מתוך הליך פלילי כנגד קטין, נפגע עבירה פלילית.

תהילה אלטשולר:

היא תובעת פיצויים?

רוני אלוני סדובניק:

בוודאי.

תהילה אלטשולר:

זה גם דבר שצריך לשים אותו פה על השולחן, כי זה סוג של דבר שעכשיו הולך ומשתנה. מגישים תביעות ייצוגיות, השוט הכספי הוא מאוד מאוד חשוב.

רוני אלוני סדובניק:

אז זה מאוד יכול לעזור אם גברתי תיקח, בתור ראש הוועדה, את העניין הזה של פנייה ליועץ המשפטי, לא רק למשטרה, להנחות אותה לתת תעדוף בעניין הזה, כמו שהיה עם הסחר בנשים.

היו"ר עליזה לביא:

אני חושבת שאנחנו נעשה שולחן עגול מצומצם בנושא הזה. אני חושבת שאנחנו צריכות לקחת את זה ולראות איך אנחנו - - -

ליאת קליין:

אבל היא כן צודקת, כי צריכה להיות שם רשות אכיפה - - -

היו"ר עליזה לביא:

יש פה ניסיון סביב השולחן הזה. אני מציעה שנעשה כמה המשכים לדיון הזה, אבל לפני זה אני רוצה לתת לחברת הכנסת יפעת קריב.

פנינה תמנו-שטה:

עליזה, תעשי דיון המשך, מאוד חשוב לי להגיע, אני חושבת שצריך לפעול ב - - -

יפעת קריב:

אני אהיה קצרה. אני רוצה להגיד שהדיון הוא מאוד חשוב, אני מצטערת שלא יכולתי להיות בכולו. אני מברכת את הוועדה ואת יושבת הראש על הנושא הזה. אולי כמה דברים, אני אהיה ממוקדת וקצרה. אחת, דווקא השיח הזה, שהוא רק שיח נשים, זה חלק מתהליך. הלוא אם אני אקח כנסות קודמות, לא תמיד התקיים בכלל השיח הזה פה בחדר הזה ובאמת הוועדה וגם החברות בינינו והקשר בינינו מאפשרים לנהל הרבה מאוד מפגשים כאלה ולדבר על כל נושא. אז יכול להיות שזה חלק מהתהליך, כרגע רק אנחנו, ונמשיך אותו, לא נוותר עליו, נעמיק אותו וזה ייפתח גם לאותם גברים שכרגע מדירים את עצמם מלבוא לכאן, כי הם מוזמנים לדיון הזה כמו כל החיכים וכמובן אנשי התקשורת מוזמנים. זה התהליך ואני חושבת שמה שאנחנו עושות פה מאוד חשוב, מאוד משמעותי, זה לא ברור מאליו, השיח שבסופו של יום אנחנו שמים את

האדם לנגד עיניהם, במקרה הזה נערה או אישה, גם העיתונאים וגם אנשי המקצוע וגם המחוקקים או הפוליטיקאים וכולנו רואים את אותה נערה בת 12, או נערה אחרת ואנחנו אומרים 'בשבילה כולנו נמצאים פה'. לדעתי זה שיח חדש בחברה הישראלית, זה שיח שגם אנחנו צריכות לאמץ אותו ולתרגל אותו, כי לא פעם כל אחד מאיתנו רוצה לקבל את הכותרת בעיתון, אם זה לארגון שלו, אם זה עיתונאי לכתבה, כמובן פוליטיקאי. אז אני אומרת, אנחנו נמצאות פה באיזה שהוא הליך שהוא הליך בעיניי חדשני, מאוד חשוב, רק לשבת, להקשיב, לקיים אותו ולחזק אותו.

מילה אחת שאני רוצה לומר, לגבי המקרה של הנערה בת ה-12. ממש באותו יום התראיינתי יחד עם השופטת סביונה רוטלוי. היו הרבה ראיונות אחרי המקרה הזה בנושאים של הטרדות מיניות, מיד העלינו הצעת חוק יחד עם כל חברות הכנסת, ועשינו תיקון לחוק הנוער (טיפול והשגחה), אני כבר אתן לך את זה, שבעצם אוסר על ראיון של קטין לאחר עבירה מינית בזמן הליך החקירה, ההליך המשפטי, כל עוד התהליך המשפטי לא הסתיים והקטין לא הפך לבגיר אסור לראיון אותו. זהו, זאת עבירה פלילית. כמובן שצריך לעבור את כל ההליך, אבל זה כבר יושב על השולחן, זה כבר מונח, אני אשים לך את העותק, שתראי, זה נכתב יחד עם כל הייעוץ המשפטי.

אני איאלץ לעצור פה ולרוץ, אבל אני מברכת על המפגש ושיתוף הכוחות בינינו זה חדשנות, זה הדבר היפה, ובואו נמשיך בזה.

ליאת קליין:

אם אפשר רק משפט אחד על הדברים. לחזק את הדברים, כי אנחנו מדברות על מי לא נמצא פה ומה לא קרה ולמה החרב עדיין לא מספיקה ולמה - - - אבל עצם זה שאנחנו יושבות פה ועצם זה שיש תא עיתונאיות, זה לא היה פה לפני שלוש שנים, כשישבנו בדיונים על 'האח הגדול'. זה לא היה, לא היה השיח הזה. אני כן חושבת שבפרספקטיבה אנחנו בתהליך ושנחנו כן בדרך למשהו וכן צריך לסנן את זה, כי יש משמעות לעשייה הזאת.

יפעת קריב:

זאת הסיבה שבאנו לפוליטיקה. אני חושבת שהשורה שיושבת כאן ועוד אנשים, באנו כי לא אהבנו את מה שקורה כאן, ובאנו כדי לשנות. זאת אחת הסיבות.

היו"ר עליזה לביא:

תודה, חברת הכנסת קריב.

יש פה את עורכת דין עירית בוטון אלוני, ממרכז נגה לנפגעי עבירה מינית, ואת רעות גיא מעמותת עלם.

עירית בוטון אלוני:

בזמנו מרכז נגה הוא זה שהציף בעקבות תכנית הריאליטי בערוץ 10 עם דיגמי, בהשתתפותו של עבריין מין, את כל הנושא ואז התכנסנו, ואני מברכת גם על הקוד שהוצג. לצערי, לא לקחנו חלק, לא הוזמנו

תהילה אלטשולר:

אז זו טעות, זה יהיה על השולחן.

עירית בוטון אלוני:

ואני באמת מברכת על התוצרים, אין ספק.

היו"ר עליזה לביא:

אנחנו לא עצרנו פה, אנחנו - - -

עיריית בוטון אלוני :

אין ספק. אני חושבת שאולי קצת חסרים דגשים לנושא של תכניות ריאליטי והמשתתפים וכל הדברים האלה, אבל את זה כמובן אפשר להוסיף.

עוד דבר, אני מצטרפת לדברים של הדס, שרק לחץ ציבורי, או גם לחץ ציבורי או בעיקר לחץ ציבורי, יעשה את הדברים. מיד אחרי אותה תכנית בערוץ 10 התארח אצלנו במרכז נגה פרופ' דגלאס באלוף, ליאת, את פגשת אותו כאן, ושאלנו אותו, 'אוקיי, מה נהוג? איזה כללי אתיקה חלים בארצות הברית?' הוא אומר, 'שום כללי אתיקה, אין לנו קוד אתי לנושאים האלה, הלחץ הציבורי הוא שקובע', הוא אומר, 'הרשתות עצמן זהירות מאוד לגבי מי שמופיע, איזה תכנים מוצגים, הקהל פשוט מחרים שידור מהסוג הזה', ואני חושבת שגם כאן בארץ - - -

היו"ר עליזה לביא :

האיזונים והבלמים הם הרבה יותר - - - גם כאן אנחנו לא אמריקה.

עיריית בוטון אלוני :

נכון בהחלט. לאט לאט, הנה, זה תהליך.

היו"ר עליזה לביא :

רעות גיא מעלם, בבקשה.

רעות גיא :

אני קודם כל גם מברכת, אני קוראת לראשונה את הקוד האתי ולצדדי גם לא הוזמנו לדיונים, אבל אני רוצה להוסיף, אני בדרך כלל חברה בוועדה למאבק בסחר בנשים ובזנות ואני מצטערת על זה שזה תמיד נמצא ליד, בצד, בשולי הדברים. אני מדברת על נערות ונערים שנמצאים מעורבים בזנות. אני אספתי לקראת הוועדה, לצדדי שלחתי את זה באיחור ולא הספיקו להדפיס, אוסף שממש לא הייתי צריכה להתאמץ כדי לאסוף אותו, של דוגמאות לכותרות מחרדות, איך עושים שיבושי לשון, מכבסת מילים בעולם הזנות, כדי בעצם לעשות את הסיפור הזה לא כעבירת מין, לא כעבירת זנות, יותר נכון, זה לא מופיע תחת עבירות מין, זה בסימן י', עבירות זנות ותועבה, שגם על זה יש מה להגיד, כמובן, אבל איך עושים מהתופעה הזו בעצם מכבסת מילים והופכים את זה לממכר.

יש לי דוגמאות של כותרות מהעיתון, 'נערה בת 14 עוסקת או עובדת בזנות', כאילו זה עיסוק, כאילו זו עבודה. זה כמעט בכל כתבה ובכל סיקור, וראיתם גם את הפרשיות שהתפוצצו לאחרונה, ככה זה נפתח.

אני גם מזדהה עם כל הלחצים שמופעלים, אני מפעילה חמישה פרויקטים לנערות ונערים שמעורבים בזנות, אני עומדת בפני לחצים כבדים מאוד של עיתונאים, טלוויזיה, תקשורת, כל הסוגים, 'תביאי לי קטינים בזנות'. מה זה? כאילו אני סרסורית של הנערים האלה, אני סרסורית של הטרגדיות האלה. אנחנו מסרבות לשתף עם זה פעולה ומשלמות מחיר גם מקצועי וגם אישי כמובן. לפעמים מגיעים אל הקטינים האלה לא דרכנו ואז אנחנו נאלצות להגיב לדבר הזה.

יש פה גם עניין של חינוך הציבור, חינוך התודעה, מה זה בכלל נערות ונערים שמעורבים, מנוצלים מינית ומסחרית בזנות, לעומת מה זה נערות שעובדות, עוסקות. הכותרת הכי מחרידה שראיתי, 'ילדה בת 11 עובדת בזנות'. איך ילדה בת 11 ועובדת בזנות יכול להתחבר בכלל למשפט אחד? באמת הדעת לא סובלת ולא ברור. יש גם עוד כל מיני דברים, שאת העבירה עצמה מתארים, 'קיום יחסי מין עם גברים מבוגרים', במקום להגיד 'אנס', 'ניצל', 'צריך זנות מקטינה', שלהבדיל מצריכת זנות מבגירות כמובן שזו עבירה פלילית, 203ג, לקוחו של קטין, עבירה שדינה שלוש שנות מאסר ועדיין זה מתואר כקיום יחסי מין בין גברים מבוגרים לבין ילדות.

אלה כותרות שאני יכולה - - - . זה גם נמצא אצלכם במייל של הוועדה, וזה פשוט בלי להתאמץ בכלל, בלחיצת כפתור מגיעים לכל זה.

חוץ מזה כמובן 'מפגשים מיניים', או כל מיני דרכים אחרות לתאר את זה. 'זונה בת 14', גם הייתה כותרת בעיתון. אני אומרת נערה שמעורבת בזנות היא קודם כל נערה, אחר כך גם מעורבת בזנות או נפגעת על הרצף של הדבר הזה. צריך גם להגיד של הנערות היא כמובן רצף יותר רחב, לא מדובר רק בנערה שעומדת

בקרן רחוב תמורת כסף, זה יכול להיות גם תמורת אתנו, שווה ערך כסף, ראינו את זה בפרשיות שהתפוצצו, כרטיס כניסה למועדון, ג'ינסים, וודקה, טרמפים, כל הדברים האלה, ולפעמים גם מובילות חברתית, ובהחלט אלה נערות שמנוצלות. למרות שהעבירות האלה הן עבירות חשיפה ואין צורך בתלונת קורבן, עדיין מזמינים אותן לחקירות, מזמינים אותן לתת עדות והן הופכות להיות אוטומטית הנאשמות של הדבר הזה, של כל הסיטואציה הזו.

במקרה של נערות שהיו גם מטופלות בכל מיני שירותי רווחה, נכתב עליהן שהן מסרבות לקבל סיוע, בעוד שצריך להגיד שאין מענה מותאם למצבן, כי אין מענים מספיק מותאמים למצבים שהם כל כך קיצוניים ומורכבים כמו נערות שמעורבות בגיל צעיר מאוד בזנות. חוץ מזה כמובן פרסום תמלילים של חקירה ועדויות למכביר, פרסום של תמונות. אני רוצה להוסיף, ובטח חברתי רוני אלוני סדובניק פה תצטרף אליי, כי היא גם הובילה את המאבק הזה, בכל הנושא של פרסום מודעות זנות, גיוס, שידול, בתוך כלי התקשורת, אם זה באתרי האינטרנט, ראינו את זה ביד 2, ראינו את זה באתרי היכרויות, ראינו את זה בעיתונים גדולים, ממש מודעות גיוס שעד היום קיימות ועומדות.

רוני אלוני סדובניק:

'דרושות לדירה דיסקרטית, שכר גבוה'.

ליאת קליין:

זה אסור היום בחוק.

רעות גיא:

רק אני אבקש, את כל הדבר הזה, אם אפשר להחיל אותו גם בתוך הקוד האתי וגם בתוך חקיקה -

--

תהילה אלטשולר:

יש התייחסות.

רעות גיא:

אני לא ראיתי שום התייחסות ואני חושבת שזה גם לא במקרה.

היו"ר עליזה לביא:

חברת הכנסת תמר זנדברג, בבקשה.

תמר זנדברג:

תודה, גברתי היושבת ראש, על הדיון, ותודה לכולן על הקוד האתי. אני רוצה להתייחס לנושא הזה בשתי רמות. ברמה אחת, אני אכליל רגע בפנים גם את הרמה המשפטית וגם את הרמה שלנו, הרגולטורית והסטטוטורית כמחוקקות. אני חושבת שהרמה הזו והרמה השנייה, שזו הרמה הציבורית והרמה של ההוקעה הציבורית והלחץ הציבורי ואותו ain't be done שבימים האחרונים בכמה הקשרים שונים בישראל יש איזה שהיא תפיסה שאך ורק מה שלא עולה בקנה אחד בדיוק עם לשון החוק הוא גם לא יאה, כלומר מה שחוקי ומה שנורמטיבי ומה שראוי ומה שיאה, הם כולם רודדו לאותה רמה וקצת אבדה התפיסה מה פשוט לא ראוי, לא ראוי לראות על המרקע, לא מוסרי וכו'. שתי הרמות האלה קשורות אחת לשנייה, אני דווקא בכוונה רוצה לחבר אותן ולא להפריד. עלה כאן, וממה ששמעתי מכמה מהדוברות, באופן ברור שמתבצעות עבירות על החוק, עבירות פליליות, עבירות על חוק העונשין, עבירות כאלה ואחרות שגם עליהן לא ניתנת מספיק הדעת. וגם בוועדות המשנה לסחר בנשים וזנות, גם שם אנחנו רואות שהמון פעמים יש עבירות על החוק, רק שבגלל התפיסה החברתית, שעוטפת את המציאות הזו, אז אותן עבירות לא מגיעות, לא חקירה, לא כתבי אישום, ואם כן, אז לא מגיעות להרשעות ובמקרה הזה לא מגיעות לתלונות משום סוג.

אז קודם כל אני מציעה שאנחנו יחד, ובהקשר הזה אני לא רואה הפרדה בינינו ככאלה שיושבות כאן לכל נציגות הארגונים, העיתונאיות וכו', שאנחנו יחד נעמוד על כך שכל אחד מהמקרים האלה בהחלט יגיע לידי תלונות, חקירות, כתבי אישום. אני מודעת לכך שחלק גדול מהבעיה שיש איזה שהיא מציאות סטטיסטית בהגשת כתבי אישום מה יכול להגיע להרשעה, ואם יש אווירה ציבורית שמשוה לא יגיע להרשעה

אז גם לא יהיה מראש כתב אישום. זאת איזה שהיא זכויות, זאת לא תקרת זכויות, אבל זאת זכויות שאנחנו חייבות לפרוץ.

רוני אלוני סדובניק:

שהציבור לא מבין אותה.

תמר זנדברג:

נכון, זה עוד ברמת המשטרה ובתי המשפט.

רוני אלוני סדובניק:

אם יש תלונה על הפרת איסור פרסום הם לא מבינים.

היו"ר עליזה לבאי:

בסדר, הם לא הבינו גם מה זה נשים מוכות והם מבינים היום.

תמר זנדברג:

בדיוק. זה דבר ראשון ואני מציעה שכולנו נגבש מדיניות מכוונת, ובעזרתכן המשפטניות, של הגשת תלונות וחתירה לקראת כתבי אישום ואם תיקים כאלה ייסגרו וכתבי אישום לא יוגשו בגלל שכביכול אין סיכוי להרשעה או משהו כזה, הוועדה תזמן את נציגות הפרקליטות ואת נציגי המשטרה. אני נחרדתי כששמעתי מהמשטרה שהם לא הולכים לחקור, כי הם יודעים שלא יוגש כתב אישום כי הפרקליטות יודעת שלא תהיה הרשעה.

הדס שטייף:

יש פה את חומר הראיות ומאוד מקפידים על זה, ואם חומר הראיות לא מספיק ולא עומד בדיוק וחלה חוק ההתיישנות, בל נשכח את העניין הזה שהוא מאוד מאוד - - -

תמר זנדברג:

אז אני עדיין חושבת שכן אפשר לעשות מאמץ מרוכז שכן יצליח. בעבירות זנות, אם אין הפרעה לשכנים לא הולכים ומגישים - - - זה שהפעלת בית בושת הוא גם בעצמו עבירה פלילית, אז המשטרה יודעת שהפרקליטות לא תגיש כתב אישום כי לא תהיה הרשעה, כי השופט ישאל 'הייתה עבירה - - -'?

הדס שטייף:

תאמיני לי שגם רוני וגם אני משלמות מחיר כבד בגלל זה.

תמר זנדברג:

אני יודעת. זה דבר אחד. ודבר שני, והוא קשור לזה, אני מסכימה איתך שגם האקלים והאטמוספירה של הגשת כתבי אישום ושל הגעה להרשעות ושל אכיפת החוקים שקיימים קשורים לאווירה הציבורית הכוללת שעוטפת את העניין, של הסיקור התקשורתי ושל הביטויים שנעשה בהם שימוש וכל הדברים האלה.

אני קראתי את הקוד האתי ואני חושבת שכקוד אתי וכהסברה לאמצעי התקשורת וכו' זה מצוין, יש כאן דברים שאנחנו כמחוקקות לא יכולות להתערב בהם, כי זה יהיה, את יודעת, לסדרות ואנחנו לא נטיל צנזורה ולא נעשה דברים מן הסוג הזה, אבל כן, כולנו שותפות למציאות שצריכה להיות אווירה ציבורית שתוקיע מופעים כאלה. שיהיה ברור שמי שמעלה דבר כזה לשידור, כמו שקרה השבוע, בעזרתכן ובעבודה יוצאת מגדר הרגיל ואני בטוחה שיש עליה מחיר, כולנו מכירות את זה, תמיד החלוצות משלמות מחיר, אבל זה קורה, ואם יעלה אירוע אונס על המרקע, אז האחריות של כולנו זה להוקיע אותו ולהבהיר שזה דבר שהוא ain't be done, שלא ייעשה, ואז אני בטוחה שהאווירה הציבורית הזאת גם תסייע בהגשת כתבי אישום מכל הסיבות. אני שמה כאן על רצף, הופעה של עבריון מין בתכנית ריאליטי ואי הגשת תלונה על הפעלת בית בושת בדרום תל אביב קשורים אחד לשני, הם חלק מאיזה שהוא ספקטרום עגול שכולנו משחקות בו תפקיד - - -

היו"ר עליזה לביא:

אנחנו בתהליך.

תמר זנדברג:

נכון, אני מסכימה. אני מסכימה שאנחנו בתהליך, מה שאני מציעה זה האצה, זה לחיצה על דושת הגז בתהליך הזה. תודה.

היו"ר עליזה לביא:

לפני שאני מסכמת, אני אתן לך, ד"ר אלטשולר, לסכם. אבל אני דווקא יוצאת אופטימית, אני רוצה להמשיך את הקו שהותחל כאן, קודם כל אנחנו כבר מכירות אחת את השנייה, עצם ההכרה, ויש פה המון ידע סביב השולחן הזה, המון ניסיון, המון הבנות ורגישות ואולי זה גם באופן המצטבר שאנחנו נשים, גם מכירות את זה אולי מתהליך הסוציאליזציה שאנחנו בעצמנו עברנו, איפה אנחנו עצמנו באופן אישי, באנו ודיברנו על דברים שנפגענו בהם ומה לא ומה הדחקנו, אנחנו אמהות, אנחנו היום בתפקידים ציבוריים כאלה ואחרים ויש פה הרבה ידע והבנה.

וכשאת מדברת על פרקליט מדינה, אני אזמין אותן לכאן, כי התלונות בעניין הזה מצטברות, גם מוועדת המשנה וגם כאן בחדר הזה דנו לא מעט פעמים והמשטרה אמרה את דברה. אותו דבר לגבי הסייבר. כלומר היום ההטרדות המיניות שקורות במרחב האינטרנטי הן נוראיות, המשטרה הקימה, אבל מה קורה שם? כמה כוח אדם יש שם?

קריאה:

כלום.

היו"ר עליזה לביא:

בסדר, אנחנו פה בשביל לתקן, אנחנו פה בשביל לשנות וקבוצת הכוח שנוצרה כאן, הדס, כולנו משלמות מחירים. אני עברתי סיפור של הטרדה מינית דרך קבוצות ווטסאפ חרדיות. זה לא נגמר, הטכנולוגיה לא נגמרת, היא הרסנית, היא משתקת, היא מאיימת.

תהילה אלטשולר:

יש לה גם קצת דברים טובים, לטכנולוגיה.

היו"ר עליזה לביא:

נכון, אבל היא מאיימת, אני לא צריכה לך לספר על מחקרים שמלמדים אותנו ששנים היום בעולם פחות כותבות פובליציסטיקה. הן פחות כותבות פובליציסטיקה במקוונת כי ההערות הרסניות, כי הפגיעה היא קשה, כי ההתייחסות היא לתמונה של הכותבת ולא לתוכן, ואנחנו רואות את ההשתקה הזאת. כלומר זה עוד כלי שמשתיק ובעצם סותם את הפיות.

אז כן שיתוף פעולה, אם אנחנו עוקבות בזמן אמת על דברים שאת מעלה והחברות שלך בתא העיתונאיות, אז אנחנו כן מנסות לעשות כאן, גם לתת את הערך הנוסף וגם את הבמה המשותפת. אבל צריך להמשיך לעבוד ביחד. תהילה, בואי סכמי את ואני אסכם.

תהילה אלטשולר:

אני יודעת שיש איזה שהוא סוג של חוסר אמון ביכולת של הציבור לקום ולהגיד ולומר את דברו. היכולת הזאת הולכת ועולה יחד עם הרשתות, זה הצד החיובי של הטכנולוגיה, להבדיל מהצדדים שעליהם דיברת עכשיו. אם יש קוד כזה שיש לפחות הסכמה, אפילו בדיבור, להיות כפופים אליו באיזה שהיא דרך, זה נותן לנו לפחות את הכלי להגיד 'לדעתנו היום יצאתם', או 'חרגתם'. זה תהליך. זה תהליך שלצד הרב הוא לא יקרה ביום אחד, לוקח לו זמן להתרחש, אבל הוא מתרחש.

אני רוצה להזכיר לכם שבשנות ה-90, בתקופת הפיגועים הנוראית אז, הסיקור התקשורתי הפך והלך להיות יותר ויותר צהוב סביב פרסום אנשים מתים, נפגעי פיגועים. זה הגיע למקום של נהג של אוטובוס בקו

5, ואני זוכרת את זה, רוכן על ההגה, גופתו בעצם רוכנת על ההגה. אז כמה קול צעקה, ואני חושבת שאת הצעקה הזאת אנחנו צריכים להמשיך. אז זה היה אז, אנחנו צריכות לדבר על הדבר הזה. אני מעמידה את הידע שלי ואת ה-facilities של המכון לדמוקרטיה לרשותכם, אנחנו לא צריכים להוביל את התהליך הזה, מי שצריך להוביל את התהליך הזה הם הרגולטורים והמחוקקים מצד אחד והעיתונאיות מצד שני, אבל כל גיבוי וכל עזרה מהגב אנחנו שם בשביל - - -

קריאה:

ואיגוד מרכזי הסיוע.

תהילה אלטשולר:

וכמובן כמובן איגוד מרכזי הסיוע ברמה של המומחיות המקצועית ושדה השיח שלהם. אנחנו כאן בשביל לתת לכם גב מאחורה ותנצלו את זה. זה לא יקרה כשארנון אחד יעבוד לבד, נדרש פה באמת איזה שהוא סוג של שיתוף פעולה. זה דבר שאני חושבת שלמדתי מרעות גיא בגלגול קודם שלה, אבל זה דבר שהוא מאוד מאוד משמעותי. זהו.

היו"ר עליזה לביא:

אני חייבת לרוץ להצבעה בגיור, זו עבודה שאני עושה שנה. חברת הכנסת תמר זנדברג תסכם. היא יודעת מה אני רוצה והיא תגיד, אני רק רוצה לשמוע אתכם לגבי סיכום, למשל עבודת ההטמעה שלכם בתקשורת, מתי לדעתכם נוכל לעשות פה ועדה יחד עם נציגי התקשורת, כמה זמן זה לוקח, מהמקום שלכם, ועוד דברים שתעלו. ועוד דבר, תהילה, כמי שמרכזת, יש פה נציגות שהן לא שותפות, אני רוצה שכולם יהיו שותפים.

תהילה אלטשולר:

כן, אחד פספסנו ושלחנו, אבל בבקשה, אנחנו מאוד רוצים - - -

היו"ר עליזה לביא:

נסכם את הדברים שלנו, חברת הכנסת זנדברג, ואני רוצה לשמוע מה אתן חושבות ואנחנו כמובן נמשיך.

(היו"ר תמר זנדברג)

היו"ר תמר זנדברג:

אז תנו לנו איזה הערכה לעבודה מול גופי התקשורת.

לינוי בר גפן:

במה שנוגע לתא העיתונאיות והפגישות עם אמצעי התקשורת, חלק מהן כבר נעשו, יש עוד שבדרך, חלק כבר מתואמות. ההערכה שלנו היא משהו סביב שלושה חודשים, משהו כזה. לא יותר משלושה חודשים.

ליאת קליין:

כמובן שזה צריך להיות גם סדנאות מקיפות שהן לאנשי המקצוע, לא רק לעורכים, וגם - - -

לינוי בר גפן:

לא, אנחנו מדברות על השגת ההסכמה שלהם ושמיעת ההערות שלהם לקוד.

קריאה:

שזה הדבר הכי חשוב, אגב.

ליאת קליין:

וגם שכל מי שיושב וכותב וידו על העט, שגם הוא יידע ויבין את העומק של התופעה הזאת.

הדס שטייף:

כרגע אנחנו בפגישות הבנה, מה שנקרא, לקראת התהליך של החתימה על - - -

רוני אלוני סדובניק:

גב' אלטשולר, האם אפשר שלשכת עורכי הדין תעיין הזה?

תהילה אלטשולר:

ודאי. אנחנו שולחים לינק להערות של שותפים, זאת המטרה. הדבר הזה צריך להיבנות בצורה וויקית ככל האפשר.

לינוי בר גפן:

בואו נבהיר, אנחנו מבחינתנו לא מעבירות את הקוד האתי במלואו לכלי התקשורת, אלא הפגישות שלנו הן עם אנשי החדשות בחלקים שעוסקים בסיקור חדשותי של עבירות מין. כל הדברים האחרים, שקשורים לריאליטי, דרמה, וכו', בזה אני לא - - - אבל מבחינת להשיג את ההסכמה של ראשי המערכות האלה ולשמוע את ההערות שלהם, זה, ההערכה שלנו, ייקח כשלושה חודשים.

תהילה אלטשולר:

אני רק רוצה להוסיף, לכן באמת כדאי לסמן את הדברים שהם עדיין אתגריים. אתגר אחד, אמרה פה לינוי בצדק רב, כל הסיפור של עבודה בעיקר מול טלוויזיה על דרמה וריאליטי ועל אימוצים כאלה, כרגע כמובן שזה צריך להיות בשיח עם הרגולטורים ועם הזכיינים. זה הדבר האחד. הדבר השני הוא כאשר פועלים אחרי פגישות ההבנה הראשוניות, אני חושבת ואני אשמח מאוד לעזור בזה, אם אתן יכולות לעשות לבד מה טוב, לבנות תהליך מול אמצעי התקשורת. זאת אומרת כן להגיד, 'אנחנו לא מסתפקות בחתימה מהפה ולחוץ, אלא היינו רוצות', התחייבות לסדנאות כאלה ואחרות, היינו רוצות - - -

אילת מצגר:

אני חושבת שפה זה גם התפקיד של הרשות השנייה.

לינוי בר גפן:

זה אנחנו הולכות חצי צעד לאחור כי - - -

תהילה אלטשולר:

אבל לייצר את הסוג של התהליך שהייתן מצפות למשל שכלי תקשורת כזה יעשה, ולא לבוא רק מהמקום של קוד, אלא באמת לבוא מהמקום של הכשרות וכו'.

מה שנאמר פה באמת, בצדק, זה עבודה מול רשויות אכיפה למיניהן, שזה דבר שהוא, אני חושבת, מאוד משמעותי. ועוד דבר שלא עלה פה וכן הייתי מצרפת, אחד זה יותר קשור אלינו למכון לדמוקרטיה וזה כתב העת 'העין השביעית' שאנחנו יודעים שעיתונאים קוראים ובאמת אני קוראת לכם גם לכתוב יותר שם, לא חלילה כפרסומת, בכלל לא, תכתבו בעוד מקומות, אבל אני מתכוונת לפנות לקהילייה המקצועית במקומות שבהם היא נמצאת.

לינוי בר גפן:

היא נמצאת בפייסבוק שלי יותר מאשר ב'עין השביעית'.

תהילה אלטשולר:

מאה אחוז, אז אני אומרת, ללכת לשם וכן לעשות מזה דבר שהוא משמעותי אל הקהילייה ישירות. ואת הדבר הזה יש לימו אולי שני דברים, דבר אחד זה פנייה לאנשים בחוגים לתקשורת, מי שמכשיר את אנשי התקשורת של הדור הבא. אני חושבת שזה דבר מאוד משמעותי. הדבר השני, אני יודעת שלמשל לשכת העיתונות הממשלתית רוצה או מתכננת לקחת על עצמה, אני לא יודעת אם זה סופי או לא, אבל הכשרות לעיתונאים צעירים. מה שקורה היום הוא שנכנסים אנשים מאוד מאוד לא מוכשרים לתוך המערכת, לא ברמת הכישרונות הבסיסיים שלהם, אלא trained, מאוד לא מוכשרים, והיא רוצה לקחת את הדבר הזה על עצמה. אם באמת הדבר הזה הולך לקרום עור וגידים, לשם צריך להגיע, זאת אומרת למקומות - - -

לינוי בר גפן:

עדיין העתודה החזקה ביותר כיום ליצירת אנשי תקשורת היא גלי צה"ל, במחנה, ואנחנו נמצאות שם, הדס שם כבר שנים ו - - -

היו"ר תמר זנדברג:

לא, אבל אתן עובדות מול המערכות, גם של גלי צה"ל ו - - -

לינוי בר גפן:

פייר, כרגע, זה בערך המקום הכי נקי שיש.

היו"ר תמר זנדברג:

בסדר, אבל כמו שאת אומרת, אלה אותם עיתונאים שיוצאים מגלי צה"ל ואחר כך - - -

לינוי בר גפן:

אבל, כן, לדבר שם - - - יש שם גם הרבה - - -

תהילה אלטשולר:

זה האסון של מדינת ישראל, שכלי התקשורת בשליטת הצבא הוא בעצם הכי מתפקד היום בכל שוק התקשורת.

לינוי בר גפן:

הכניסו לשם הרבה מאוד עיתונאיות ונעשתה שם עבודה פנטסטית גם על פלורליזם מבחינת המקומות שמהם מגיעים הכתבים והכתבות הצעירים והצעירות. אני חושבת שזה אחד המקומות היחידים בישראל שאפשר למצוא עורכת של תכנית ממוצא אתיופי וקריין דרוזי. זה לא קיים באותה מערכת, אלא אם יש עמותה ששמה כסף ומשלמת כדי שהם יעבדו.

אילת מצגר:

לפני שאת מסכמת, אני רוצה להגיד מבחינת הרשות השנייה שהאמירה שלנו כאן, שיש צורך להסדיר את הנושא הזה בצורה יותר ברורה ממה שהוא מוסדר היום. האירועים שהיו במהלך החודשים האחרונים בהחלט מוכיחים שיש כאן איזה שהוא ואקום שהחוק והכללים לא נותנים לו מספיק מענה. לכן אנחנו מברכים על העניין הזה של הקוד האתי, אנחנו גם נהיה שותפים לניסוח שלו ואנחנו נעיר את ההערות שלנו ואנחנו נגיד את האמירה שלנו לגופים שמפוקחים על ידינו, על ידי הצורך כן לאמץ את הקוד הזה וכן למצוא את הדרך להביא את זה לידיעת כל הגורמים שעוסקים בדבר, כדי שבעתיד לא יהיו את הוואקומים האלה, המוסריים והציבוריים, שאנחנו דיברנו עליהם כאן.

היבה ריזק:

אני לא דיברתי, אז אני אקח עכשיו צעד קדימה. אני מטעם המועצה לשידורי כבלים ולוויין, הרגולטור השני. אנחנו לא היינו חלק בשולחן העגול מסיבה שבישיבה הקודמת זה היה יותר מוחל על ריאליטי, כמו שאתם יודעים שזה החל בכל סוגיית 'הכפרי' וזה יותר אצל הרשות השנייה, אצל חברתי - - -

תהילה אלטשולר:

מישהו מכס אישר את השתתפותו ובסוף לא הגיע. אני רק רוצה להגיד.

חיבה ריזק:

אני לא יודעת על זה, אני אשמח לקבל את זה בפעם הבאה, אני אתן לכם את המייל האישי שלי.

תהילה אלטשולר:

מאה אחוז.

חיבה ריזק:

אני רואה שזה מוחל על דוקו או על דרמה, זה יותר ויותר רלוונטי לנו, אז זה נושא חשוב, גם אני רוצה להשתתף ונשמח לעבוד.

תהילה אלטשולר:

מעולה.

ליאת קליין:

אני אגיד רק מבחינת לוח הזמנים מבחינתנו להמשך העבודה, שאנחנו גם נמשיך בתהליך שלנו, גם מול קשת ורשת, תהליכים שהחלו, גם מולכם, אנחנו נשמח - - -

היו"ר תמר זנדברג:

אנחנו חייבים לסיים את הישיבה כי ראש הממשלה עולה לנאום במליאה בדיון שהתחיל לפני 20 דקות.

בשם יושבת ראש הוועדה, כל הוועדה, ובשם כל חברות הכנסת שהיו כאן, אנחנו מברכות קודם כל על היוזמה ועל העבודה שנעשתה בקוד האתי ובהחלט חושבות שזה צעד בכיוון שגופי התקשורת יאמצו אותו וגם, כמו שאתן אומרות, יטמיעו ויפעלו לפיו. מבחינתנו אנחנו מסכמות בשני כיוונים, ששניהם יבואו לכאן לוועדה במהלך כנס הקיץ. האחד זה עבודה שלכם, תא העיתונאים, אחרי שתעשו את המהלך שלכן עם גופי התקשורת, אנחנו נשמח, גם גופי הרגולציה, הרשות השנייה והמועצה, וגם עבודה שלכן וגם אנחנו נשתדל להזמין לכאן את הנציגים של גופי התקשורת עצמם - - -

לינוי בר גפן:

הם הוזמנו.

היו"ר תמר זנדברג:

לא, אבל לבצע את הדיווח לוועדה.

לינוי בר גפן:

אם נגיד להם שזה דיון של ועדת הכלכלה הם יבואו.

היו"ר תמר זנדברג:

אז לעשות כאן אחרי הפגישות שלכם איזה שהוא דיווח חזרה לוועדה והמשך מעקב אחרי ההתקדמות הזאת, אתם בתחום התקשורת, אבל גם אנחנו נעלה את הנושאים האחרים שמופיעים בקוד, שזה הדרמה, הריאליטי וכו'.

ליאת קליין:

גם בתחום התקשורת נמשיך עם סדנאות בפרק הזמן הזה.

אורית סוליציאנו:

כן, אנחנו מתכוונים להמשיך בסדנאות וגם להמשיך ב - - -

היו"ר תמר זנדברג:

אז גם אתם תהיו חלק ואנחנו נעשה איזה שהיא ישיבת דיווח בנושא, כל העבודה שנעשית מול גופי התקשורת עצמם והגופים המשדרים בכל הרמות שלהם. הדבר השני זה ברמה המשפטית. עליזה הציעה שולחן עגול, או שנעשה שולחן עגול ליד הוועדה ואחר כך לדווח לוועדה, או שבמסגרת ישיבת הוועדה של באמת הצפה וריכוז כל המקומות שבהם מתקיימות עבירות שלא מגיעות למימוש, נתקעות איפה שהוא בדרך, בין אם בשלב הגשת התלונה, בין אם בשלב שיבוש הליכי משפט, בין אם בשלב אי הבשלה לכתב אישום ובין אם בשלב סגירת תיק, זיכוי כזה או אחר. אנחנו נעשה ריכוז והצפה, בעזרתכן, המשפטניות, והארגונים המשפטיים על מנת לראות האם יש חסמים, איפה, האם הם חסמים הסברתיים, משפטיים, משאביים, אינני יודעת מה. את שני הדברים האלה הוועדה לוקחת על עצמה לעשות במהלך כנס הקיץ, שיתחיל במאי ויימשך עד סוף יולי. שני הדברים האלה כמעקב.

תודה לכולכן.

הישיבה ננעלה בשעה 11:25.